

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

เรื่อง

การวิเคราะห์เศรษฐกิจการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทย

An Economic Analysis of Thai Swine
and Thai Swine Product Export

ของ

นางสาวแอนนา สุภวิวัฒน์เกียรติ

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาลัทธิสุตร

วท.บ. (บริหารธุรกิจเกษตร)

เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2531

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

(อาจารย์รุ่งสรรค์ โนนชัย)

กรรมการปัญหาพิเศษ

(ผศ.อมรศรี คันทิพัฒน์)

กรรมการปัญหาพิเศษ

(อาจารย์วิเชษฐ์ มณีรัตน์)

หัวหน้าภาควิชา

(อาจารย์อำนวยการ แสงโนรี)

13726

๒๑๖.
๐๑๕๑๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไป
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การวิเคราะห์เศรษฐกิจการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทย

An Economic Analysis of Thai Swine
and Thai Swine Product Export

โดย

นางสาวแอนนา สุวัฒน์เกียรติ

เสนอ

ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (บริหารธุรกิจเกษตร)

พ.ศ. 2531

ป/พ.
0951 ก
2531

เลขหมู่..... 97226

เลขทะเบียน.....

วันที่.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

ในการศึกษาและเรียบเรียงปัญหาพิเศษเล่มนี้ สำเร็จเป็นรูปเล่มขึ้นมาได้ ก็ด้วยคำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขจากท่านอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ท่านอาจารย์ รังสรรค์ โนชัย ซึ่งเป็นผู้เสนอแนวทางดำเนิน โดยให้ความสะดวกในด้านการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ และชี้แนวทางในการทำปัญหาพิเศษ เรื่องนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ อมรศรี ตันพิพัฒน์ และ ท่านอาจารย์ วิเชษฐ์ มณีรัตน์ กรรมการปัญหาพิเศษ ซึ่งท่านได้ติดตามผลการศึกษา ให้คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อความถูกต้องยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และทุกคนในครอบครัวที่คอยให้กำลังใจ และความสนับสนุนทางการเงิน ตลอดจนขอบพระคุณในความช่วยเหลือของเพื่อน ๆ ทุกคน จนกระทั่งสามารถสำเร็จเป็นรูปเล่มขึ้นมาได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ

แอนนา สุภวัฒน์เกียรติ

(แอนนา สุภวัฒน์เกียรติ)

พฤศจิกายน 2531

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การวิเคราะห์เศรษฐกิจการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทย
โดย : นางสาวแอนนา สุภวัฒน์เกียรติ
ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตรบัณฑิต (บริหารธุรกิจเกษตร)
สาขาวิชาเอก : บริหารธุรกิจเกษตร
อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ :

(อาจารย์รุ่งสรรค์ โนนชัย)

สุกรเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่มีความสำคัญชนิดหนึ่งของประเทศไทย โดยมีการผลิตทั่วทุกภาคของประเทศ อีกทั้งยังเป็นสินค้าออกที่สามารถทำรายได้ให้แก่ประเทศมูลค่าปีละหลายล้านบาท และได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐบาลให้เป็นสินค้าออกสำคัญในนโยบายทางด้านปศุสัตว์ ซึ่งกล่าวได้ว่าประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิตสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรเพื่อการส่งออกค่อนข้างสูง

วัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปเกี่ยวกับภาวะการผลิต การตลาดเพื่อการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของไทย วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดสุกรของไทยในประเทศลูกค้าที่สำคัญ ศึกษาศักยภาพการนำเข้าสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรจากประเทศไทยของประเทศลูกค้า รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะนโยบายและแนวทางแก้ไขปัญหาในการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทย

ผลการศึกษาภาวะการผลิตพบว่า การผลิตมีแนวโน้มปริมาณมากขึ้น ในขณะที่ความต้องการเพื่อบริโภคก็เพิ่มขึ้นด้วยแต่ในอัตราที่น้อยกว่าปริมาณการผลิต ทางด้านการตลาดสุกรของไทยก็ยังคงมีการใช้กลยุทธ์ที่ไม่ยุ่งยากเท่าใดนัก สำหรับทางด้านการส่งออกสุกรของไทยในปัจจุบันมีทั้งในรูปสุกรมมีชีวิต เนื้อสุกรแช่เย็น และผลิตภัณฑ์สุกรแปรรูป เช่น แฮม เบคอน เป็นต้น โดยมีการพัฒนาทั้งทางด้านการผลิตและการตลาดเพื่อการส่งออกอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดในประเทศลูกค้าที่สำคัญ ช่วงปี 2527-2528 และ 2529-2530 ปรากฏว่า ในตลาดฮ่องกงส่วนแบ่งตลาดสุกรของไทย ลดลงจากร้อยละ 1.39 เป็นร้อยละ 0.94 ทั้งนี้เป็นผลจากขนาดตลาดเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.07 และผลการแข่งขันลดลงร้อยละ 105.07 สำหรับในตลาดสิงคโปร์ช่วงปี 2526-2527 และ 2528-2529 พบว่าส่วนแบ่งตลาดสุกรของไทยได้ลดลงจากร้อยละ 4.70 เป็นร้อยละ 2.87 ทั้งนี้เป็นผลจากขนาดตลาดเพิ่มขึ้นร้อยละ 355.83 และผลการแข่งขันลดลง ร้อยละ 255.83 เมื่อวิเคราะห์การส่งออกสุกรของไทยรวมทั้งหมดในช่วงเวลาปี 2526-2527 และ 2528-2529 ปรากฏว่า ปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้น 56,117 ตัว โดยเป็นผลจาก การขยายตลาดเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.46 ผลจากการแข่งขันเพิ่มขึ้นร้อยละ 92.64 และผล จากการกระจายตลาดเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.89 อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศ คู่แข่งในแต่ละตลาด คือ ทั้งสาธารณรัฐประชาชนจีนและมาเลเซียแล้ว ไทยยังมีความสามารถ ในเชิงการค้าไม่แข็งแกร่งพอ ทำให้สูญเสียส่วนแบ่งตลาดบางส่วนไป

ผลการวิเคราะห์สู่ทางการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของไทย ปรากฏว่าตลาด ที่ไทยสามารถจะทำการส่งออกได้เพิ่มขึ้นคือ สิงคโปร์ และฮ่องกง เนื่องจากทั้งสองประเทศ มีแนวโน้มความต้องการนำเข้าสุกรเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะสิงคโปร์ ทั้งนี้ไทยจะต้องมีการใช้กลยุทธ์ ทางด้านการตลาดที่ดีจึงจะเพิ่มปริมาณในการส่งออกได้ และควรมีการนำผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ ๆ เข้าตลาดนอกเหนือจากผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่แล้ว เช่น ไส้กรอก แฮม เบคอนต่าง ๆ ส่วนตลาด ที่เป็นที่น่าสนใจในขณะนี้คือ ตลาดญี่ปุ่น ซึ่งไทยคงต้องอาศัยระยะเวลาในการพัฒนาเจาะตลาด เนื่องจากญี่ปุ่นมีข้อจำกัดและกฎระเบียบในการนำเข้าสุกรหลายประการที่เป็นอุปสรรคต่อการ ส่งออกสุกรของไทย สำหรับตลาดอื่น ๆ ที่คาดว่าจะจะเป็นตลาดสุกรของไทยทั้งที่เคยเป็นคู่ค้ากัน มาก่อนและไม่เคย เช่น เวียดนาม ศรีลังกา สาธารณรัฐเกาหลี ฟิลิปปินส์ และสหราชอาณาจักร การที่ไทยจะเข้าไปในตลาดเหล่านี้ได้ จะต้องมีการศึกษาลักษณะภาวะตลาด รสนิยม ตลอดจนข้อบังคับต่าง ๆ ในแต่ละตลาดให้ถ่องแท้เสียก่อน เพื่อจะได้เจาะตลาดได้ ถูกทิศทาง /

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลการศึกษาในเรื่องนี้ ทำให้ได้มาซึ่งข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มปริมาณการส่งออก
สุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของไทยไปยังประเทศลูกค้า คือ ต้องทำการขยายตลาดโดยใช้นโยบาย
ทางด้านการค้า ปรับปรุงกลยุทธ์ต่าง ๆ ทั้งทางด้านการผลิตและการตลาด โดยควรที่จะพัฒนา
การเลี้ยงสุกรให้มีต้นทุนต่ำเพื่อที่จะสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ และทำการขยายตลาด
โดยเน้นที่การนำผลิตภัณฑ์สุกรใหม่ ๆ เข้าไปขยายตลาดเดิม อาทิ แสม เบคอน ตลอดจน
หมูหยอง หมูแผ่น และกุนเชียง จัดผู้แทนการค้าไปเจรจาขยายตลาด รวมทั้งปรับปรุง
มาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของต่างประเทศมากขึ้น นอกจากนี้ ยังต้องทำ
การเผยแพร่โฆษณาประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภคในประเทศลูกค้าเกิดความสนใจในผลิตภัณฑ์สุกร
ของประเทศไทยมากขึ้น

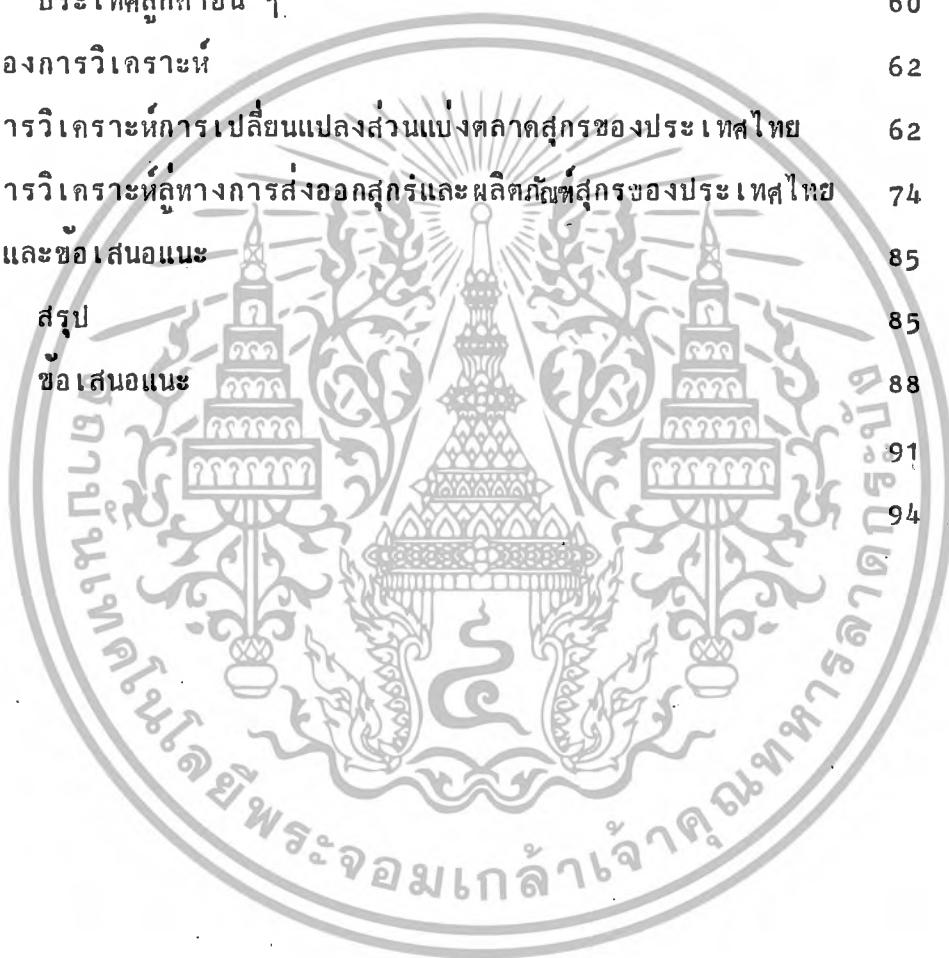
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(6)
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา	1
✓ วัตถุประสงค์ของการศึกษา	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
ขอบเขตของการศึกษา	9
วิธีการศึกษา	10
บทที่ 2 โครงสร้างทางทฤษฎี	12
การตรวจเอกสาร	12
แบบจำลองการวิเคราะห์ส่วนแบ่งตลาด	15
บทที่ 3 ภาวะการผลิต การตลาด และการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทย	
ภาวะการผลิตสุกร	21
ผู้เลี้ยงสุกร	24
แหล่งผลิตและปริมาณการผลิต	25
ลักษณะและคุณสมบัติของสุกรพันธุ์ต่างประเศที่มีอยู่ในประเทศไทย	27
ภาวะการตลาดสุกร	28
โครงสร้างตลาดสุกรภายในประเทศ	28
วิธีการตลาดสุกร	30
การส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทย	32
การพัฒนการผลิตสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรเพื่อการส่งออก	37
การพัฒนากลตลาดสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรเพื่อการส่งออก	39
ปัญหาการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทย	41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4	การค้าสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของไทยในตลาดต่างประเทศ	46
	ภาวะตลาดสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรในต่างประเทศ	46
	ประเทศลูกค้าสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของไทยและศักยภาพในการนำเข้า	47
	ประเทศลูกค้าที่สำคัญ	47
	ประเทศลูกค้าอื่น ๆ	60
บทที่ 5	ผลของการวิเคราะห์	62
	ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดสุกรของประเทศไทย	62
	ผลการวิเคราะห์สู่ทางการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทย	74
บทที่ 6	สรุปและข้อเสนอแนะ	85
	สรุป	85
	ข้อเสนอแนะ	88
เอกสารอ้างอิง		91
ภาคผนวก		94

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	มูลค่าส่งออกและนำเข้าสินค้าเกษตรกรรมและร้อยละมูลค่าส่งออกและนำเข้าสินค้าเกษตรกรรมของมูลค่าส่งออกและนำเข้าสินค้าทั้งหมด ปี 2520-2528	2
2	ปริมาณการผลิตและการบริโภคสุกรของไทย ปี 2520-2530	4
3	สถิติการส่งออกสุกรมีชีวิตและเนื้อสุกรชำแหละออกไปจำหน่ายต่างประเทศ	6
4	ตัวอย่างการคำนวณการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดโดยใช้ข้อมูลสมมติระหว่างปีที่ 1 และปีที่ 2	17
5	รายได้เงินสอทางการเกษตร (จากสัตว์) เฉลี่ยต่อครัวเรือนเกษตรทั้งหมด แยกประเภทตามที่มาของรายได้ เป็นรายภาค ปีเพาะปลูก 2525/2526	22
6	จำนวนสุกรรวมทั้งประเทศและแยกเป็นรายภาค ปี พ.ศ.2527-2529	26
7	ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสุกรมีชีวิต แยกรายประเทศ ปี 2525-2530	33
8	ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเนื้อสุกรแช่เย็นของประเทศไทย ปี พ.ศ.2525-2530	35
9	ปริมาณและมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทย ปี พ.ศ.2525-2530	36
10	ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสุกรมีชีวิตของไทยไปยังประเทศฮ่องกง ระหว่าง ปี 2525-2530	49
11	ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสุกรมีชีวิตของประเทศฮ่องกงจากประเทศไทย สาธารณรัฐประชาชนจีน และประเทศอื่น ๆ ระหว่างปี 2525-2529	50
12	ส่วนแบ่งตลาดสุกรมีชีวิตของประเทศไทย สาธารณรัฐประชาชนจีน และประเทศอื่น ๆ ในตลาดฮ่องกง ระหว่างปี 2525-2530	51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13	ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเนื้อสุกรแช่เย็นจากประเทศไทย ไปยังประเทศฮ่องกง ปี 2520-2530	52
14	ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสุกรมีชีวิตของไทยไปยังประเทศสิงคโปร์ ระหว่างปี 2524-2529	55
15	ปริมาณ และมูลค่าการนำเข้าสุกรมีชีวิตของประเทศไทย มาเลเซีย และประเทศอื่น ๆ ระหว่างปี 2524-2529	56
16	ส่วนแบ่งตลาดสุกรมีชีวิตของประเทศไทย มาเลเซีย และ ประเทศอื่น ๆ ในตลาดสิงคโปร์ ระหว่างปี 2525-2529	57
17	ปริมาณและมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์สุกรของไทยไปยังประเทศศรีลังกา ระหว่างปี 2523-2530	59
18	ปริมาณและมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์สุกรของไทยไปยังประเทศเวียดนาม ระหว่างปี 2525-2530	61
19	ปริมาณการนำเข้าสุกรมีชีวิตของประเทศไทยจากประเทศไทย และ สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างปี 2527-2528 และปี 2529-2530	63
20	ปริมาณการนำเข้าสุกรมีชีวิตของประเทศไทยจากประเทศไทย และ มาเลเซีย ระหว่างปี 2526-2527 และปี 2528-2529	64
21	ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดสุกรของไทยในตลาด ฮ่องกง ระหว่างปี 2527-2528 และปี 2529-2530	65
22	ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดสุกรของไทยในตลาด สิงคโปร์ ระหว่างปี 2526-2527 และปี 2528-2529	67
23	ปริมาณการนำเข้าสุกรมีชีวิตของประเทศไทยจาก สิงคโปร์จาก ประเทศไทย ระหว่างปี 2526-2527 และปี 2528-2529	71
24	ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดสุกรของไทยในตลาด ฮ่องกงและสิงคโปร์ ระหว่างปี 2526-2527 และปี 2528-2529	72
25	การนำเข้าเนื้อสุกรแช่เย็นของญี่ปุ่น ปี 2525-2529	79

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

26	การนำเข้าเนื้อสุกรแช่เย็นติดกระดูกของญี่ปุ่น ปี 2525-2529	80
27	การนำเข้าเนื้อสุกรอื่น ๆ แช่เย็นของญี่ปุ่น ปี 2525-2529	81

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1

วิธีการตลาดสุกรในประเทศไทย

31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา

การส่งออกเป็นหนทางหนึ่งที่น่ามาซึ่งเงินตราต่างประเทศ และมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะการส่งออกสินค้าเกษตร สามารถพิจารณาจากสถิติมูลค่าการส่งออกสินค้าระหว่างปี 2520-2528 (ตารางที่ 1) พบว่าปี 2520, 2525 และ 2528 มูลค่าสินค้าออกภาคเกษตรกรรมเท่ากับ 51,475 , 107,836 และ 114,975 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 73, 67 และ 59 ของมูลค่าสินค้าออกทั้งหมดตามลำดับ จะเห็นได้ว่า แม้ว่าสัดส่วนการส่งออกสินค้าเกษตรจะลดลงแต่มูลค่าสินค้าออกภาคเกษตรกรรมก็มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งแสดงว่าผลิตผลสาขาเกษตรกรรมยังคงมีบทบาทต่อเศรษฐกิจของประเทศอยู่นั่นเอง

แต่ในปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบปัญหาการส่งออกสินค้าเกษตรกรรม เนื่องจากการแข่งขันในตลาดโลกทวีความรุนแรงมากขึ้น ทำให้มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรเกือบทุกชนิดลดลงมาก ดังนั้นการพัฒนาสินค้าใหม่เพื่อที่จะเพิ่มมูลค่าการส่งออกจึงเป็นสิ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ สินค้าที่มีแนวโน้มว่าจะพัฒนาไปได้ไกลก็คือ ผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ส่งออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลิตภัณฑ์สุกร เพราะเมื่อพิจารณาถึงศักยภาพในการส่งออก ประเทศไทยยังขยายการผลิตสุกรได้อีกมาก ทั้งนี้เพราะ ประการที่หนึ่ง ประเทศไทยเป็น 1 ใน 7 ของโลกที่ผลิตอาหารได้เกินพอและส่งออกขายตลาดต่างประเทศ เช่น ข้าว ข้าวโพด ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง รวมทั้งธัญพืชอื่นอีกหลายชนิด ซึ่งสามารถนำมาเลี้ยงสัตว์ได้อย่างเพียงพอ ซึ่งได้มีผู้คิดคร่าว ๆ ว่า ถ้านำมาเพียงครึ่งหนึ่งของผลผลิตเหล่านี้มาเลี้ยงสุกร ก็จะได้ประมาณปีละ 22-30 ล้านตัว (สำโรช, 2531) ประการที่สอง สภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศเอื้ออำนวย จะช่วยให้ต้นทุนการผลิตต่ำลงเมื่อเทียบกับต่างประเทศ เช่น ประเทศที่มีอากาศหนาวเย็น เป็นต้น ประการที่สาม บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถที่จะร่วมกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 มูลค่าส่งออกและนำเข้าสินค้าเกษตรกรรมและร้อยละมูลค่าส่งออกและนำเข้าสินค้าเกษตรกรรมของมูลค่าส่งออกและนำเข้าสินค้าทั้งหมด ปี 2520-2528

(หน่วย : ล้านบาท)

รายการ	2520	2521	2522	2523	2524	2525	2526	2527	2528
มูลค่าส่งออกสินค้า									
เกษตรกรรม	51,475.5	53,803.4	68,334.7	81,462.5	101,491.9	107,836.4	96,615.5	112,619.5	114,975.7
ร้อยละของมูลค่าส่งออกทั้งหมด	73.12	66.22	64.26	61.16	66.33	67.51	65.96	64.27	59.46
มูลค่าส่งออกสินค้าทั้งหมด	70,397.5	81,251.8	106,336.5	133,197.2	153,000.7	159,728.2	146,471.8	175,237.2	193,365.5
มูลค่านำเข้าสินค้า									
เกษตรกรรม	12,156.8	12,237.7	15,430.6	23,951.5	27,814.4	23,196.3	29,930.9	33,504.0	36,509.0
ร้อยละของมูลค่านำเข้าสินค้าทั้งหมด	12.91	11.24	10.56	12.37	12.70	11.80	12.65	13.67	14.54
มูลค่านำเข้าสินค้าทั้งหมด	94,177.0	108,898.8	146,161.3	193,618.3	219,025.8	196,616.0	236,608.6	245,155.0	251,169.4

ที่มา : (ศูนย์สถิติการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2529)

พัฒนาเทคโนโลยีต่าง ๆ มาประยุกต์กับการผลิตและการค้าสุกรมียู่พร้อม จากเหตุผลตามที่ได้อธิบายมาแล้วข้างต้นนั้น นับเป็นทรัพยากรพื้นฐานในการพัฒนาการผลิตสุกรมียู่ให้เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต เพราะการพัฒนาการผลิตสุกรมียู่จะนำไปสู่อุตสาหกรรมต่อเนื่องอีกหลายชนิดที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม (Value added) เกิดการจ้างแรงงาน เกิดรายได้ อันเป็นการสร้างความเติบโตให้แก่เศรษฐกิจของประเทศโดยรวม

การเลี้ยงสุกรมียู่ของไทยปัจจุบันก็ได้รับการพัฒนาโดยตลอดทั้งจากภาครัฐบาลและเอกชน จนได้มีการนำเทคนิคการบำรุงพันธุ์และการเลี้ยงสุกรมียู่สมัยใหม่มาใช้ทดแทนกับต่างประเทศ ซึ่งทำให้ระยะเวลาในการเลี้ยงลดลงจากหนึ่งปีเหลือเพียง 5-6 เดือนเท่านั้น นอกจากนี้คุณภาพของซากสุกรมียู่ก็ดีขึ้นจากเดิมอีกด้วย กล่าวคือ การเลี้ยงสุกรมียู่แบบพื้นบ้านมีอัตราส่วนของไขมันต่อเนื้อแดงประมาณ 70:30 ในขณะที่สุกรมียู่ผสมจะมีอัตราส่วนของไขมันต่อเนื้อแดงประมาณ 26:74 (ศักดิ์ชัย, 2528) การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ได้นำมาก่อให้เกิดศักยภาพในการขยายการผลิตสุกรมียู่ของไทยเพื่อการส่งออกในอนาคต / และเมื่อพิจารณาทางด้านปริมาณการผลิตและการบริโภคภายในประเทศในช่วง 9 ปีที่ผ่านมา ปรากฏว่าปริมาณสุกรมียู่ที่ผลิตได้ในแต่ละปีเคลื่อนไหวอยู่ระหว่าง 7.2-10.7 ล้านตัว (ตารางที่ 2) ดังจะเห็นได้จากในปี 2525 มีจำนวนทั้งสิ้น 9.82 ล้านตัว และเพิ่มขึ้นเป็น 9.99, 10.62 และ 12.34 ล้านตัว ในปี 2526-2528 ตามลำดับ ต่อมาในปี 2529 ปริมาณการเลี้ยงสุกรมียู่กลับลดลงเป็น 10.17 ล้านตัว ปี 2530 ปริมาณการเลี้ยงสุกรมียู่ในประเทศคาดว่า มีจำนวนประมาณ 10.7 เพิ่มขึ้นจากปี 2529 ร้อยละ 5.21 ขณะเดียวกันความต้องการเพื่อบริโภคก็เพิ่มขึ้นด้วย / อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาอัตราการผลิตของปริมาณการผลิตและการบริโภคแล้ว ปริมาณการผลิตสุกรมียู่เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.3 ต่อปี แต่ความต้องการเพื่อการบริโภคในประเทศเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 3.6 ต่อปี จากการที่ปริมาณการผลิตสุกรมียู่เพิ่มขึ้นมากกว่าความต้องการเพื่อบริโภคแสดงให้เห็นว่า การผลิตสุกรมียู่ของไทยมีเพียงพอที่จะส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศได้ ซึ่งถ้าหากไทยสามารถขยายตลาดที่จะส่งออกได้มากขึ้นแล้ว ผลผลิตสุกรมียู่ของไทยจะอยู่ในสภาพที่สามารถสนองตอบการส่งออกดังกล่าวนี้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 ปริมาณการผลิตและการบริโภคสุกรของไทย ปี 2520-2530

หน่วย : ล้านตัว

ปี	ปริมาณสุกรทั้งปี			%เพิ่ม ลด	ปริมาณ การบริโภค ในประเทศ	%เพิ่ม ลด
	สุกร คนปี	ผลิตได้ ระหว่างปี	รวม			
2520	3.27	4.18	7.45	-	5.38	-
2521	5.32	5.39	10.71	43.76	5.76	7.06
2522	3.40	3.80	7.20	-32.77	5.90	2.43
2523	3.02	5.34	8.36	16.11	6.05	2.54
2524	3.62	5.46	9.08	8.61	6.24	3.14
2525	4.02	5.80	9.82	8.15	6.45	3.04
2526	4.19	5.80	9.99	1.73	6.61	2.80
2527	4.26	6.36	10.62	6.31	6.92	4.69
2528	4.22	8.12	12.34	16.20	7.23	4.48
2529	4.20	5.97	10.17	-17.59	7.55	4.43
2530	4.19	6.51	10.70	5.21	-	-
2531	4.34	6.67	11.01	2.89	-	-
เฉลี่ย	4.03	5.78	9.81	5.33	6.52	3.85

หมายเหตุ : ปี 2530 เป็นตัวเลขประมาณการ

ที่มา : (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, ศูนย์สถิติการเกษตร)

64.13, 96.97

6.83

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีคนนำไปใช้

บทบาทของรัฐบาลที่มีส่วนช่วยส่งเสริมการส่งออกซึ่งเป็นนโยบายทางค้าปลีกก็ถือ การกำหนดให้การผลิตหรือการแปรรูปเนื้อสุกรเพื่อส่งไปจำหน่ายต่างประเทศเป็นกิจการที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัติการส่งเสริมการลงทุนของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ตั้งแต่ปี 2525 เป็นต้นมา อีกทั้งยังยกเลิกค่าธรรมเนียมการส่งออกสุกรไปต่างประเทศด้วย ซึ่งนับว่ามีส่วนช่วยสนับสนุนการส่งออกผลิตภัณฑ์สุกรอีกทางหนึ่ง

การส่งออกสุกรของไทยในปัจจุบันมีหลายประเภทคือ สุกรมีชีวิต เนื้อสุกรแช่เย็น และผลิตภัณฑ์สุกรแปรรูป เช่น แฮม เบคอน เป็นต้น โดยประเทศไทยได้มีการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรเหล่านี้มาเป็นเวลาช้านานแล้ว ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการส่งออกในรูปแบบของสุกรมีชีวิตที่ใช้เพื่อการบริโภค จากสถิติการส่งออกสุกรมีชีวิตและเนื้อสุกรชำแหละออกไปจำหน่ายต่างประเทศ (ตารางที่ 3) จะพบว่าปริมาณการส่งออกที่ไม่แน่นอน บางปีมูลค่าการส่งออกก็มาก บางปีก็น้อย ทั้งนี้มีสาเหตุจากอุปสรรคบางประการทั้งในด้านการผลิตและการตลาดของสุกรภายในประเทศเองที่ไม่เอื้ออำนวย เช่น ปัญหาโรคระบาดที่ทำให้เป็นที่รังเกียจของผู้ซื้อในต่างประเทศ ปัญหาการควบคุมกิจการโรงฆ่าสัตว์อย่างเข้มงวดโดยหน่วยงานของรัฐบาลทำให้เอกชนไม่กล้าลงทุนสร้างโรงฆ่าสัตว์ที่ทันสมัย เป็นต้น จึงทำให้สถานการณ์การส่งออกไม่ขยายตัวเท่าที่ควร และด้วยเหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยควรจะมีการพัฒนาการขยายการส่งออกให้มีปริมาณมากขึ้นและดำเนินการให้ได้ผลอย่างจริงจัง

ทางด้านตลาดต่างประเทศ ปรากฏว่าเมื่อปี 2527 รัฐบาลสิงคโปร์ประกาศนโยบายที่จะยกเลิกการเลี้ยงสุกรในประเทศ เนื่องจากเห็นว่ารัฐบาลสิงคโปร์ต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากในการควบคุมมลภาวะจากการเลี้ยงสุกร ประกาศของรัฐบาลสิงคโปร์ดังกล่าวเป็นผลให้หลายประเทศใกล้เคียง ได้แก่ ออสเตรเลีย, มาเลเซีย, อินโดนีเซีย และไทย ให้ความสนใจที่จะส่งสุกรทั้งในรูปแบบของสุกรมีชีวิตและสุกรชำแหละแช่แข็งหรือแช่เย็นไปยังสิงคโปร์ และเนื่องจากในอดีตสิงคโปร์เป็นประเทศลูกค้ารายใหญ่ในการรับซื้อสุกรมีชีวิตจากไทย ดังนั้นความเคลื่อนไหวของสิงคโปร์ในเรื่องนี้จึงเป็นสิ่งที่น่าศึกษาอย่างยิ่งว่า เมื่อ

ตารางที่ 3 สถิติการส่งออกสุกรมมีชีวิตและเนื้อสุกรชำแหละออกไปจำหน่ายต่างประเทศ

ปี พ.ศ.	สุกรมมีชีวิต (ตัว)	มูลค่า (ล้านบาท)	เนื้อสุกรชำแหละ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
2520	639	0.71	15	0.592
2521	3,564	5.552	1,288	57.702
2522	7,400	11.840	537	23.113
2523	172	0.0035	38	2.275
2524	1,369	4.796	43	0.180
2525	11,837	40.295	27	1.404
2526	5,620	17.028	13	0.786
2527	13,602	68.010	9	0.503
2528	76,548	384.290	50	2.031
2529	54,489	272.445	1.3	1.30
2530	12,631	21.33	21.4	0.65

ที่มา : (กรมสุลกากร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความต้องการของผู้ซื้อรายใหญ่ของไทย เช่น สิงคโปร์ เพิ่มขึ้น ไทยจะมีโอกาสส่งออกไปยังประเทศนั้นได้มากขึ้นหรือไม่ และมีใช่เพียงแต่ตลาดสิงคโปร์เท่านั้น ยังนำศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการพัฒนาการส่งออกสุกรไปยังตลาดอื่น ๆ เช่น ฮองกง และญี่ปุ่น ซึ่งจะเพิ่มความสำคัญในฐานะเป็นตลาดผู้นำเข้ารายใหญ่ของไทย

จากปัญหาและแนวทางต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงเห็นว่าการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้ก้าวหน้าได้นั้น การส่งออกสินค้าชนิดใหม่ในตลาดต่างประเทศต้องการและศักยภาพในการผลิตภายในประเทศสูงจึงเป็นทางออกสำคัญที่จะช่วยให้เศรษฐกิจไทยไปรอดได้ผลิตภัณฑ์สุกรของไทยจึงนับว่ามีความสำคัญและมีู่ทางที่จะพัฒนาการส่งออกต่างประเทศมากขึ้น ทั้งนี้เพราะว่าการบริโภคสุกรเป็นที่ต้องการอยู่แล้วของคนทั่วโลก ซึ่งไทยก็ได้มีการส่งออกมานานแล้ว แต่ปรากฏว่าการขยายตลาดยังไม่กว้างขวาง และไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งยังมีแนวโน้มว่าจะถูกช่วงชิงส่วนแบ่งตลาดในประเทศลูกค้าที่สำคัญอีกด้วย ทั้งนี้ จึงเป็นการสมควรที่จะทำการศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างตลาดส่งออกสุกรของไทยไปยังประเทศลูกค้าที่สำคัญ คือ สิงคโปร์ ฮองกง และตลาดอื่น ๆ ที่คาดว่าจะจะเป็นตลาดที่น่าสนใจ โดยศึกษาถึงการพัฒนาด้านการผลิตเพื่อส่งออก สภาพปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระบบการส่งออกสุกร รวมทั้งการวิเคราะห์ส่วนแบ่งตลาดที่ประเทศไทยได้รับในประเทศลูกค้า เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงโครงสร้างตลาดระดับส่งออก ตลอดจนรักษาตลาดที่สำคัญให้คงอยู่ต่อไป และหาช่องทางในการขยายตลาดส่งออกสุกรไทยในอนาคตให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปเกี่ยวกับภาวะการผลิต การตลาดเพื่อการส่งออกสุกร และผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทย ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น
2. เพื่อศึกษาประเทศที่มีศักยภาพการนำเข้าสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรจากประเทศไทย
3. เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดสุกรของประเทศไทย
4. เพื่อเสนอแนะนโยบายและแนวทางแก้ไขปัญหาคาดการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของไทยในตลาดต่างประเทศ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงสภาพทั่วไปในการผลิต การตลาด และการส่งออกสุกรของประเทศไทย ตลอดจนปัญหาที่เกิดขึ้นในขบวนการผลิตและการตลาดส่งออก เพื่อหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาตลาดส่งออกสุกรของไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ทำให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดในประเทศลูกค้าที่สำคัญของประเทศไทยว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง เพื่อจะได้หาหนทางเพิ่มส่วนแบ่งตลาดให้มากขึ้นและรักษาตลาดเดิมเอาไว้ให้นาน
3. ทำให้ทราบตลาดต่างประเทศที่มีศักยภาพในการนำเข้าสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของไทย เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการขยายตลาดส่งออกสุกรของไทยในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาระบบตลาดส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทย ซึ่งเริ่มจากการศึกษาสภาพทั่ว ๆ ไปของการผลิตสุกรในประเทศไทย ภาวะการตลาดภายในประเทศและตลาดส่งออก ปัญหาและอุปสรรคของตลาดสุกรไทยในต่างประเทศ รวมทั้งการศึกษาประเทศลูกค้าที่สำคัญ และประเทศลูกค้าที่จะทำการขยายการตลาด โดยแยกพิจารณาออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. ตลาดที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูง ซึ่งได้แก่ สิงคโปร์ และฮ่องกง
2. ตลาดที่ต้องใช้เวลาในการพัฒนาเจาะตลาด ได้แก่ ญี่ปุ่น ตลาดอื่น ๆ แอฟเอเชีย และกลุ่มยุโรป

ในส่วนของการวิเคราะห์จะเน้นในเรื่องแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการขยายตลาดส่งออกสุกรของไทยในต่างประเทศ รวมทั้งจะทำการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดสุกรของไทยในประเทศลูกค้าที่สำคัญ ดังนี้คือ

สุกรมีชีวิตส่งออกเพื่อการบริโภค

<u>ตลาดที่สำคัญ</u>	<u>ประเทศลูกค้าแข่งขัน</u>	<u>ข้อมูลระหว่างปี</u>
ฮ่องกง	สาธารณรัฐประชาชนจีน	2527-2528, 2529-2530
สิงคโปร์	มาเลเซีย	2526-2527, 2528-2529

สำหรับผลิตภัณฑ์สุกรอีก 2 ประเภทคือ เนื้อสุกรแช่เย็น และผลิตภัณฑ์สุกรแปรรูป อันได้แก่ แฮม เบคอนต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น เนื่องจากมีข้อจำกัดทางด้านข้อมูล จึงจะทำการศึกษาวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาโดยอาศัยข้อมูลที่มีอยู่ประกอบการพิจารณาควบคู่กันไป

วิธีการศึกษา

1. ขั้นตอนและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาจะประกอบด้วยข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องในระบบตลาดสุกรของไทย ตั้งแต่เจ้าของฟาร์ม พ่อค้าผู้รวบรวมเพื่อส่งออก ผู้ส่งออก เป็นต้น เพื่อที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการผลิตและการตลาดสุกรเพื่อการส่งออก ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น สำหรับข้อมูลอีกประเภทหนึ่งคือ ข้อมูลทุติยภูมิ โดยรวบรวมข้อมูลแบบอนุกรมเวลาที่เกี่ยวข้องกับปริมาณการผลิต ปริมาณการส่งออก มูลค่าการส่งออก นอกจากนี้ยังได้มีการรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ราชงานการศึกษา บทความ งานวิจัยต่าง ๆ ตลอดจนสถิติจากส่วนราชการและเอกชนที่ได้รวบรวมไว้ เช่น กรมเศรษฐกิจ การพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง กรมพาณิชย์สัมพันธ์ กระทรวงพาณิชย์ รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศ เช่น สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก (Economic and Social commission for Asia and Pacific : ESCAP) องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO)

2. ขั้นตอนการวิเคราะห์

เป็นการนำเอาข้อมูลที่รวบรวมมาได้ใช้ประกอบการอธิบายการผลิต การตลาด และช่องทางในการพัฒนาตลาดเพื่อส่งออกสุกรของไทย โดยใช้การวิเคราะห์ทั้งในเชิงพรรณนา (Descriptive method) และในเชิงปริมาณ (Quantitative method)

การวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยใช้ตารางและแผนภาพประกอบเพื่อให้ทราบถึงสภาพทั่วไปเกี่ยวกับภาวะการผลิตและการตลาดสุกรเพื่อการส่งออกของประเทศไทย ภาวะการค้าสุกรของไทยในตลาดต่างประเทศ ซึ่งรวมถึงประเทศลูกค้าสุกรของไทย ตลอดจนอุปสรรคและปัญหาในการส่งสุกรออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ จะทำการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาด
สุกรของไทยในประเทศลูกค้าที่สำคัญ โดยอาศัยแบบจำลองของส่วนแบ่งตลาด (A market
share analysis model)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

โครงร่างทางทฤษฎี

การตรวจเอกสาร

การศึกษาเกี่ยวกับสุกรเท่าที่ตรวจเอกสารมาพบว่า ส่วนใหญ่จะเป็นทางด้านการผลิตและการตลาดสุกรภายในประเทศ สำหรับทางด้านเศรษฐกิจการส่งออกจะมีอยู่น้อยมาก ดังนั้นเพื่อให้ได้มาซึ่งแบบจำลองในการวิเคราะห์เชิงเศรษฐกิจการส่งออกสุกร จึงได้ตรวจสอบเอกสารที่มีการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์เศรษฐกิจการส่งออกสินค้าชนิดอื่น เพื่อนำมาพัฒนาศึกษาเรื่องสุกรต่อไป เอกสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมีดังต่อไปนี้

✓ **ฉัตรชัย เลื่อนประเสริฐ (2520)** ได้ทำการศึกษาเรื่องสุกรไว้ ผลการศึกษาปรากฏว่า ตลาดสุกรของไทยในต่างประเทศยังมีขอบเขตค่อนข้างจำกัด เนื่องจากมีประเทศผู้ซื้อเพียง 2-3 ประเทศเท่านั้น อันได้แก่ สิงคโปร์ ชองกง และเวียดนาม และปริมาณที่ส่งออกก็มีจำนวนน้อยทั้ง ๆ ที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิตสุกรเพื่อการส่งออกสูง ทั้งนี้เพราะสาเหตุมาจากเรื่องโรคระบาดสัตว์ที่ยังมีอยู่ในประเทศ ทำให้ตลาดต่างประเทศเกิดความไม่มั่นใจในคุณภาพเนื้อสุกรของไทย จึงควรรับทำการปรับปรุงคุณภาพของสุกรให้เป็นที่น่าเชื่อถือตามตลาดต่างประเทศต้องการ และทำการส่งเสริมการเลี้ยงให้สามารถลดต้นทุนเพื่อจะแข่งขันกับสุกรจากประเทศอื่นได้

ชัยวัฒน์ คนจริง (2520) ได้ทำการวิเคราะห์ส่วนแบ่งตลาดส่งออกข้าวโพดในตลาดอาเซียน และตลาดญี่ปุ่น โดยใช้ **The Model of Market Share Analysis** พบว่า การส่งออกข้าวโพดของประเทศไทย ระหว่างปี 2510-2512 และปี 2513-2515 ไปยังกลุ่มประเทศอาเซียนเพิ่มขึ้น 258.3 พันตัน ซึ่งเป็นผลจากขนาดตลาดเพิ่มขึ้น 550.1 พันตัน ผลจากการกระจายตัวของตลาดเพิ่มขึ้น 371.7 พันตัน และผลจากการแข่งขันในตลาดลดลง 663.5 พันตัน สำหรับการส่งออกข้าวโพดของประเทศไทยสู่อเมริกา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในช่วงเวลาเดียวกันเพิ่มขึ้น 2,403.1 พันตัน ซึ่งเป็นผลจากขนาดตลาดเพิ่มขึ้นร้อยละ 61 ผลจากการแข่งขันเพิ่มขึ้นร้อยละ 44 และผลจากการกระจายตัวของตลาดกลับลดลงร้อยละ 5 ในตลาดญี่ปุ่นพบว่าปริมาณการส่งออกข้าวโพดของประเทศไทยระหว่างปี 2510-2512 และปี 2513-2515 เพิ่มขึ้น 167.8 พันตัน เป็นผลจากขนาดตลาดเพิ่มขึ้น 182.8 พันตัน และผลจากการแข่งขันในตลาดลดลง 14.9 พันตัน ในขณะที่ปริมาณการส่งออกข้าวโพดของสหรัฐอเมริกาเพิ่มขึ้น 1,757.1 พันตัน ประมาณร้อยละ 50 เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของขนาดตลาด ร้อยละ 50 เป็นผลมาจากการแข่งขัน จะเห็นว่าการส่งออกข้าวโพดของประเทศไทยเพิ่มขึ้นทั้งในตลาดอาเซียนและตลาดญี่ปุ่น แต่เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศสหรัฐอเมริกาแล้ว จะมีอัตราเพิ่มขึ้นที่ต่ำกว่า สะท้อนให้เห็นถึงสภาพการแข่งขันทางการค้าของประเทศไทยยังไม่แข็งแกร่ง ทำให้ประเทศไทยต้องสูญเสียส่วนแบ่งตลาดข้าวโพดไปบางส่วน ปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการสูญเสียตลาดก็คือ อัตราค่าระวางทางเรือของประเทศไทยสูงกว่าของประเทศสหรัฐอเมริกา ทำให้ต้นทุนการส่งออกข้าวโพดสูงกว่า

ลีน่า พงษ์พุกษา (2521) ได้ทำการศึกษาสู่ทางการส่งผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ออกไปจำหน่ายต่างประเทศพบว่า การผลิตเนื้อสุกรแช่แข็งเพื่อการส่งออกมีปริมาณไม่สม่ำเสมอ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับราคาสุกรภายในประเทศ ส่วนใหญ่จะส่งออกเฉพาะช่วงที่สุกรและลูกสุกรมีราคาต่ำ ประเทศผู้ซื้อที่สำคัญคือ ญี่ปุ่น และไต้หวัน ทางด้านการขยายตลาดเนื้อสัตว์ในต่างประเทศจะต้องกระทำการเจรจาระหว่างรัฐบาล เพราะบางประเทศจะจำกัดการนำเข้าเนื้อสัตว์เข้า และมีการออกกฎหมายควบคุม ฉะนั้นจึงต้องมีการพัฒนาคุณภาพเนื้อสัตว์ที่ส่งออก ให้เป็นที่ยอมรับของต่างประเทศเสียก่อน จึงจะสามารถขยายสู่ทางหรือเพิ่มปริมาณการส่งออกให้มากขึ้นตามลำดับ

นิยม ขึ้นนิรันดร์ (2527) ได้ศึกษาวิเคราะห์อุปสงค์การบริโภคเนื้อสุกรในประเทศไทย ผลปรากฏว่า ภาคเหนือให้ค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นต่อราคาสุกรเท่ากับ -1.95 ต่อราคาเนื้อไก่เท่ากับ 1.76 และต่อรายได้เท่ากับ 0.84 ภาคตะวันออก

เจียงเหนือให้ค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นต่อราคาสุกรเท่ากับ -0.96 ต่อราคาเนื้อไก่เท่ากับ 0.37 และต่อรายได้เท่ากับ 1.01 ภาคกลางให้ค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นต่อราคาสุกรเท่ากับ -0.92 ต่อราคาเนื้อโคเท่ากับ 0.28 และต่อรายได้เท่ากับ 0.78 ภาคใต้ให้ค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นต่อราคาสุกรเท่ากับ -0.15 ต่อราคาเนื้อโคเท่ากับ 0.86 และต่อรายได้เท่ากับ 2.85 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบทั้งสี่ภาคแล้วปรากฏว่า ภาคเหนือเป็นภาคที่มีค่าความยืดหยุ่นต่อราคาเนื้อสุกร และต่อราคาเนื้อไก่สูงกว่าทุกภาค ภาคใต้เป็นภาคที่มีค่าความยืดหยุ่นต่อราคาเนื้อสุกรต่ำที่สุด และการทดแทนมีน้อย แต่ให้ความยืดหยุ่นต่อรายได้สูงกว่าทุกภาค

ในด้านการส่งออกสุกรมีชีวิตนั้น ตลาดต่างประเทศที่สำคัญคือ ฮองกง ปริมาณการส่งออกไม่ค่อยแน่นอน กล่าวคือ ประเทศไทยเคยส่งสุกรได้มากที่สุดในปี พ.ศ. 2505 จำนวน 110,007 ตัว มีมูลค่าการส่งออกกว่า 69 ล้านบาท อุปสรรคที่สำคัญในการส่งออกคือ ภัยโรคปากและเท้าเปื่อย ซึ่งต่างประเทศถือว่าเป็นโรคที่เกิดขึ้นเป็นระยะ ๆ จึงไม่อนุญาตให้มีการนำเข้าเนื้อสัตว์ประเภท โค กระบือ และสุกรจากประเทศไทย

ศักดิ์ชัย ปรีชาจารย์ (2528) ได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาการส่งออกสุกรไปต่างประเทศ พบว่าปัญหาสำคัญในการส่งออกสุกรของไทยคือ ปัญหาในด้านการผลิต เนื่องจากต้นทุนของการผลิตและส่งออกสุกรของไทยสูงกว่าประเทศคู่แข่ง ไม่ว่าจะเป็นด้านราคาวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่ไทยผลิตได้ เป็นส่วนใหญ่ซึ่งอยู่ในเกณฑ์สูง เมื่อเทียบกับประเทศผู้ส่งออกปศุสัตว์รายอื่น และด้านการขนส่งซึ่งไทยยังเสียเปรียบเรื่องค่าขนส่ง เนื่องจากทำเลที่ตั้งของประเทศอยู่ไกลจากตลาดมากกว่าคู่แข่งที่สำคัญ เช่น การขนส่งสุกรมีชีวิตไปขายที่สิงคโปร์จะเสียเปรียบประเทศมาเลเซีย เป็นต้น นอกจากนี้ไทยยังมีปัญหาในเรื่องโรคระบาดของสุกร เป็นผลให้ผู้ซื้อสุกรในต่างประเทศไม่ยอมรับคุณภาพสุกรของไทย อีกทั้งปัญหาเรื่องการขาดโรงฆ่าสัตว์ที่ทันสมัย ซึ่งปัญหานี้ นับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดในการที่ไทยจะสามารถส่งออกเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรไปขายต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้ในการพัฒนาการส่งออกสุกรจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าวเหล่านี้ให้หมดสิ้นไปก่อน การส่งออกสุกรจึงจะสามารถประสบผลสำเร็จได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบจำลองการวิเคราะห์ส่วนแบ่งตลาด

แบบจำลองการวิเคราะห์ส่วนแบ่งตลาดของสุกรไทย ในที่นี้ได้ใช้แบบจำลองซึ่งพัฒนาขึ้นโดย L.R.Riguas, D.C.Sprott, G.L.Cramer และ G.L.Ochsner ภายใต้ข้อสมมติฐานที่ว่าไม่มีข้อจำกัดทางด้านอุปทาน (Supply) แต่การเปลี่ยนแปลงในส่วนแบ่งตลาดนั้นเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในปัจจัยทางด้านอุปสงค์ (Demand) ตามแนวความคิดของแบบจำลองของส่วนแบ่งตลาดได้กำหนดลักษณะการเปลี่ยนแปลงของส่วนแบ่งตลาดออกเป็น 3 ลักษณะคือ

1. ผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากขนาดของตลาด (size of market effect) พิจารณาจากการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของปริมาณการส่งออก โดยกำหนดให้ส่วนแบ่งตลาดคงที่ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสามารถในการส่งออกของประเทศผู้ส่งออก อธิบายได้ว่าตลาดมีความเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยมีรายได้ประชาชาติและจำนวนประชากรเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงความเติบโตในการส่งออกสินค้าไปสู่ตลาดนั้น

2. ผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการแข่งขันในตลาด (Competitive effect) เป็นการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดของประเทศผู้ส่งออก อันเนื่องมาจากการแข่งขันระหว่างผู้ส่งออกต่าง ๆ ในสินค้าประเภทเดียวกัน โดยกำหนดให้ขนาดของตลาดคงที่ กล่าวคือ ถ้าส่วนแบ่งตลาดของประเทศผู้ส่งออกนั้นลดลง ในขณะที่ขนาดของตลาดส่งออกคงที่ก็แสดงว่าผลการแข่งขันทำให้ประเทศผู้ส่งออกนั้นต้องสูญเสียตลาดไปเป็นบางส่วน ทำนองเดียวกันถ้าส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นก็แสดงว่าผลของการแข่งขันทำให้ประเทศผู้ส่งออกนั้นได้เปรียบคือ มีตลาดเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดดังกล่าวไม่เพียงแต่จะเนื่องมาจากผลของการแข่งขัน แต่ยังรวมถึงการเปลี่ยนแปลงในนโยบายทางการค้าและการตลาดของประเทศผู้นำเข้าอีกด้วย

3. ผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการกระจายตัวของตลาด (Distributive effect) เป็นการเปลี่ยนแปลงของประเทศผู้ส่งออกประเทศใดประเทศหนึ่ง อันเนื่องมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการเปลี่ยนแปลงภายในของตลาดส่งออก เช่น การเปลี่ยนแปลงการนำเข้าของประเทศต่าง ๆ และการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ของผลิตภัณฑ์นำเข้าในแต่ละประเทศ เป็นต้น ซึ่งโดยส่วนรวมจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการนำเข้าของประเทศผู้นำเข้านั้น ๆ ทั้งนี้ภายในข้อกำหนดที่ว่า ขนาดของตลาดและส่วนแบ่งตลาดในแต่ละตลาดนั้นคงที่ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงความสำคัญในแต่ละตลาดส่งออกที่ทำให้ปริมาณการส่งออกที่แท้จริงในแต่ละตลาดดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไป ในขณะที่ขนาดของตลาดและส่วนแบ่งตลาดคงที่ จึงเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของการกระจาย

Oshner และ Cramer ได้แสดงตัวอย่างการวิเคราะห์ส่วนแบ่งตลาด (ตารางที่ 4) โดยกำหนดให้ตลาดส่งออกของประเทศ X ประกอบด้วย 2 ตลาด คือ ตลาด A และ B เท่านั้น และสมมติให้มีประเทศที่แข่งขันกับประเทศ X มีเพียงประเทศเดียว การวิเคราะห์กระทำเพียง 2 คาบระยะเวลา คือ คาบที่ 1 กับ คาบที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 4 ตัวอย่างการคำนวณการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดโดยใช้ข้อมูลสมมติระหว่าง
ปีที่ 1 และ ปีที่ 2

	ปริมาณการนำเข้า ทั้งหมด	ปริมาณการนำเข้า จากประเทศ X	ส่วนแบ่งตลาด ของประเทศ X
ปีที่ 1			
ตลาด A	400	160	40%
ตลาด B	1,200	240	20%
รวมทั้งหมด	1,600	400 (A_1)	25%
ปีที่ 2			
ตลาด A	200	100	50%
ตลาด B	1,800	540	30%
รวมทั้งหมด	2,000	640 (A_2)	32%

ที่มา : (Cohner and Cramer, 1976 : 17)

จากข้อสมมติเหล่านี้ สามารถคำนวณหาส่วนแบ่งตลาดของประเทศ และสามารถแยกให้เห็นผลการเปลี่ยนแปลงทั้ง 3 ดังนี้

1. เพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงผลของขนาดตลาดจะกำหนดให้ส่วนแบ่งตลาดของประเทศ X ในตลาด A, B และตลาดรวมทั้งหมดในปีที่ 1 และ 2 มีค่าคงที่ และให้ขนาดสัมพัทธ์ของตลาด A และ B ตลอดระยะเวลาคงที่ด้วย เมื่อนำผลของขนาดมาใช้แล้ว ยังทำให้ Relative shares ของตลาดเหล่านี้คงที่ ดังนั้น เมื่อกำหนดค่าเหล่านี้ให้ การเพิ่มหรือลดในปริมาณส่งออกของประเทศ X จะหมายถึง การเปลี่ยนแปลงในส่วนแบ่งตลาดอันเนื่องมาจากผลการเปลี่ยนแปลงในขนาดของตลาด
2. ในทำนองเดียวกัน เพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงผลจากการแข่งขันในตลาด จะสมมติให้ขนาดของตลาดทั้งหมดคงที่ตลอดระยะเวลา และเปลี่ยนแปลงเฉพาะส่วนแบ่งในตลาด A และ B ซึ่งถูกควบคุมโดยประเทศ X ตัวอย่างเช่น การเพิ่มขึ้นของส่วนแบ่งตลาด A และ B ของประเทศ X ในขณะที่ขนาดของตลาดทั้งหมดยังคงที่ จะทำให้เกิดการเพิ่มในส่วนแบ่งตลาดอันเนื่องมาจากการแข่งขัน
3. ผลของการกระจายตัวของตลาดสามารถคำนวณได้อีกแบบ โดยสมมติให้ขนาดของตลาดส่งออกทั้งหมดและส่วนแบ่งตลาดในตลาด A และ B ของประเทศ X คงที่ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงภายในตลาด A และตลาด B จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการส่งออกของประเทศ X ไปยังตลาด A และ B ถึงแม้ว่าส่วนแบ่งตลาดจะกำหนดให้คงที่ก็ตาม ดังนั้นส่วนแบ่งตลาดของประเทศ X ในตลาดทั้งหมดสามารถเปลี่ยนแปลงได้ การเปลี่ยนแปลงแบบนี้เป็นผลมาจากการกระจาย

จากข้อสมมติและวิธีการดังกล่าวนี้ สามารถนำมาคำนวณหาการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดของประเทศ X อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงขนาดของตลาด การแข่งขัน และการกระจายระหว่างปีที่ 1 และปีที่ 2 ได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การคำนวณหาความสามารถในการส่งออก (potential export)

ของประเทศ X

1.1 ส่วนแบ่งตลาดของประเทศ X ในปีที่ 1 ณ.ระดับการส่งออกในปีที่ 2 (สมมติให้แทนด้วย S_1)

$$S_1 = (25\% * 2,000) = 500 \text{ หน่วย}$$

1.2 ส่วนแบ่งตลาดของประเทศ X ในปีที่ 1 ในตลาด A และ B ณ.ระดับการส่งออกในปีที่ 2 (สมมติให้แทนด้วย S_2)

$$S_2 = (40\% * 200 + 20\% * 1,800) = 440 \text{ หน่วย}$$

2. สรุปผลการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดของประเทศ X ระหว่างปีที่ 1 และปีที่ 2 ได้ดังนี้

ผลของการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดของประเทศ	หน่วย	ร้อยละ
ผลทั้งหมด ($A_2 - A_1$)	240	100
ผลจากการเปลี่ยนแปลงขนาดของตลาด ($S_1 - A_1$)	100	42
ผลจากการเปลี่ยนแปลงการแข่งขันในตลาด ($A_2 - S_2$)	200	83
ผลจากการเปลี่ยนแปลงการกระจายตัวของตลาด ($S_2 - S_1$)	-60	-25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลการคำนวณในตัวอย่างข้างต้น สรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาด
 ของประเทศ X ในตลาด A และตลาด B ระหว่างปีที่ 1 และปีที่ 2 มีผลของการ
 เปลี่ยนแปลงทั้งหมดเพิ่มขึ้น 240 หน่วย ในจำนวนนี้เป็นผลเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลง
 ขนาดของตลาดเพิ่มขึ้น 100 หน่วย หรือคิดเป็นร้อยละ 42 ของผลการเปลี่ยนแปลงทั้งหมด
 เป็นผลเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงการแข่งขันในตลาดเพิ่มขึ้น 200 หน่วย หรือคิดเป็น
 ร้อยละ 83 ของผลการเปลี่ยนแปลงทั้งหมด และเป็นผลเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงการ
 กระจายตัวของตลาดลดลง 60 หน่วย หรือคิดเป็นร้อยละ 25 ของการเปลี่ยนแปลงทั้งหมด
 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดของประเทศ X ในตลาด A และตลาด B
 ระหว่างปีที่ 1 และปีที่ 2 ในผลดังกล่าว 3 ลักษณะทำให้การส่งออกของประเทศ X
 ไปยังตลาด A และตลาด B เพิ่มขึ้น 240 หน่วย

บทที่ 3

ภาวะการผลิต การตลาด และการส่งออกสุกรของประเทศไทย

ภาวะการผลิตสุกร

การเลี้ยงสุกรเป็นอาชีพดั้งเดิมทางการเกษตรด้านหนึ่งคู่กับชีวิตความเป็นอยู่ของ
คนไทยมาช้านาน บางครัวเรือนเลี้ยงไว้บริโภคในครัวเรือน บางครัวเรือนเลี้ยงเป็นงาน
อดิเรก เป็นการเลี้ยงตามธรรมชาติ อาหารที่ใช้เป็นปัจจัยที่หาได้ในพื้นที่มีได้ทำการเลี้ยง
เพื่อการค้า

ในระยะต่อมาได้มีการพัฒนามากขึ้นจนกลายเป็นการเลี้ยงเป็นธุรกิจเพื่อการค้า
และขยายตัวถึงขั้นอุตสาหกรรม โดยมีการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้มากขึ้น ส่งผล
ให้ปริมาณการผลิตขยายตัวตามลำดับ ทำรายได้ให้แก่เกษตรกรและผู้เลี้ยงปีละไม่น้อย และ
เป็นอาชีพที่ทำรายได้สูงกว่าการเลี้ยงปศุสัตว์ชนิดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง พิจารณาจากตารางที่ 5
พบว่า ปี 2525/2526 ครอบครัวยุคที่มีการเลี้ยงสุกรมีรายได้เฉลี่ยครัวเรือนละ 1,101.36
บาทต่อปี หรือคิดเป็นร้อยละ 38.56 ของรายได้จากปศุสัตว์ทั้งหมด รองลงมาได้แก่
อาชีพเลี้ยงโค เฉลี่ยครัวเรือนละ 625.62 บาทต่อปี หรือคิดเป็นร้อยละ 21.90 ของ
รายได้จากปศุสัตว์ การเลี้ยงกระบืออยู่ในลำดับที่ 3 เฉลี่ยครัวเรือนละ 578.40 บาท
ต่อปี หรือคิดเป็นร้อยละ 20.25 ของรายได้จากปศุสัตว์ การเลี้ยงไก่รายได้เฉลี่ยครัว
เรือนละ 190.28 บาทต่อปี หรือร้อยละ 6.66 เป็นต้น

การเลี้ยงสุกรในประเทศไทยนั้น แม้ว่าจะมีการพัฒนาตามลำดับจนถึงขั้นการส่ง
ออกแล้วก็ตาม การผลิตยังเป็นไปในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับภาวะตลาดที่เป็นอยู่มากนัก
โดยเฉพาะการตัดสินใจเลี้ยงสุกรของเกษตรกรรายย่อยที่ยึดถือเอาราคาช่วงใดช่วงหนึ่งมา
เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจทำการเลี้ยงสุกร จึงก่อให้เกิดวงจรสุกรขึ้นตลอดมา กล่าวคือ
ช่วงราคาตกต่ำ สุกรล้นตลาด ช่วงราคาสูง สุกรออกสู่ตลาดน้อย ไม่สามารถควบคุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับเผยแพร่แก่ผู้สนใจเท่านั้น ไม่ควรนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้นำข้อมูลไปเผยแพร่ต่อสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง

ตารางที่ 5 รายได้เงินสดทางการเกษตร (จากสัตว์) เฉลี่ยต่อครัวเรือนเกษตรทั้งหมด
แยกประเภทตามที่มาของรายได้ เป็นรายภาค ปีเพาะปลูก 2525/26

หน่วย : บาท/ครัวเรือน

ประเภทรายได้	ภาค				เฉลี่ย ทั้งประเทศ
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	เหนือ	กลาง	ใต้	
โค	475.93 (18.24)	446.90 (23.44)	822.06 (18.00)	1,193.06 (36.96)	625.62 (21.90)
กระบือ	860.52 (32.98)	457.66 (24.00)	424.99 (9.30)	122.15 (3.79)	578.40 (20.25)
สุกร	1,021.95 (39.16)	894.44 (46.91)	1,445.47 (31.64)	1,302.73 (40.36)	1,101.36 (38.56)
เป็ด	82.17 (3.15)	5.59 (0.29)	115.76 (2.53)	17.29 (0.54)	59.36 (2.08)
ไก่	105.98 (4.06)	86.10 (4.51)	559.70 (12.25)	170.55 (5.28)	190.28 (6.66)
ปลา	18.38 (0.70)	14.59 (0.76)	190.67 (4.18)	68.13 (2.11)	54.74 (1.92)
ผลิตภัณฑ์สัตว์ทุกชนิด	27.88 (1.07)	0.16 (0.01)	925.66 (20.26)	162.04 (5.02)	198.59 (6.95)
สัตว์ปีกอื่น ๆ	4.83 (0.19)	-	16.96 (0.37)	30.23 (0.94)	9.11 (0.32)
สัตว์น้ำอื่น ๆ	11.54 (0.44)	1.08 (0.06)	43.72 (0.96)	153.76 (4.76)	33.48 (1.17)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

หน่วย : บาท/คริวเรือน

ประเภทรายได้	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ภาค			เฉลี่ย ทั้งประเทศ
		เหนือ	กลาง	ใต้	
สัตว์เลี้ยงอื่น ๆ	0.20 (0.01)	0.33 (0.02)	23.40 (0.51)	7.75 (0.24)	5.38 (0.19)
รวม	2,609.37 (100)	1,906.85 (100)	4,568.40 (100)	3,227.70 (100)	2,856.31 (100)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวนร้อยละของรายได้เงินสดจากสัตว์จากแหล่งที่มาต่าง ๆ ของรายได้เงินสดจากสัตว์รวมทั้งหมด

ที่มา : (ศูนย์สถิติการเกษตร, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร)

ปริมาณให้สอดคล้องกับภาวะตลาดได้ อย่างไรก็ตามมีแผนการผลิตการส่งออกอย่างครบ
 วงจรแล้ว ปัญหาดังกล่าวคงจะคลี่คลายไปได้

ผู้เลี้ยงสุกร

ผู้เลี้ยงสุกรในประเทศไทย แบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. การเลี้ยงแบบครัวเรือน^{1/} ประมาณร้อยละ 94 ของผู้เลี้ยงสุกรทั่วประเทศ
 เลี้ยงสุกรเป็นงานอดิเรก ถือว่าการเลี้ยงสุกรเป็นการออมทรัพย์อย่างหนึ่ง (เนาวรัตน์, 2522 : 6)
 ถ้าหากปีใดราคาสุกรมีชีวิตต่ำลงจนทำให้ขาดทุน ผู้เลี้ยงจะเลิกเลี้ยงไปบ้าง การเลี้ยงแบบ
 นี้ผู้เลี้ยงไม่ค่อยเอาใจใส่ในการเลี้ยงมากนัก มิได้ปรับปรุงเกี่ยวกับพันธุ์ อาหารที่ใช้ส่วนใหญ่
 เป็นเศษอาหารและรำ เมื่อเกิดโรคระบาดผู้เลี้ยงมักไม่ค่อยรู้จักวิธีการดูแลรักษา ทำให้สุกร
 ล้มตายไป นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับพ่อค้าคนกลางกีดกันการรับซื้ออยู่เสมอ เนื่องจากปริมาณ
 สุกรมีน้อยทำให้อำนาจต่อรองราคาต่ำ
2. การเลี้ยงสุกรเป็นอาชีพหลักต่ำกว่า 100 ตัว เป็นการเลี้ยงสุกรที่มีรูป
 แบบผิดไปจากการเลี้ยงแบบครัวเรือนทุกอย่าง เพราะผู้เลี้ยงมีจุดหมายที่กำไรเป็นประเด็น
 สำคัญ จึงทำให้ผู้เลี้ยงเอาใจใส่ในการปรับปรุงพันธุ์ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และภูมิอากาศ
 ผู้เลี้ยงมีความเข้าใจในวิธีการดูแลรักษา และการคำนวณถึงต้นทุนและกำไรเมื่อสิ้นปี ทำให้
 มีผลดีต่อการประเมินผลและปรับปรุงพัฒนาการเลี้ยงให้ดียิ่งขึ้น
3. การเลี้ยงสุกรที่เป็นอาชีพขนาดใหญ่ ผู้เลี้ยงแต่ละรายจะเลี้ยงสุกรตั้งแต่
 100 ตัวขึ้นไป ฟาร์มขนาดใหญ่บางแห่งอาจเลี้ยงจำนวนมากถึง 1,000 ตัวขึ้นไป
 (ฉัตรชัย, 2520 : 1) เช่น ฟาร์มในจังหวัดนครปฐม และราชบุรี ซึ่งเป็นแหล่งที่มีการ

^{1/} การเลี้ยงแบบครัวเรือนรวมถึงการเลี้ยงแบบอิสระระดับครัวเรือน และการ
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาดูเท่านั้น เมื่ออนุญาตเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 เลี้ยงในระบบสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรด้วย
 1/ การเลี้ยงแบบครัวเรือนรวมถึงการเลี้ยงแบบอิสระระดับครัวเรือน และการ
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาดูเท่านั้น เมื่ออนุญาตเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 เลี้ยงในระบบสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรด้วย

เลี้ยงสุกรมากที่สุด การเลี้ยงลักษณะนี้จะต้องลงทุนสูง โดยเฉพาะการลงทุนครั้งแรกจะต้องปลูกตั้งโรงเรือนถาวร ผู้เลี้ยงจะต้องมีความรู้ในการเลี้ยงเป็นอย่างดี ตั้งแต่การคัดเลือกพันธุ์ การป้องกันโรค การให้อาหารและการผสมอาหาร เป็นต้น สุกรที่เลี้ยงส่วนใหญ่จะเป็นพันธุ์ที่มีสายเลือดมาจากพันธุ์ลาร์จไวท์ แลนด์เรซ และคร็อกเจอร์ซี่ ผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่จะไม่เพาะลูกสุกรเอง แต่จะใช้วิธีซื้อลูกสุกรจากฟาร์มที่เพาะลูกสุกรจำหน่ายโดยตรง ซึ่งฟาร์มเหล่านี้บางแห่งก็เป็นศูนย์บำรุงพันธุ์ ซึ่งได้รับการส่งเสริมและดูแลจากกรมปศุสัตว์ตามโครงการของศูนย์บำรุงพันธุ์สุกรในความอุปการะของรัฐบาล

แหล่งผลิตและปริมาณการผลิต

สุกรเป็นสัตว์ที่เกษตรกรนิยมเลี้ยงกระจายไปในทุกภาคทั่วประเทศ และมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ แหล่งเลี้ยงสุกรแหล่งใหญ่ของประเทศได้แก่

- (1) ภาคกลาง ประมาณร้อยละ 32 ของผลผลิตทั้งประเทศ (ตารางที่ 6) เลี้ยงมากในจังหวัดนครปฐม ราชบุรี สุพรรณบุรี ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท นครนายก กาญจนบุรี ฯลฯ
- (2) ภาคเหนือ ประมาณร้อยละ 27 ของผลผลิตทั้งประเทศ โดยเลี้ยงมากในจังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง พะเยา แพร่ น่าน พิจิตร อุตรดิตถ์ พะเยา สุโขทัย ฯลฯ
- (3) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประมาณร้อยละ 26 ของผลผลิตทั้งประเทศ โดยมีเลี้ยงมากที่จังหวัดนครราชสีมา สุรินทร์ ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ ชัยภูมิ เพชรบูรณ์ ร้อยเอ็ด อุบลราชธานี ขอนแก่น มหาสารคาม ฯลฯ

(4) ภาคใต้ ตั้งแต่เขตจังหวัดชุมพรลงไปถือเป็นเขตปลอดโรคและเท้าเปื่อย แต่ปัจจุบันยังมีการเลี้ยงสุกรไม่มากนัก โดยที่มีการเลี้ยงมากในจังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี สงขลา พัทลุง ชุมพร ตรัง นราธิวาส ฯลฯ และมีจำนวนฟาร์มหลายฟาร์มที่จดทะเบียนเป็นฟาร์มที่ผลิตเพื่อส่งออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 จำนวนสุกรรวมทั้งประเทศและแยกเป็นรายภาค ปี พ.ศ.2527-2529

หน่วย : ตัว

ภาค	ปี พ.ศ.		
	2527	2528	2529
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1,060,332 ^{1/} (24.87) ^{2/}	1,039,387 (24.61)	1,088,568 (25.91)
ภาคเหนือ	1,175,884 (27.58)	1,150,480 (27.24)	1,135,889 (27.04)
ภาคกลาง	1,387,110 (32.54)	1,350,728 (31.98)	1,346,523 (32.05)
ภาคใต้	639,885 (15.01)	629,525 (14.90)	630,094 (15.00)
รวมทั้งประเทศ	4,263,201	4,224,120	4,201,074

หมายเหตุ : 1/ จำนวนสุกรได้จากการสำรวจ ณ วันที่ 1 เมษายน ของทุกปี

2/ ตัวเลขในวงเล็บเป็นการร้อยละของจำนวนสุกรทั้งประเทศ

ที่มา : (ศูนย์สถิติการเกษตร, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร)

ประเภทและพันธุ์สุกร

ประมาณ 60-70 ปีที่ผ่านมา สุกรได้ถูกแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทพันธุ์มัน (Iard Type) และประเภทพันธุ์เบคอน (Bacon Type) (สุชีพ, 2520 : 29) ต่อมาความต้องการของผู้บริโภคเกี่ยวกับน้ำมันหมูลดน้อยลง เนื่องจากน้ำมันพืชมีจำนวน โคลเลสเตอรอล (Cholesterol) น้อยกว่าหรือเกือบไม่มีเลย เมื่อเปรียบเทียบกับน้ำมันหมู ด้วยเหตุดังกล่าวการปรับปรุงพันธุ์จึงมุ่งไปที่การผลิตสุกรพันธุ์เบคอนมากกว่าพันธุ์ให้มันมาก ดังนั้นในปัจจุบันจะเห็นได้ว่า สุกรพันธุ์เนื้อได้เข้ามาแทนที่สุกรพันธุ์มันมากขึ้น

ลักษณะและคุณสมบัติของสุกรพันธุ์ต่างประเศที่มีอยู่ในประเทศไทย

สุกรพันธุ์ต่างประเศที่เลี้ยงอยู่ในประเทศไทยปัจจุบันมี 4 พันธุ์ด้วยกัน คือ

1. ลาร์จไวท์ (Large White) สุกรพันธุ์นี้ได้ถูกนำมาเลี้ยงในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ.2482 มีถิ่นกำเนิดในเมืองยอร์ก ประเทศอังกฤษ มีลักษณะสีขาว ลำตัวยาว กระดูกใหญ่ ผิวหนังมีจุดดำ ขนและหนังสีขาวตลอดลำตัว จมูกยาว หูตั้ง หัวโตขนาดกลาง ลำตัวยาวแคบเล็ก ไหล่โต ตัวผู้เมื่อโตเต็มที่มีน้ำหนัก 250-300 กิโลกรัม ตัวเมียหนัก 150-220 กิโลกรัม เป็นสุกรที่มีอัตราการเจริญเติบโตรวดเร็ว มีลูกตกล (10-15 ตัว) เลี้ยงลูกเก่ง เป็นสุกรที่มีคุณภาพซากดีมาก เหมาะที่จะใช้ทำลูกผสมเพื่อผลิตเป็นสุกรขุนส่งสู่ตลาด เป็นที่นิยมเลี้ยงในกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรมาก

2. แลนด์เรซ (Land Race) สุกรพันธุ์นี้ได้ถูกนำมาเลี้ยงในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ.2506 มีถิ่นกำเนิดในประเทศเดนมาร์ก เป็นสุกรพันธุ์ลูกผสมระหว่างพันธุ์ ลาร์จไวท์และพันธุ์พื้นเมืองของเดนมาร์ก มีลักษณะจมูกยาว หัวเล็ก หูปลอก ขนาดหูไม่แน่นอน สดแล้วแต่ว่าจะนำมาจากประเศใด เป็นสุกรที่มีขนาดโตเช่นเดียวกับสุกรพันธุ์ ลาร์จไวท์ ลำตัวยาวมาก ไหล่กว้างหนา สะโพกโตเป็นเด่นชัด มีลูกตกลพอสมควรเลี้ยงลูกเก่ง มีประสิทธิภาพเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อได้สูง มีคุณภาพของซากที่ถูกต้องในแง่ของประเภทพันธุ์เบคอนที่สมบูรณ์มาก ไว้สเป็นที่นิยมของเกษตรกรผู้เลี้ยงพ่อสมควรรูตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ดูโรค (Duroc) สุกรพันธุ์นี้มีถิ่นกำเนิดในภาคตะวันออกของประเทศสหรัฐอเมริกา ต้นตระกูลมาจากสุกรสามพันธุ์ คือ สุกรพันธุ์เจอร์ซี่เร็ด (Jersey Reds) เร็ดดูโรค (Red Duroc) และเร็ดเบอร์คซาร์ย

สุกรพันธุ์นี้มีลักษณะจมูกไม่ยาวมากนัก หัวโตพอสมควร ปลายหูปลอก ขนมีสีน้ำตาลแก่ เป็นสุกรพันธุ์เนื้อที่มีลักษณะแตกต่างจากประเภทพันธุ์เบคอน เพราะมีลำตัวสั้นและหนา กว่า ขนาดโตเต็มที่มีน้ำหนัก 150-200 กิโลกรัม ตัวเมีย 130-180 กิโลกรัม มีลูกตก เลี้ยงลูกดีพอสมควร ประสิทธิภาพของการใช้อาหารอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ทนทานต่อสภาพดินฟ้าอากาศทุกชนิด

4. แฮมเชียร์ (Hampshire) สุกรพันธุ์นี้มีถิ่นกำเนิดในประเทศสหรัฐอเมริกา เคยสาบสูญไปจากประเทศไทยครั้งหนึ่ง แต่ได้มีผู้นำเข้ามาเลี้ยงอีกในปี พ.ศ. 2519-2520 สุกรพันธุ์นี้มีลักษณะจมูกยาว หัวค่อนข้างเล็ก สีดำ กาคขาวเฉพาะบริเวณหัวไหล่จรดขา หน้าทั้งสองข้าง เป็นสุกรพันธุ์เนื้อ มีขนาดค่อนข้างเล็กกว่าพันธุ์ดูโรค มีลูกตก คุณภาพซากค่อนข้างดีมาก และนิยมใช้ผสมข้ามพันธุ์กับพันธุ์อื่น ๆ เพื่อให้ลูกผสมที่มีคุณภาพดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อผสมกับพันธุ์แลนด์เรซ และลาร์จไวท์

ภาวะการตลาดสุกร

โครงสร้างตลาดสุกรภายในประเทศไทย

โครงสร้างตลาดสุกรภายในประเทศนั้น ราคามักจะเข้ามามีบทบาทสำคัญ เนื่องจากราคาสุกรจะมีความเคลื่อนไหวตามวัฏจักร ซึ่งเป็นการเคลื่อนไหวในรูปวงจรซ้ำ ๆ กัน 4 วงจรคือ ระดับต่ำสุด ระดับฟื้นฟู ระดับรุ่งเรือง และระดับลดถอยลง รัฐบาลจึงเข้ามามีบทบาทโดยใช้ราคาเป็นเครื่องกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมการผลิตและขยายการค้า มีการควบคุมทางด้านการค้า และจัดตั้งหน่วยงานของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจเข้าดำเนินการ เพื่อแก้ไขปัญหาการค้าสุกร นโยบายต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้ระบบตลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุกรเกิดเสถียรภาพทางด้านราคามากขึ้น และยังก่อให้เกิดผลดีต่อผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับ การตลาดทุกฝ่ายอีกด้วย สำหรับผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับ การตลาดสุกรประกอบด้วย

1. พ่อค้ารวบรวมท้องถิ่น พ่อค้าประเภทนี้จะมีเงินทุนไม่มากนัก ส่วนใหญ่จะ ทำหน้าที่รวบรวมสุกรจากผู้เลี้ยงสุกรแบบครอบครัว เพราะผู้เลี้ยงไม่ประสงค์จะนำสุกรของ ตนไปขายต่อให้กับพ่อค้าในตัวเมือง เพราะมีความเสี่ยงภัยทางด้านราคาสูง เพราะถ้าหาก ไม่มีความชำนาญด้านการขนส่งแล้ว การติดต่อพ่อค้าในเมืองอาจทำให้สุกรเจ็บป่วยและถูกตัด ราคาได้ง่าย ๆ ดังนั้นผู้รวบรวมสุกรในท้องถิ่นจึงสามารถรับภาระการเสี่ยงภัยอันนี้ จากนั้น พ่อค้ารวบรวมสุกรในท้องถิ่นจึงจะนำสุกรที่รวบรวมได้นี้ไปจำหน่ายต่อให้กับพ่อค้าโรงงานแปรรูป อีกต่อหนึ่ง

2. นายหน้าและตัวแทน ทำหน้าที่ติดต่อเกษตรกรผู้เลี้ยงแบบครอบครัวและ เกษตรกรผู้เลี้ยงระดับฟาร์มให้นำสุกรมาจำหน่ายให้แก่พ่อค้ารวบรวมในเมือง หรือพ่อค้าเตา ในเมืองเพื่อนำไปชำแหละจำหน่ายอีกต่อหนึ่ง

3. พ่อค้ารวบรวมในเมือง ตามปกติพ่อค้าประเภทนี้จะมีทุนค่อนข้างมาก และ มีอยู่เฉพาะในจังหวัดที่มีการเลี้ยงสุกรจำนวนมากโดยรวบรวมสุกรในจังหวัดนั้นลำเลียงส่งให้ พ่อค้าโรงงานแปรรูป เพื่อทำการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์เนื้อสุกรประเภทต่าง ๆ เช่น หมูแผ่น และกุนเชียง เป็นต้น นอกจากนี้ยังนำไปจำหน่ายให้แก่พ่อค้าเตาในเขตสุขาภิบาลและเทศบาล เพื่อทำการชำชำและขายให้แก่พ่อค้าเชียงในเมืองอีกต่อหนึ่ง เนื่องจากพ่อค้าประเภทนี้ต้อง รวบรวมสุกรส่งพ่อค้าเตาในตลาดกรุงเทพมหานครด้วย ดังนั้น ผู้รวบรวมสุกรประเภทนี้จึง มีรถบรรทุกเป็นของตนเอง เพื่อสะดวกต่อการกว้านซื้อสุกรแล้วส่งมาขายในตลาดกรุงเทพ

4. พ่อค้าแบ่งหมูหน้าโรงฆ่า พ่อค้าประเภทนี้จะทำหน้าที่จัดแบ่งหมูที่เกษตรกร ผู้เลี้ยงระดับฟาร์มนำมาจำหน่าย ณ.โรงฆ่าสัตว์ในตลาดกรุงเทพ ให้กับพ่อค้าเตาเพื่อนำไป ชำและจำหน่ายให้แก่ลูกเชียงต่อไป โดยพ่อค้าประเภทนี้จะได้รับค่าธรรมเนียมจากพ่อค้าเตา ในอัตราที่ตกลงกันไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

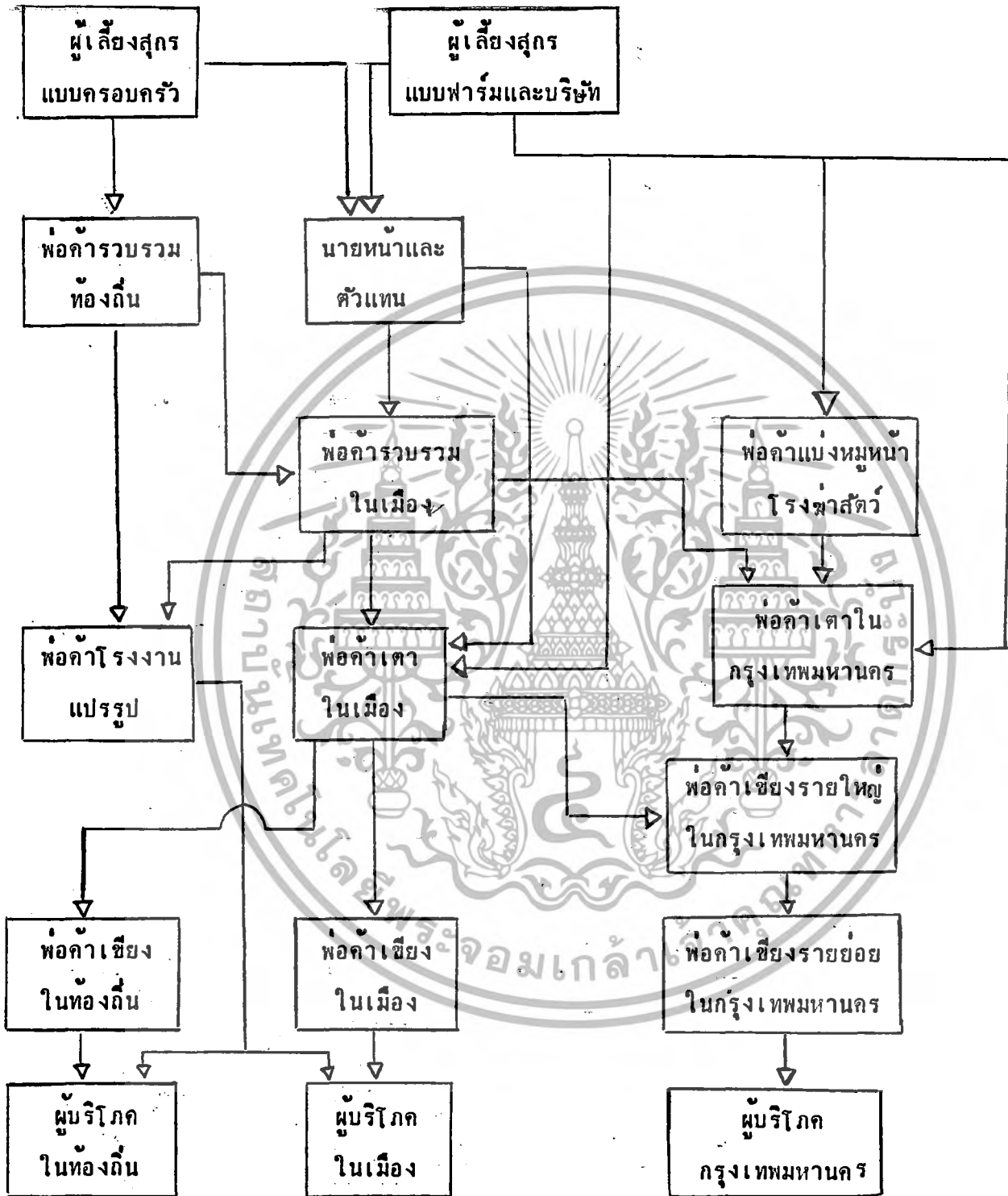
5. พ้อคำโรงงานแปรรูป พ้อคำประเภทนี้จะมีเครื่องมือและอุปกรณ์การฆ่าสัตว์ เป็นของตนเอง รับซื้อสุกรจากพ้อคำรวบรวมท้องถิ่นและพ้อคำรวบรวมในเมือง นำมาฆ่า ฆ่าแหละแล้วแปรรูปเป็นไส้กรอก กุนเชียง หมูแผ่น จำหน่ายให้แก่ผู้บริโภคอีกต่อหนึ่ง

6. พ้อคำเตา พ้อคำประเภทนี้มีอยู่ 3 ระดับคือ พ้อคำเตาในเขตสุขาภิบาล พ้อคำเตาในเขตเทศบาล และพ้อคำเตาในกรุงเทพมหานคร สำหรับพ้อคำเตาในเขต สุขาภิบาลและเทศบาลจะรับซื้อสุกรจากเกษตรกรระดับฟาร์ม รวมทั้งระดับพ้อคำรวบรวมใน เมืองด้วย ส่วนพ้อคำเตาในกรุงเทพมหานครจะซื้อสุกรจาก 3 แหล่งคือ จากเกษตรกร โดยตรง จากพ้อคำแบ่งหมูหน้าโรงฆ่า และจากพ้อคำรวบรวมในเมือง ตามลำดับ

7. พ้อคำเชียง พ้อคำประเภทนี้มี 4 ระดับคือ พ้อคำเชียงในท้องถิ่น พ้อคำเชียงในเมือง พ้อคำเชียงรายใหญ่ในกรุงเทพฯ และพ้อคำเชียงรายย่อยในกรุงเทพฯ พ้อคำเชียงดังกล่าวทำหน้าที่รับซื้อเนื้อสุกรฆ่าแหละจากพ้อคำเตาประเภทต่าง ๆ ตามที่ได้ กล่าวไว้ในข้อ 6 เพื่อนำมาจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง

วิธีการตลาดสุกร

วิธีการตลาดสุกรก็เหมือนกับเนื้อสัตว์ทั่วไป คือ ผู้เลี้ยงสุกรอาจนำเอาสุกร ไปขายให้แก่พ้อคำรวบรวมท้องถิ่นด้วยตนเอง หรืออาจมีนายหน้าและตัวแทนมาติดต่อซื้อจากผู้เลี้ยงสุกรโดยตรง และอาจมีพ้อคำท้องถิ่นบางรายเข้าไปรับซื้อจากผู้เลี้ยง แล้วนำไปขาย ให้กับพ้อคำโรงงานแปรรูป หรือพ้อคำรวบรวมในเมืองเพื่อส่งขายให้แก่พ้อคำเตาและพ้อคำ เชียง (พ้อคำชายปลีก) ตามลำดับ จากนั้นจึงจะส่งถึงมือผู้บริโภค (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 วิธีการตลาดสุกรในประเทศไทย

ที่มา : (การวิเคราะห์อุปสงค์การบริโภคเนื้อสุกรในประเทศไทย, 2527 : 45) ภาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีควรรนำไปใช้

การส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทย

การส่งออกสุกรไปจำหน่ายต่างประเทศของไทย มีหลายประเภททั้งสุกรมียูโรป ทำพันธุ์ เนื้อสุกรแช่เย็น และผลิตภัณฑ์ชนิดต่าง ๆ ปริมาณและมูลค่าการส่งออกไม่สม่ำเสมอ โดยเฉลี่ยในช่วงปี 2525-2530 มีมูลค่าการส่งออกประมาณปีละ 46.8 ล้านบาท หรือส่งออกมูลค่าระหว่าง 13.3-113.8 ล้านบาทต่อปี โดยมีการส่งออกเป็นสุกรมียูโรปกว่าร้อยละ 90 ของมูลค่าส่งออกสุกรทั้งหมด ดังมีรายละเอียดดังนี้

1. สุกรมียูโรป

สุกรมียูโรปที่ส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศแบ่งได้เป็น 2 ชนิดคือ สุกรมียูโรปเพื่อใช้สำหรับทำพันธุ์ และสุกรมียูโรปเพื่อใช้ในการบริโภค สุกรที่ส่งออกส่วนใหญ่จะเป็นสุกรมียูโรปเพื่อใช้ในการบริโภค ส่วนสุกรพันธุ์การส่งออกยังมีไม่มากนัก เนื่องจากการพัฒนาพันธุ์สุกรของไทยยังอยู่ในขั้นการปรับปรุงและทดสอบสายพันธุ์ ซึ่งต้องใช้เวลาในการพัฒนาอีกมากกว่าจะส่งออกได้อย่างจริงจัง

การส่งออกสุกรมียูโรปเพื่อใช้ในการบริโภคในแต่ละปี มีปริมาณและมูลค่าการส่งออกที่ไม่แน่นอน เนื่องจากต้องประสบกับการแข่งขันในด้านราคา ตลาดที่ไทยส่งออกที่สำคัญ คือ สหประชาชาติ และสิงคโปร์ การส่งออกจะมีมากหรือน้อยจะขึ้นอยู่กับราคาสุกรในประเทศเป็นสำคัญ กล่าวคือ ถ้าปีไหนราคาสุกรในประเทศตกต่ำ ก็จะสามารถส่งออกสุกรได้มาก หากปีใดราคาในประเทศสูงก็จะมี การส่งออกสุกรน้อย ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 7 ปี 2526 มีการส่งออกสุกรมียูโรปเพื่อบริโภคไปจำหน่ายต่างประเทศจำนวน 5,380 ตัว มูลค่า 12.4 ล้านบาท และส่งออกเพิ่มขึ้นเป็น 9,648 ตัว มูลค่า 17.5 ล้านบาท และ 69,944 ตัว มูลค่า 111.2 ล้านบาท ในปี 2527 และ 2528 ตามลำดับ เนื่องจากในปี 2527-2528 ราคาสุกรในประเทศมีแนวโน้มที่ลดต่ำลงมาโดยตลอด ทำให้มีการส่งออกมากขึ้น ปี 2529 ราคาสุกรในประเทศมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้น การส่งออกก็กลับลดลงเหลือเพียง 54,904 ตัว มูลค่า 86.6 ล้านบาท สำหรับในปี 2530 มีการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสุกรมีชีวิต แยกรายประเทศ ปี 2525 - 2530

ปริมาณ : ตัน
มูลค่า : ล้านบาท

ประเภท ประเทศผู้นำเข้า	2525		2526		2527		2528		2529		2530	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
สุกรมีชีวิตสำหรับทำพันธุ์												
ฮ่องกง	548	0.9	-	-	2,100	3.8	885	1.3	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	1	0.0	-	-	-	-
รวม	548	0.9	0	0.0	2,100	3.8	886	1.3	0.0	0.0	0.0	0.0
สุกรมีชีวิตเพื่อบริโภคและอื่น ๆ												
ฮ่องกง	8,100	12.9	-	-	8,788	15.7	67,319	106.6	47,998	74.6	9,769	16.3
สิงคโปร์	2,840	6.8	5,380	12.4	860	1.8	2,625	4.6	6,906	12	2,692	4.7
รวม	10,940	19.7	5,380	12.4	9,648	17.5	69,944	111.2	54,904	86.6	12,461	21.0
รวม	11,488	20.6	5,380	12.4	11,748	21.3	70,830	112.5	54,904	86.6	12,461	21.0

ที่มา : (ศูนย์สถิติการพาณิชย์ โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร , 2531)

ส่งออกสุกรมีชีวิตจำนวน 12,461 ตัว มูลค่า 21.0 ล้านบาท เนื่องจากราคาสุกรในประเทศยังคงอยู่ในระดับที่สูงต่อเนื่องจากปี 2529

2. เนื้อสุกรแช่เย็น

เนื้อสุกรชำแหละที่มีการส่งออกไปจำหน่ายในต่างประเทศ ได้แก่ เนื้อสุกรแช่เย็น ปริมาณและมูลค่าการส่งออกในแต่ละปีมีขึ้นน้อยและไม่แน่นอน เนื่องจากตลาดต่างประเทศหลายแห่งยังไม่ยอมรับเนื้อสุกรแช่เย็นจากไทย อันเนื่องจากปัญหาโรคระบาดสัตว์ที่สำคัญ ได้แก่ โรคปากและเท้าเปื่อย ซึ่งยังมีการระบาดอยู่ในประเทศฝรั่งเศส และการไม่มีโรงฆ่าและชำแหละสุกรที่ทันสมัย ถูกสุขลักษณะ และเป็นที่ยอมรับของตลาดต่างประเทศ แม้ว่าปัจจุบัน โรงฆ่าและชำแหละสุกรที่ต่างประเทศยอมรับมีอยู่เพียงแห่งเดียว คือ โรงฆ่าสัตว์ขององค์การผลิตอาหารสำเร็จรูป จังหวัดราชบุรี ก็ตาม แต่ก็ยังจะต้องทำการปรับปรุงอีกมาก โดยเฉพาะบริเวณค่านอกและห้องแช่แข็ง

ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเนื้อสุกรแช่เย็น ตั้งแต่ปี 2525-2530 (ตารางที่ 8) มีดังนี้คือ ปี 2525 ส่งออกปริมาณ 27.5 เมตริกตัน มูลค่า 1.4 ล้านบาท และลดลงเป็น 13.1 เมตริกตัน มูลค่า 0.8 ล้านบาท และ 7.6 เมตริกตัน มูลค่า 0.4 ล้านบาท ในปี 2526 และ 2527 ปี 2528 ส่งออกเพิ่มขึ้นเป็น 50 เมตริกตัน มูลค่า 2 ล้านบาท และลดลงเป็น 1.3 เมตริกตัน มูลค่า 1.3 ล้านบาท ในปี 2529 สำหรับปี 2530 มีการส่งออกเนื้อสุกรแช่เย็นปริมาณ 20.7 เมตริกตัน มูลค่า 0.6 ล้านบาท ตลาดที่สำคัญได้แก่ ฮองกง และเวียดนาม

นอกจากเนื้อสุกรแช่เย็นแล้ว ประเทศไทยได้เคยทดลองส่งเนื้อสุกรต้ม (เนื้อสุกรชำแหละที่ผ่านการต้มฆ่าเชื้อโรคแล้ว) ไปจำหน่ายที่ญี่ปุ่น เพื่อเป็นการทดสอบตลาดแต่ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะราคาสูง เนื่องจากญี่ปุ่นใช้วิธีการเก็บภาษี โดยใช้ราคาเนื้อสุกรในประเทศเป็นราคฐาน ซึ่งเมื่อคิดภาษีออกมาแล้วทำให้ราคาสุกรจากไทยสูง ผู้ส่งออกจึงได้ระงับการส่งออก เพราะไม่สามารถแข่งขันกับสุกรภายในประเทศได้และไม่คุ้มทุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเนื้อสุกรแช่เย็นของประเทศไทย
ปี พ.ศ.2525-2530

ปี	ปริมาณ (เมตริกตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
2525	27.5	1.4
2526	13.1	0.8
2527	7.6	0.4
2528	50.0	2.0
2529	1.3	1.3
2530	20.7	0.6

ที่มา : (กรมศุลกากร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทย
ปี พ.ศ.2525-2530

ปี	ปริมาณ (เมตริกตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
2525	13.5	1.4
2526	8.2	0.9
2527	10.7	1.3
2528	9.9	1.3
2529	7.6	0.9
2530	11.2	1.1

ที่มา : (กรมสุทธการ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ผลิตภัณฑ์สุกร

ผลิตภัณฑ์สุกรที่มีการส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศได้แก่ แฮม เบคอน ไส้กรอก ที่มีการผลิตในประเทศไทยตั้งแต่ปี 2506 โดยส่วนใหญ่จะใช้เพื่อการบริโภคในประเทศทดแทน การนำเข้าจากตลาดต่างประเทศ ปริมาณการส่งออกในแต่ละปีมีไม่มากนัก ประมาณปีละ 7.6-13.5 เมตริกตัน มูลค่าประมาณ 0.9-1.4 ล้านบาท เนื่องจากคุณภาพและมาตรฐาน การผลิตรวมทั้งการแข่งขันด้านราคาไม่สามารถสู้กับประเทศผู้ส่งออกอื่น ๆ ได้ ที่สำคัญได้แก่ สหรัฐอเมริกา แคนาดา เดนมาร์ก เบลเยียม ฮังการี เยอรมันตะวันตก ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ตลาดส่งออกที่สำคัญของไทย ได้แก่ ศรีลังกา ชองกง และเวียดนาม

การพัฒนาการผลิตสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรเพื่อการส่งออก

การพัฒนาการเลี้ยงสุกรของไทยนั้นได้รับการกล่าวถึงมาโดยตลอดว่ามีมาตรฐาน ที่น่าจะเทียบเท่าอารยประเทศได้แล้ว ดังปรากฏหลักฐานจากการประชุมสัมมนาระดับนานาชาติ ต่าง ๆ หรือโดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับภูมิภาคอาเซียนด้วยกัน ซึ่งมักได้รับการยกย่องอยู่เสมอ ว่ามีมาตรฐานการผลิตสูง ตลอดจนมีการใช้ความรู้และเทคโนโลยีที่ดัดแปลงให้เข้ากันกับสภาพ ภูมิอากาศและมีประสิทธิภาพได้เป็นอย่างดี (ชัชวรงค์, 2531 : 27) แต่อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริงนั้น คุณภาพของสุกรโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากฟาร์มที่มีขนาดตั้งแต่ขนาดกลาง ขึ้นไปนั้น อาจกล่าวได้ว่า มีเป็นเพียงบางส่วนเท่านั้นที่เหมาะสมสำหรับส่งออกต่างประเทศได้ หากพิจารณาถึง ปริมาณการส่งออกจะพบว่า มีปริมาณที่น้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับศักยภาพ ที่ประเทศไทยจะสามารถผลิตเพื่อส่งออกได้จริง ๆ สาเหตุหรือประเด็นหลักที่สมควรจะได้รับการพิจารณามี 4 ประเด็นหลักคือ

1. ประเทศไทยไม่คุ้นเคยกับการส่งออกเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์จากเนื้อสุกรมาก่อน
2. สุกรในประเทศไทยเป็นโรคปากเท้าเปื่อย
3. โรงฆ่าและวิธีการฆ่าสุกรของไทยสกปรก ไม่ได้มาตรฐานการส่งออก
4. นโยบายและการประสานงานผลิตภัณฑ์จากรัฐบาลไม่ชัดเจนนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้น การส่งออกเนื้อสุกรแช่แข็งหรือแช่เย็นซึ่งเป็นที่ต้องการในตลาดต่างประเทศ จึงเป็นช่องทางที่ไทยน่าจะทำได้ แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ว่า โรงฆ่า กรรมวิธีและขั้นตอน การฆ่า รวมทั้งห้องเย็นและรายละเอียดอื่น ๆ ที่จำเป็นในการฆ่าและแปรรูปจากสุกรมมีชีวิต ไปเป็นเนื้อนั้นได้ระดับมาตรฐานสากล และเป็นที่ยอมรับของทางการประเทศผู้สั่งซื้อแล้ว เท่านั้น อาจกล่าวได้ว่า การพัฒนาด้านการผลิตสุกรเพื่อการส่งออกนั้น เพิ่งจะเริ่มกันอย่างจริงจังเมื่อรัฐบาลได้เห็นความสำคัญและอนุมัติให้ดำเนินแผนงานพัฒนาการส่งออกสำหรับเนื้อสุกรชำแหละ และการแปรรูปอย่างครบวงจรตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ นอกจากนี้รัฐบาลยังมอบหมายให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ สถาบันการเงิน เกษตรกร และผู้ลงทุน ภายใต้แผนประสานความร่วมมือ สี่ภาค เพื่อพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตร ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยเน้นรูปแบบของระบบการตลาดแบบข้อตกลง (Contract Farming) ทั้งนี้โดยภาครัฐบาล ให้ความสนับสนุนเจรจาเปิดตลาดส่งออกเนื้อสุกรชำแหละกับต่างประเทศ ซึ่งแนวทางและ มาตรการสนับสนุนการพัฒนาทางด้านการผลิตสุกรเพื่อส่งออก พอดีแบ่งได้ดังนี้ (แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6)

1. กำหนดเขตส่งเสริมการเลี้ยงสุกรเพื่อการส่งออกในเขตพื้นที่จังหวัดในภาคต่าง ๆ รวม 20 จังหวัดคือ

ภาคกลาง จังหวัดสระบุรี ลพบุรี สุพรรณบุรี อัญญา นครนายก
ปทุมธานี นครปฐม กาญจนบุรี เพชรบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม
สมุทรสาคร อ่างทอง และสิงห์บุรี

ภาคตะวันออก จังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดนครราชสีมา

ภาคใต้ จังหวัดสงขลา

2. การพัฒนาทางด้านพันธุ์ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีหน้าที่ โดยตรงต่อการผลิตสุกรโดยได้ทำการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรแบบอุตสาหกรรมมาตั้งแต่ปี 2500

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยการจัดหาสุกรพันธุ์ดีมาทำการผลิตขยายพันธุ์ โดยพันธุ์ที่ส่งเสริมให้เลี้ยงมี 3 พันธุ์ด้วยกันคือ พันธุ์ร็อกเจอร์ซี่ พันธุ์ลาร์จไวท์ และพันธุ์แลนด์เรซ นอกจากสุกรทั้ง 3 พันธุ์ดังกล่าวนี้ กรมปศุสัตว์ยังได้ผลิตสุกรลูกผสมจากสุกรทั้ง 3 พันธุ์กับสุกรพื้นเมืองโดยอาศัยหลักวิชาการเพื่อส่งเสริมให้เลี้ยงเพื่อผลิตส่งออก

3. การพัฒนาทางด้านคุณภาพของผลผลิตสุกร หลักการสำคัญก็คือทำอย่างไรจึงจะสามารถแปรสภาพสัตว์มีชีวิตที่แข็งแรงสมบูรณ์ไปเป็นซากและเนื้อได้โดยสะอาดที่สุดเท่าที่จะทำได้ มีการแยกส่วนที่สกปรกออกจากส่วนที่สะอาดบริบทโดยเด็ดขาดและชัดเจน ซึ่งจะทำให้มั่นใจว่าไม่มีการปนเปื้อนของจุลชีพ สำหรับวิธีการที่สามารถทำได้ก็คือ การรณรงค์ป้องกันและกำจัดโรคปากและเท้าเปื่อยในเขตที่กำหนดขึ้นเป็นเขตส่งเสริมการเลี้ยงสุกรเพื่อส่งออกให้ได้ผล การตรวจสอบตัวก่อนฆ่าเพื่อให้มั่นใจว่าสัตว์ปราศจากโรค การควบคุมสภาวะสุขของชิ้นเนื้อและการเก็บรักษาเนื้อที่สะอาดถูกหลักอนามัย การเก็บรักษาในระหว่างขั้นตอนการขนส่ง และสุดท้ายคือการบรรจุหีบห่อเนื้อสดที่สะอาดสวยงามและยุติธรรมด้านราคา นอกจากนี้จะต้องมีวิธีการตัดแต่งซากสุกรออกเป็นส่วน ๆ ตามคุณภาพบริบทของเนื้อ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ตามรสชาติและความนุ่มเหนียวของเนื้อเป็นสำคัญ โดยการที่เราจะตัดแต่งเพื่อส่งออกจะต้องทำความเข้าใจและทราบความต้องการของตลาดในประเทศที่เราจะส่งไปเสียก่อน แล้วจึงค่อยมากำหนดวิธีการตัดแต่งให้ถูกต้องตามรสนิยมของเขาต่อไป

การพัฒนาตลาดสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรเพื่อการส่งออก

ปัจจุบันการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรเป็นที่สนใจทั้งภาครัฐบาล และเอกชนคือ บริษัททั้งที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนก็ดี และบริษัทที่ไม่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนแต่สนใจจะจัดสร้างโรงฆ่าสุกรที่ทันสมัยก็ดี เพราะต่างได้สังเกตเห็นว่ามีช่องทางที่จะขยายตลาดต่างประเทศได้อีกมาก ดังนั้นในการพัฒนาการผลิตเพื่อส่งออกจึงได้กระทำกันอย่างจริงจังดังได้กล่าวมาแล้ว ขณะเดียวกันก็มีการพัฒนาทางด้านการตลาดไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งพอที่จะแยกพิจารณาลักษณะของการพัฒนาตลาดสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรเพื่อการส่งออกของประเทศไทยได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การพัฒนาทางด้านคุณภาพและมาตรฐานการส่งออก ในปัจจุบันนับว่าในระดับการผลิตของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรก็ถือได้ว่าการพัฒนามากขึ้นแล้ว และในด้านการตลาดก็ได้ทำการเพิ่มคุณภาพเนื้อและผลิตภัณฑ์เนื้อสุกรให้ตรงกับความต้องการของตลาดต่างประเทศ กล่าวคือ มีการถักคุณภาพโดยจัดมาตรฐานสุกรหรือเกรดสุกรเพื่อการส่งออก ยกตัวอย่างเช่น เกรด 1 จะต้องได้ซากที่มีความหนาไขมันสันหลังไม่เกิน 2 เซนติเมตร มีพื้นที่เนื้อสันไม่ต่ำกว่า 40 ตารางเซนติเมตร มีปริมาณเนื้อแดงไม่ต่ำกว่าร้อยละ 48 และมีค่าพีเอชไม่ต่ำกว่า 5.6 จึงเหมาะสำหรับส่งออกยังต่างประเทศ เช่น สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ยุโรป ส่วนเกรด 3 จะมีความหนาไขมันสันหลัง 3 เซนติเมตรขึ้นไป และอื่น ๆ ที่ลดหลั่นมา ซึ่งก็จะทำให้ได้ซากที่มีความหนาไขมันสูงกว่า มีเนื้อแดงน้อยกว่า คุณลักษณะเนื้อไม่จำเป็นต้องแน่นเท่าใดนัก ซึ่งก็จะเหมาะสำหรับเฉพาะตลาดภายในประเทศเท่านั้น

การกำจัดโรคที่ติดไปกับสุกร โรคที่สำคัญคือ โรคปากและเท้าเปื่อย ซึ่งการกำจัดจะต้องอาศัยความช่วยเหลือจากภาครัฐบาล โดยได้มีการส่งเสริมเร่งรัดการฉีดวัคซีนในการป้องกันโรคระบาดทั่วทั้งประเทศ มีการควบคุมการห้ามเคลื่อนย้ายเนื้อสุกรฆ่าและจากแหล่งที่ไม่ปลอดโรคไปยังแหล่งปลอดโรคให้รัดกุมยิ่งขึ้น และเมื่อเดือนเมษายน ปี 2530 ทางคณะรัฐมนตรีได้ลงมติให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมปศุสัตว์ ดำเนินการรณรงค์กำจัดโรคในเขตส่งเสริมการเลี้ยงสุกรเพื่อการส่งออกและกำหนดให้เป็นเขตปลอดโรค เพื่อให้ต่างประเทศยอมรับและรับรองฟาร์มสุกรที่เลี้ยงเพื่อส่งโรงฆ่าที่ได้มาตรฐาน ทั้งนี้ศูนย์ประสานงานกับภาคเอกชนเพื่อพัฒนาการเกษตรจะสนับสนุนให้เอกชนและเกษตรกรดำเนินงานร่วมกันในรูป Contract Farming ซึ่งจะเป็นวิธีการช่วยให้การป้องกันกำจัดโรคระบาดสัตว์ได้ผลดียิ่งขึ้น

2. การพัฒนาทางด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตลาดส่งออก เช่น การยกเลิกค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ก็สามารถลดขั้นตอนความยุ่งยากลงได้บ้างแล้ว ทั้งนี้เป็นผลจากการประชุมของคณะกรรมการรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจและคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของชาติ ซึ่งได้มีการพิจารณาแก้ปัญหาช่วยลดขั้นตอนความยุ่งยากในการส่งออก ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยสามารถที่จะส่งออกผลิตภัณฑ์เนื้อสุกรฆ่าและได้สะดวกยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปเผยแพร่ในสื่อต่าง ๆ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การยกเว้นค่าธรรมเนียม ได้ดำเนินการยกเว้นอากรฆ่าสัตว์สำหรับสุกรตัวละ 10 บาท เป็นกรณีพิเศษเฉพาะสุกรที่ฆ่าและส่งออก และยกเว้นค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ และโรงฆ่าสัตว์ตัวละไม่ต่ำกว่า 18 บาท เป็นการทั่วไปในกรณีโรงฆ่าสัตว์ที่เอกชนลงทุน จัดตั้งขึ้นเอง

ด้านการขนส่ง เนื่องจากการขนส่งสุกรมีชีวิตของไทยไปยังสิงคโปร์จะต้องผ่าน ประเทศมาเลเซีย แต่ทางมาเลเซียเห็นไทยเป็นประเทศคู่แข่งที่สำคัญในการค้าสุกร จึงไม่ยอมให้ขนส่งผ่านแดน ซึ่งเรื่องนี้ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กับกระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงคมนาคมได้พยายามที่จะเจรจาให้มาเลเซียอนุญาตให้ไทยสามารถขนส่งผ่านแดนไปยังสิงคโปร์ได้ ซึ่งนับว่าเป็นการช่วยเหลือในการส่งออกของรัฐบาลอีกทางหนึ่ง

ปัญหาและอุปสรรคการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทย

จากที่ได้อธิบายมาข้างต้นแล้วว่า การส่งสุกรของไทยไปจำหน่ายต่างประเทศนั้น ยังมีปริมาณและมูลค่าไม่สูงนัก โดยเฉพาะในช่วงปี 2525-2530 รวมทุกชนิดประมาณปีละ 46.8 ล้านบาท โดยมูลค่าสูงสุดในปี 2528 ส่งออกได้มูลค่า 113.8 ล้านบาท

ด้านตลาดผู้นำเข้าที่เป็นตลาดหลักมีเพียง 2 แห่งคือ ซองกง และสิงคโปร์ ส่วนประเทศอื่น ๆ เช่น ศรีลังกา เวียดนาม มาเลเซีย และสหราชอาณาจักร เป็นผู้นำเข้าที่มีมูลค่าไม่มากนักและไม่สม่ำเสมอ

การที่การส่งออกสุกรของไทยยังมีไม่มากและตลาดยังแคบอยู่นั้น ทั้งนี้เนื่องจาก มีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ ทั้งที่เป็นปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากภายในประเทศเอง และข้อจำกัดที่เกิดจากตลาดภายนอก ดังนี้คือ

ปัญหาภายในประเทศ

ปัญหาภายในประเทศที่เป็นปัญหาพื้นฐานอันสำคัญ และเป็นอุปสรรคต่อการส่งออก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

1. ปัญหาโรคระบาดสัตว์ ปัจจุบันถือได้ว่าเป็นปัญหาสำคัญที่สุดและเป็นปัญหาพื้นฐานเบื้องต้นต่อการเปิดตลาดต่างประเทศ เพราะเป็นที่รังเกียจของต่างประเทศ โดยเกรงว่าจะเข้าไปแพร่โรคในประเทศผู้นำเข้า นอกจากนี้โรคระบาดสัตว์ยังส่งผลกระทบต่อปริมาณการผลิตสุกรของประเทศและรายได้ของเกษตรกรอีกด้วย

โรคระบาดสัตว์ที่สำคัญ ได้แก่ โรคปากและเท้าเปื่อย วิธีการปราบปรามที่สำคัญคือ การทำลายสัตว์ป่วยทิ้ง โรคอหิวาต์สุกร เป็นโรคติดต่อร้ายแรงของสุกร อาจทำให้สุกรตายทั้งคอก ซึ่งเป็นการสูญเสียทางเศรษฐกิจอย่างสูง โรคพิษสุนัขบ้าเทียม เป็นโรคติดต่อของสุกรและสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมอื่น ๆ และ โรคโพรงจมูกคด ถ้าสุกรเป็นโรคนี้แล้วจะทำให้เจริญเติบโตช้า นับเป็นความสูญเสียทางเศรษฐกิจ ในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่สามารถกำจัดหรือหยุดโรคระบาดสัตว์เหล่านี้ให้สงบลงได้ แม้ว่าได้ดำเนินการป้องกันและปราบปรามด้วยวิธีการต่าง ๆ หลายด้านก็ตาม

แม้ว่ามีการทำวัคซีนต่าง ๆ เพื่อป้องกันการเกิดโรคระบาดแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่ทั่วถึง เพราะปัจจุบันกรมปศุสัตว์ผลิตวัคซีนได้เพียง 10-12 ล้านโดสต่อปี ขณะที่ความต้องการอย่างน้อย 40 ล้านโดสต่อปี (สำหรับโค กระบือ และสุกร) ปัจจุบันทำได้ประมาณร้อยละ 45-52 ของปริมาณสุกรที่เลี้ยงทั้งหมดระหว่างปี นอกจากนี้ วัคซีนชนิดที่ควบคุมเฉพาะโรคบางอย่างจำเป็นต้องนำเข้าจากต่างประเทศ และมีราคาแพงเกษตรกรไม่สามารถรับภาระได้

นอกจากนี้การควบคุมโรค โดยการกักกันสัตว์ การกำหนดเขตปลอดโรค ซึ่งเป็นมาตรการที่พยายามดำเนินการอยู่ก็ยังไม่ได้ผลตามเป้าหมาย เนื่องจากขาดความร่วมมือจากผู้เลี้ยงสุกร และหลายฝ่ายยังขาดความเข้าใจในมาตรการควบคุมของทางราชการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนโดยฝ่าฝืนลักลอบนำสัตว์ที่มีโรคเข้าไปในเขตปลอดโรคบ้าง ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของกรมปศุสัตว์บ้าง ด้วยความเสียดายสัตว์เลี้ยงเมื่อถูกขอให้ทำลายสัตว์ที่ป่วยเป็นโรคเหล่านี้การเป็นต้นกษการจะปราบปรามและกำจัดโรคระบาดเหล่านี้จำเป็นต้องมีการร่วมมือไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กันทุกฝ่าย

2. ปัญหาโรงฆ่าและชำแหละเนื้อสุกรและสัตว์อื่นที่ทันสมัยได้มาตรฐานสากล

ปัจจุบันประเทศไทยมีโรงฆ่าสุกรที่นับว่าทันสมัยและเป็นที่ยอมรับของต่างประเทศ มีเพียง 2 แห่งคือ โรงฆ่าขององค์การผลิตอาหารสำเร็จรูป (อสร.) ซึ่งตั้งอยู่ที่บ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ได้ผ่านการรับรองจากต่างประเทศแล้ว รวมทั้งญี่ปุ่นด้วย อีกแห่งหนึ่งได้แก่ โรงฆ่าของบริษัทสหสามัคคีค้าสัตว์ จำกัด ที่กล้วยน้ำไท ซึ่งขาดการพัฒนาปรับปรุงอยู่มาก

ปัญหาโรงฆ่าสัตว์ที่นับเป็นปัญหายืดเยื้อมานานแล้ว ปัจจุบันรัฐบาลได้ดำเนินมาตรการต่าง ๆ รวมทั้งผ่อนคลายนโยบายการจัดตั้งโรงฆ่า เพราะถือว่าเป็นหัวใจสำคัญต่อการส่งเนื้อสุกรไปจำหน่ายต่างประเทศ การจัดตั้งโรงฆ่าและชำแหละสุกรที่ทันสมัยก็ยังไม่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบัน การมีโรงฆ่าสัตว์ที่ทันสมัยได้มาตรฐาน^{2/} ย่อมมีผลถึงคุณภาพสุกรชำแหละ สุขอนามัย การควบคุมโรคปลอดการติดเชื้อต่าง ๆ เป็นที่มั่นใจของต่างประเทศ และเป็นผลดีแก่ผู้บริโภคภายในประเทศอีกด้วย ถ้าหากประเทศไทยยังไม่มีโรงฆ่าสัตว์ที่ทันสมัยแล้ว ในการส่งออกสุกรนั้นจำเป็นต้องเชิญเจ้าหน้าที่ต่างประเทศเข้ามาตรวจสอบการผลิต การฆ่า ก็คงจะมีปัญหาการไม่ยอมรับจากต่างประเทศแน่นอน

3. ปัญหาด้านทุนการผลิต

(1) ปัญหาด้านทุนการผลิตสุกรที่มีแนวโน้มสูงขึ้น เป็นอุปสรรคสำคัญและมีผลกระทบถึงการที่จะแข่งขันกับต่างประเทศ ปัญหาด้านทุนการผลิตสูงขึ้นนี้ ส่วนใหญ่แล้วเกิดจากปัญหาวัตถุดิบที่ผลิตอาหารสัตว์มีราคาแพงขึ้น ทำให้ราคาอาหารสัตว์แพง และค่าอาหาร

2/ ฤดูกาลผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุกรนั้นนับเป็นต้นทุนร้อยละ 60-80 ของต้นทุนรวม รวมทั้งตัวยาเคมีภัณฑ์ ไวตามิน แร่ธาตุ ยากระตุ้นการเจริญเติบโตของสุกรก็มีราคาสูงขึ้นด้วย

(2) ผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจสุกร มีปัญหาเกี่ยวกับภาษีวัตถุดิบบางชนิดที่นำเข้าจากต่างประเทศต้องเสียภาษีอัตราสูง ปัญหาภาษีการค้าของอุตสาหกรรมแปรรูปสุกร ปัญหาการขอกินภาษีสำหรับปลอกพลาสติกที่หุ้มไส้กรอก ไม่สามารถขอกินภาษีได้

(3) ปัญหาต้นทุนขนส่ง โดยเฉพาะสุกรมีชีวิต เนื่องจากไทยอยู่ห่างจากตลาดที่นำเข้า เช่นตลาดสิงคโปร์จะเสียเปรียบมาเลเซีย ตลาดฮ่องกงจะเสียเปรียบจีน เป็นต้น

(4) ปัญหาการนำเข้าพ่อ-แม่พันธุ์จากต่างประเทศ ซึ่งมีราคาสูง เนื่องจากยังไม่สามารถพัฒนาสายพันธุ์สุกรได้ในประเทศ

(5) ปัญหาการจัดการฟาร์ม ถ้าขาดประสิทธิภาพย่อมมีผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตอย่างมากด้วย

4. ปัญหาการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการแปรรูปเนื้อสุกร

ปัจจุบันยังมีความก้าวหน้าไม่มากเท่าที่ควร โรงงานมีขนาดเล็ก ทำให้การผลิตเนื้อสุกรแปรรูปชนิดต่าง ๆ ยังไม่มีมาตรฐานที่แน่นอน รวมถึงรูปแบบการบรรจุหีบห่อ การรักษาความสะอาด การป้องกันการปนเปื้อนต่าง ๆ ยังไม่ดีพอ การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ไม่ว่าจะเป็นระบบแช่แข็ง การแปรรูป การเลือกชนิดของสุกรมาแปรรูป การบรรจุหีบห่อจึงมีความจำเป็นในการพัฒนาการแปรรูปเนื้อสุกรเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออกอย่างยิ่ง

ปัญหาข้อจำกัดอันเกิดจากตลาดต่างประเทศ

ในการที่จะส่งสุกรออกไปจำหน่ายในต่างประเทศนั้น บางกรณีก็มีไม่เกิดจากปัญหาภายในประเทศไทยเท่านั้น แต่ตลาดต่างประเทศก็มีเงื่อนไขและข้อจำกัดมากมายที่เป็นอุปสรรคต่อการส่งสุกรเข้าไปจำหน่ายด้วย ข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคสำคัญ ๆ ได้แก่

1. ตลาดต่างประเทศหลายแห่งยังไม่ยอมรับสุกรจากไทย เพราะเกรงโรค
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่อนุญต์ได้เห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ติดต่อกัน เนื่องจากประเทศไทยยังเป็นแหล่งที่มีโรคระบาดอยู่ และเกิดขึ้นเป็นครั้งคราว โดยเฉพาะญี่ปุ่นและบางประเทศในยุโรป จะตั้งเป็นกฎหมายว่าถ้ามีโรคดังกล่าวห้ามนำเข้าประเทศ รวมทั้งปัญหาโรงฆ่าที่ไม่ได้มาตรฐานสากลอีกด้วย เพราะในประเทศที่พัฒนาแล้วทั่วโลกจะมีโรงฆ่าสัตว์ดี ได้มาตรฐาน สะอาด ต่างจากไทยโดยสิ้นเชิง

2. ปัญหาอีกด้านทางการค้า โดยมีเงื่อนไขด้านภาษี กฎระเบียบเกี่ยวกับด้านสาธารณสุข เช่น ญี่ปุ่น ยอมให้ไทยส่งสุกรต้มสุกหรือผลิตภัณฑ์สุกรเข้าไปจำหน่ายในญี่ปุ่นได้ แต่ญี่ปุ่นใช้มาตรการภาษีเป็นข้อกีดกัน กล่าวคือมีวิธีการภาษีนำเข้าแล้วผลทำให้ราคาสุกรต้มสุกหรือผลิตภัณฑ์สุกรมีราคาสูงมาก ไม่สามารถขายแข่งขันได้ในประเทศญี่ปุ่น แม้ว่าบางชนิดพอที่จะเข้าสู่ตลาดได้ แต่ก็มีปัญหาเรื่อง Brand Name ของไทยยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายขายแข่งขันไม่ได้

3. การแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะผู้ผลิตรายใหญ่ เช่น สหรัฐอเมริกา จีน กลุ่มผู้ผลิตในประชาคมยุโรป ซึ่งมีระบบการผลิตทันสมัยกว่าไทย ทำให้ต้นทุนการผลิตเปรียบเทียบต่ำกว่าราคาขายจะขายได้ต่ำกว่า นอกจากนี้ บางประเทศยังใช้ระบบให้การอุดหนุนเพื่อส่งออก ทำให้ไทยไม่อยู่ในภาวะที่จะส่งไปแข่งขันได้

บทที่ 4

การค้าสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของไทยในตลาดต่างประเทศ

ภาวะตลาดสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรในต่างประเทศ

ประเทศผู้ผลิตสุกรที่สำคัญของโลกได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน ประเทศอเมริกา เศรษฐกิจยุโรป ยุโรปตะวันออก สหรัฐอเมริกา สหภาพโซเวียต แคนาดา ไต้หวัน สวีเดน บราซิล ออสเตรเลีย ฟินแลนด์ ไอร์แลนด์ ฯลฯ ในปี 2530 ประมาณว่าโลกผลิตสุกรได้ 55,410,000 ตัน เพิ่มขึ้นปี 2529 ซึ่งผลิตได้ 54,719,000 ตัน ประมาณร้อยละ 1.3 โดยมีสาธารณรัฐประชาชนจีนผลิตได้มากที่สุดประมาณ 17.6 ล้านตัน ประเทศอเมริกา 12 ประเทศผลิตรวมกันประมาณ 11.5 ล้านตัน ยุโรปตะวันออก 6.7 ล้านตัน สหราชอาณาจักร 6.3 ล้านตัน สหภาพโซเวียต 5.8 ล้านตัน เยอรมนี ตะวันตก 2.9 ล้านตัน ญี่ปุ่น 1.7 ล้านตัน (เกริกไกร, 2531 : 25)

ประเทศผู้ส่งออกของโลกรายใหญ่ที่สุดได้แก่ เนเธอร์แลนด์ มีส่วนแบ่งในตลาดสุกรมีชีวิตประมาณร้อยละ 30 และมีส่วนแบ่งในตลาดเนื้อสุกรร้อยละ 2.9 รองลงมาได้แก่ แคนาดา มีส่วนแบ่งการตลาดสุกรมีชีวิตร้อยละ 11.5 สหรัฐอเมริกามีส่วนแบ่งการตลาดเนื้อสุกรร้อยละ 7.1 ส่วนประเทศไทยยังมีส่วนแบ่งการตลาดน้อยมาก คือไม่ถึงร้อยละ 1 เนื่องจากปริมาณการส่งออกมีจำนวนไม่มากนักเมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่งรายอื่น ๆ ในตลาดสุกร

สำหรับแนวโน้มการค้าสุกรของโลก ภาวะการแข่งขันการส่งออกเนื้อสุกรยังมีอยู่สูง เพราะประเทศผู้ผลิตต่างก็นำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาพัฒนาใช้มากขึ้น ผลผลิตขยายตัวอย่างรวดเร็ว การแสวงหาตลาดเพื่อรองรับผลผลิตจึงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและรุนแรง อีกประการหนึ่งคือ การกีดกันการนำเข้าเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์ของประเทศผู้นำเข้ายังคงมีความเข้มข้นต่อไป ทั้งนี้เพื่อปกป้องผู้ผลิตในประเทศของตน นอกจากนี้ราคาสุกรของโลกก็จะมีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากการผลิตอาหารของโลก โดยเฉพาะธัญพืชต่าง ๆ ประสบกับภาวะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับผูกขาดเห็นาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลผลิตตกต่ำ เช่น ข้าวโทด ข้าวฟ่าง ถั่วต่าง ๆ ฯลฯ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อราคาอาหารสัตว์ ทำให้ต้นทุนการผลิตสุกรสูงไปด้วย ดังนั้นราคาจะมีแนวโน้มสูงขึ้นจากปี 2530

ประเทศลูกค้าสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของไทยและศักยภาพในการนำเข้า

ในอดีตประเทศไทยสามารถส่งสุกรออกไปขายได้เพียงเล็กน้อย และประเทศที่ซื้อสุกรของไทยมีเพียง 2-3 ประเทศ ได้แก่ สิงคโปร์, ชองกง เวียดนาม เป็นต้น ทั้งนี้ในการศึกษาประเทศลูกค้าสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของไทยและศักยภาพในการนำเข้า จึงมีรายละเอียดของการนำเข้าสุกรและผลิตภัณฑ์สุกร ตลอดจนสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศของประเทศลูกค้าที่สำคัญเท่านั้น คือ ชองกง สิงคโปร์ และตลาดอื่น ๆ ที่คาดว่า จะเป็นตลาดที่น่าสนใจ

กลุ่มประเทศลูกค้าที่สำคัญ

ชองกง

ชองกงเป็นประเทศผู้นำเข้าสุกรที่สำคัญแห่งหนึ่งในเอเชีย เนื่องจากชาวชองกงนิยมบริโภคเนื้อสุกรเป็นหลัก โดยมีปริมาณการบริโภคเฉลี่ยต่อคนต่อปีประมาณ 51 กิโลกรัม การผลิตสุกรในประเทศมีปริมาณที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภคในประเทศจึงต้องนำเข้าจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากในแต่ละปี การนำเข้าในรูปของสุกรมีชีวิต เนื้อสุกรแช่เย็น และผลิตภัณฑ์สุกร แต่ส่วนใหญ่แล้วจะนำเข้าในรูปของสุกรมีชีวิต เนื่องจากชาวชองกงนิยมบริโภคเนื้อสุกรสด เพราะเชื่อว่าคุณภาพดีกว่าเนื้อแช่เย็น ในปัจจุบันชองกงมีความต้องการนำเข้าสุกรมีชีวิตปีละ 3 ล้านตัว และเนื้อสุกรแช่เย็นปีละ 55,000 เมตริกตัน (เกริกไกร, 2531)

การนำเข้าสุกรจากไทยนั้น ส่วนใหญ่แล้วชองกงจะนำเข้าในรูปของสุกรมีชีวิต โดยในปี 2525 มีปริมาณ 8,648 ตัว คิดเป็นมูลค่า 13.76 ล้านบาท ปี 2526 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกได้ลดลง หลังจากนั้นก็ได้เพิ่มขึ้นในปี 2527 และ 2528 คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากเดิมในปี 2526 มีมูลค่า 17.03 ล้านบาท ได้เพิ่มขึ้นเป็น 19.52 ล้านบาท และ 108.93 ล้านบาท ตามลำดับ ต่อมาในปี 2529 และ 2530 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกก็ไต่ลดลงอีก (ตารางที่ 10) จะเห็นได้ว่า การส่งออกสุกรมีชีวิตของไทยไปยังตลาดฮ่องกงนั้นยังมีความไม่แน่นอนทั้งในด้านปริมาณและมูลค่า ทั้งนี้ก็เนื่องจากไทยไม่สามารถจะแข่งขันด้านราคากับประเทศผู้ส่งเข้าสุกรมีชีวิตที่สำคัญของฮ่องกง อันได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งมีราคาที่ถูกกว่า ทำให้ส่วนแบ่งการตลาดสุกรมีชีวิตของไทยในตลาดฮ่องกงมีเพียงร้อยละ 1 ถึง 2 ของปริมาณการนำเข้าสุกรมีชีวิตทั้งหมดเท่านั้น (ตารางที่ 12)

สำหรับเนื้อสุกรมีชีวิตนำเข้าจากไทยยังมีอยู่น้อยมาก (ตารางที่ 13) และปริมาณการนำเข้าไม่สม่ำเสมอ บางปีก็มีการนำเข้าจากไทย แต่บางปีก็มิได้นำเข้า ทั้งนี้เนื่องจาก การนำเข้าเนื้อสุกรมีชีวิตไปยังฮ่องกงจะต้องได้รับใบอนุญาตตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการนำเข้าและส่งออก และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการสำรองสินค้าโภคภัณฑ์ของฮ่องกง ซึ่งกำหนดขึ้นภายในแบ่งการนำเข้าเนื้อสุกรมีชีวิตเป็น 4 ขั้นตอน โดยแต่ละขั้นจะอนุญาตให้นำเข้าได้ครั้งละ 2, 4 และ 6-48 เมตริกตัน จนถึงขั้นที่ 4 อนุญาตให้ส่งเนื้อสุกรมีชีวิตเข้าไปจำหน่ายในฮ่องกงได้โดยไม่จำกัดจำนวน ซึ่งปัจจุบันกรมปศุสัตว์กำลังดำเนินการเจรจากับฮ่องกงเพื่อขออนุญาตให้ไทยสามารถส่งเนื้อสุกรมีชีวิตเข้าไปจำหน่ายในฮ่องกงได้โดยไม่จำกัดจำนวน

**ตารางที่ 10 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสุกรมชีวิตของไทยไปยังประเทศฮ่องกง
ระหว่าง ปี 2525-2530**

ปี	ปริมาณ (ตัว)	มูลค่า (ล้านบาท)
2525	8,648	13.76
2526	5,620	17.03
2527	10,888	19.52
2528	68,204	108.93
2529	47,998	74.60
2530	9,769	16.30

ที่มา : (Department of Customs, Foreign Trade Statistics of
Thailand, December, 1982-1987)

ตารางที่ 11 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสุกรมีชีวิตของประเทศฮ่องกงจากประเทศไทย สาธารณรัฐประชาชนจีน และประเทศอื่น ๆ
ระหว่างปี 2525 - 2529

ประเทศ ผู้ส่งออก	2525		2526		2527		2528		2529		2530	
	พันตัว	ล้านดอลลาร์ ฮ่องกง	พันตัว	ล้านดอลลาร์ ฮ่องกง	พันตัว	ล้านดอลลาร์ ฮ่องกง	พันตัว	ล้านดอลลาร์ ฮ่องกง	พันตัว	ล้านดอลลาร์ ฮ่องกง	พันตัว	ล้านดอลลาร์ ฮ่องกง
ไทย	10	6.7	-	-	10	9.4	73	55.2	47	36.6	10	6.58
สาธารณรัฐ ประชาชนจีน	3,076	1,425.7	3,026	1,548.8	2,958	1,756.8	2,851	1,500.7	3,019	1,360.6	2,953	1,382.7
อื่น ๆ	16	8.1	26	18.3	29	20.9	54	42.6	19	12.8	18	10.72
รวม	3,102	1,440.5	3,052	1,567.1	2,997	1,787.1	2,978	1,598.5	3,085	1,410	2,981	1,400

ที่มา : (Department of Statistics Hong Kong , Hong Kong Trade Statistics , December , 1982 - 1987)

ตารางที่ 12 ส่วนแบ่งตลาดสุกรมีชีวิตของประเทศไทย สาธารณรัฐประชาชนจีน และประเทศอื่น ๆ
ในตลาดของกก ระหว่างปี 2525 - 2530

หน่วย : ร้อยละ

ประเทศผู้ส่งออก	2525	2526	2527	2528	2529	2530
ไทย	0.32	-	0.33	2.45	1.52	0.34
สาธารณรัฐประชาชนจีน	99.16	99.15	98.70	95.74	97.86	99.06
อื่น ๆ	0.52	0.85	0.97	1.81	0.62	0.6
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา : (คำนวณจากตารางที่ 11)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**ตารางที่ 13 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเนอสูกุ้งแช่เย็นจากประเทศไทย
ไปยังประเทศฮ่องกง ปี 2520-2530**

ปี	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
2520	15.45	0.58
2521	1,288.01	57.70
2522	-	-
2523	37.62	2.24
2524	-	-
2525	-	-
2526	3.86	0.18
2527	-	-
2528	17.51	0.99
2529	-	-
2530	19.85	0.57

ที่มา : (Department of Customs, Foreign Trade Statistics of
Thailand, December, 1977 - 1987)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงคโปร์

สิงคโปร์เป็นประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งในเอเชีย เช่นเดียวกับฮ่องกง เนื่องจากชาวสิงคโปร์นิยมบริโภคเนื้อสุกรเช่นเดียวกัน โดยมีปริมาณการบริโภคเฉลี่ยต่อคนต่อปีประมาณ 32 กิโลกรัม (เกริกไกร, 2531) ในอดีตสิงคโปร์สามารถผลิตสุกรเพื่อสนองความต้องการบริโภคในประเทศได้อย่างเพียงพอ โดยไม่มีการนำเข้าจากต่างประเทศ แต่ปัจจุบันปริมาณการผลิตสุกรในประเทศเริ่มไม่เพียงพอที่จะสนองความต้องการในประเทศได้ จึงต้องมีการนำเข้าสุกรจากต่างประเทศในปริมาณที่เพิ่มขึ้นทุกปี ส่วนใหญ่แล้วสิงคโปร์จะนำเข้าในรูปของสุกรมีชีวิตมากกว่าเนื้อสุกรแช่เย็น เนื่องจากชาวสิงคโปร์ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวจีนประมาณร้อยละ 70 นิยมบริโภคเนื้อสุกรสด เพราะเชื่อว่ามีคุณภาพดีกว่า เช่นเดียวกับชาวฮ่องกง ประมาณว่าในแต่ละปีสิงคโปร์มีความต้องการบริโภคสุกรกว่า 1 ล้านตัว หรือประมาณวันละ 3,000 ตัว อย่างไรก็ตาม ทางการสิงคโปร์ก็ได้เริ่มรณรงค์ให้ชาวสิงคโปร์หันมาบริโภคเนื้อสุกรแช่แข็งมากขึ้น ทั้งนี้เพราะสิงคโปร์มีนโยบายที่จะเลิกเลี้ยงสุกรเองภายในประเทศ และนำเข้ามาบริโภคแทนในอนาคต

นโยบายของรัฐบาลสิงคโปร์ที่จะให้เลิกธุรกิจการเลี้ยงสุกรในอนาคตนั้นได้เริ่มขึ้นเมื่อประมาณ 6 ปีที่ผ่านมา โดยรัฐบาลได้ใช้มาตรการเก็บภาษีค่าธรรมเนียมการก่อมลภาวะ ในอัตรา 10 เหรียญสิงคโปร์ต่อการฆ่าสุกร 1 ตัว และในปี 2525 ทางการได้ให้เงินอุดหนุนแก่โรงฆ่าสุกรเพื่อดำเนินการกำจัดสิ่งปฏิกูล จำนวน 65 ล้านเหรียญสิงคโปร์ ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2527 นายกอห์ เต็ง สวี (Goh Keng Swee) รองนายกรัฐมนตรีในฐานะประธาน Primary Production Department ได้แถลงว่าสิงคโปร์มีนโยบายที่จะเลิกเลี้ยงสุกรในอนาคต เนื่องจากรัฐบาลสิงคโปร์ต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากในการควบคุมมลภาวะที่เกิดขึ้นในบริเวณที่มีการเลี้ยงสุกร และต่อมาในวันที่ 22 มิถุนายน 2527 นายกอห์ เต็ง สวี ได้ออกประกาศเกี่ยวกับนโยบายของสิงคโปร์ที่จะเลิกเลี้ยงสุกรว่ารัฐบาลสิงคโปร์ได้ยกเลิกโครงการมูลค่า 65 ล้านเหรียญสิงคโปร์ที่ได้เริ่มขึ้นเมื่อปี 2525 จากประกาศนี้เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่าประเทศนี้จะไม่มีการทำฟาร์มเลี้ยงสุกรในอนาคตข้างหน้าอย่างแน่นอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างไรก็ตาม การเลิกเลี้ยงสุกรของสิงคโปร์อาจจะต้องใช้เวลา 5-6 ปี ทั้งนี้เนื่องจากรัฐบาลสิงคโปร์พยายามจะเลิกการเลี้ยงของฟาร์มขนาดเล็กที่ได้รับอนุญาตประเภท ประกอบอาชีพชั่วคราว (Temporary occupation license) และฟาร์มที่อยู่ในเขตที่ก่อ ภัยพิวามลภาวะมากที่สุดก่อน เช่น ในบริเวณเขตลิมจูกัง (Lim Chu Kang) ได้มีประกาศ ออกมาว่าจะให้ฟาร์มในเขตนั้นเลิกเลี้ยงภายในเดือนมิถุนายน ปี 2529 ซึ่งจะเป็นผลให้ปริมาณ สุกรลดลงไปประมาณ 200,000 ตัว หรือร้อยละ 20 ของปริมาณสุกรที่ชาวสิงคโปร์ บริโภค และเป้าหมายต่อไปได้แก่ ฟาร์มขนาดใหญ่ในบริเวณจาลันกายู (Jalan Kayu) และฟังก์กอล (Punggol) ฟาร์มเหล่านี้มีการลงทุนสูง และได้รับใบอนุญาตประเภทการค้าพาณิชย์ (Commercial license) ซึ่งเป็นใบอนุญาตระยะยาว เป็นที่น่าสังเกตว่าใบอนุญาตนี้จะ หมดอายุลงในปี 2538 สำหรับฟาร์มที่อยู่ในเขตฟังก์กอล และปี 2548 สำหรับฟาร์มที่อยู่ใน เขตจาลันกายู

นโยบายดังกล่าวของสิงคโปร์ได้มีผลกระทบต่อผู้เลี้ยงสุกรในสิงคโปร์เองเป็นอัน มาก ทั้งนี้ เนื่องจากผู้เลี้ยงสุกรยังไม่ทราบระยะเวลาที่แน่นอนที่รัฐบาลสิงคโปร์จะให้ เลิกเลี้ยง เป็นเหตุให้ต่างระบายสุกรออกสู่ตลาดเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้บรรดาประเทศ ผู้ส่งออกหลายราย เช่น สาธารณรัฐประชาชนจีน, มาเลเซีย, ฟิลิปปินส์ ได้ส่งสุกรมีชีวิต เข้าสิงคโปร์จำนวนมาก ในขณะที่ผู้ส่งออกเนื้อสุกรชำแหละแช่แข็งหรือแช่เย็น เช่น ออสเตรเลีย, นิวซีแลนด์ ก็ส่งเนื้อสุกรชำแหละเข้าสิงคโปร์มากขึ้นเช่นเดียวกัน

ไทยส่งสุกรเข้าไปจำหน่ายในสิงคโปร์มีทั้งสุกรมีชีวิต ในช่วงปี 2524-2530 ดังแสดงในตารางที่ 14 ส่งปีละ 528-6,906 ตัว มูลค่าระหว่าง 2.0-12.4 ล้านบาท เนื้อสุกรแช่เย็นเคยส่งไปสิงคโปร์ในปี 2528 ครั้งเดียว ปริมาณ 25.5 เมตริกตัน มูลค่า 655,800 บาท ผลิตภัณฑ์สุกรก็เช่นเดียวกัน ส่งออกไปสิงคโปร์น้อยมาก ส่งออกเฉพาะปี 2529 ปริมาณ 2,600 กิโลกรัม มูลค่า 5,500 บาท

การส่งสุกรมีชีวิตไปจำหน่ายสิงคโปร์ของไทยต้องประสบกับภาวะการแข่งขันทาง ด้านราคาที่สูงมาก โดยเฉพาะการแข่งขันกับมาเลเซีย ซึ่งเป็นผู้ส่งสุกรมีชีวิตไปยังสิงคโปร์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**ตารางที่ 14 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสุกรมชีวิตของไทยไปยัง
ประเทศสิงคโปร์ ระหว่างปี 2524-2529**

ปี	ปริมาณ (ตัว)	มูลค่า (ล้านบาท)
2524	528	3.197
2525	2,840	6.79
2526	5,380	12.41
2527	860	1.87
2528	2,625	4.58
2529	6,906	12.01
2530	2,862	5.02

ที่มา : (Department of Customs, Foreign Trade Statistics of
Thailand, December, 1981 - 1987)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15 ปริมาณ และมูลค่าการนำเข้าสุกรมมีชีวิตของประเทศสิงคโปร์จากประเทศไทย มาเลเซีย และประเทศอื่น ๆ
ระหว่างปี 2524 - 2529

ประเทศ ผู้ส่งออก	2524		2525		2526		2527		2528		2529	
	ตัว	พันดอลลาร์ สิงคโปร์	ตัว	พันดอลลาร์ สิงคโปร์	ตัว	พันดอลลาร์ สิงคโปร์	ตัว	พันดอลลาร์ สิงคโปร์	ตัว	พันดอลลาร์ สิงคโปร์	ตัว	พันดอลลาร์ สิงคโปร์
ไทย	528	139	2,841	334	5,278	581	1,419	152	2,175	214	6,756	644
มาเลเซีย	-	-	77,760	8,865	85,043	10,390	42,966	4,327	88,018	7,736	212,531	17,804
อื่น ๆ	733	971	1,956	1,032	7,207	3,359	652	340	318	123	1,823	1,449
รวม	1,261	1,110	82,557	10,231	97,528	14,330	45,037	4,819	90,511	8,073	221,110	19,897

ที่มา : (Departments of Statistics Singapore, Singapore Trade Statistics, December, 1981 - 1986)

รายใหญ่ ส่วนแบ่งตลาดของไทยจึงมีเพียงร้อยละ 2 ถึง 6 เท่านั้น (ตารางที่ 16) ซึ่งนับว่าน้อยมาก เมื่อเทียบกับส่วนแบ่งตลาดที่มาเลเซียได้รับในตลาดสิงคโปร์ นอกจากนี้ประเทศไทยยังถูกกีดกันจากมาเลเซียในการขนส่งสุกรมมีชีวิตทางรถยนต์ผ่านประเทศมาเลเซียไปยังสิงคโปร์ โดยมาเลเซียห้ามมิให้ไทยขนส่งผ่านมาเลเซีย ต้องขนส่งโดยทางเรือ ซึ่งมีต้นทุนที่แพงกว่ามีผลทำให้ราคาจำหน่ายสุกรมของไทยสูงกว่าต่อการแข่งขันกับประเทศผู้ส่งเข้าอื่น ๆ ได้ ซึ่งขณะนี้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงคมนาคม กำลังใช้ความพยายามในการเจรจาให้มาเลเซียอนุญาตให้ไทยขนส่งสุกรมผ่านแดนอยู่

ตารางที่ 16 ส่วนแบ่งตลาดสุกรมมีชีวิตของประเทศไทย มาเลเซีย และประเทศอื่น ๆ
ในตลาดสิงคโปร์ ระหว่างปี 2525-2529

ประเทศผู้ส่งออก	หน่วย : ร้อยละ				
	2525	2526	2527	2528	2529
ไทย	3.44	5.41	3.15	2.40	3.06
มาเลเซีย	94.19	87.20	95.40	97.25	96.12
อื่น ๆ	2.37	7.39	1.45	0.35	0.82
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา : (คำนวณจากตารางที่ 15)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศรีลังกา

ศรีลังกาเป็นประเทศผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์สุกรไทยที่สำคัญแห่งหนึ่งในเอเชีย จากสถิติปริมาณและมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์สุกรของไทย ตั้งแต่ปี 2523-2530 (ตารางที่ 17) ประเทศศรีลังกาได้มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์สุกรจากประเทศไทยเป็นประจำทุกปี โดยในปี 2523 มีการส่งออกปริมาณ 0.41 ตัน มูลค่า 0.04 ล้านบาท ปี 2524 และ 2525 ปริมาณ และมูลค่าการส่งออกได้เพิ่มขึ้น คือ ปี 2524 มีมูลค่า 0.70 ล้านบาท ได้เพิ่มขึ้นเป็น 0.87 ล้านบาท ในปีต่อมา หลังจากนั้นปริมาณและมูลค่าการส่งออกก็ได้ลดลง แล้วเพิ่มขึ้นในปี 2527 คือจากเดิมในปี 2526 มีมูลค่า 0.67 ล้านบาท ได้เพิ่มขึ้นเป็น 1.07 ล้านบาท จนกระทั่งในปัจจุบันปริมาณและมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์สุกรของไทยไปยังศรีลังกา ก็ยังมีได้มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก คือ มีปริมาณระหว่าง 1.00-8.60 ตัน คิดเป็นมูลค่าเพียง 0.04-1.2 ล้านบาท เท่านั้น ซึ่งนับว่ายังน้อยอยู่มาก

ผลิตภัณฑ์สุกรของไทยในตลาดศรีลังกาต้องประสบกับภาวะการแข่งขันทั้งทางด้านราคาและคุณภาพ โดยมีคู่แข่งที่สำคัญ คือ สหรัฐอเมริกา คุณภาพและมาตรฐานของผลิตภัณฑ์สุกร อาทิ แอ้ม เบคอนต่าง ๆ ของไทยก็ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้อยู่ในขั้นที่สามารถแข่งขันกับคู่แข่งรายอื่น ๆ ได้ นอกจากนี้ต้นทุนในการผลิตของไทยก็ยังสูงกว่าอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ตลาดศรีลังกาก็นับว่าเป็นตลาดนำเข้าผลิตภัณฑ์สุกรที่สำคัญแห่งหนึ่งของไทย กล่าวคือ มีปริมาณและมูลค่าการนำเข้าผลิตภัณฑ์สุกรจากประเทศไทยมากที่สุดในบรรดาประเทศที่เป็นลูกค้าในการนำเข้าผลิตภัณฑ์สุกรของไทยรายอื่น ๆ นอกจากนี้ตลาดศรีลังกายังเป็นเป้าหมายในการที่ประเทศไทยพยายามจะขยายตลาดให้มีสัดส่วนในการส่งออกมากขึ้น ซึ่งเรื่องนี้ก็เป็นสิ่งที่จะต้องคอยดูต่อไปว่าจะประสบผลสำเร็จดังที่ตั้งไว้หรือไม่อย่างไร

**ตารางที่ 17 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์สุกรของไทยไปยัง
ประเทศศรีลังกา ระหว่างปี 2523-2530**

ปี	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
2523	0.41	0.04
2524	6.37	0.70
2525	7.51	0.87
2526	5.80	0.67
2527	8.55	1.07
2528	8.44	1.17
2529	5.85	0.77
2530	6.97	0.87

ที่มา : (Department of Customs, Foreign Trade Statistics of
Thailand, December, 1980 - 1987)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเทศลูกค้าอื่น ๆ

ญี่ปุ่น

การส่งเนื้อสุกรไปจำหน่ายญี่ปุ่นจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย 2 ฉบับคือ กฎหมาย ป้องกันโรคระบาดของสัตว์เลี้ยง (Domestic Animal Infective Disease Control Law) และกฎหมายสุขอนามัยอาหาร (Food Sanitation Law) ซึ่งกำหนดประเทศที่จะส่งเนื้อสัตว์เข้าไปจำหน่ายในญี่ปุ่นได้จะต้องปลอดจากโรคระบาดสัตว์ โดยเฉพาะโรคปากและเท้าเปื่อย และปัจจุบันประเทศในแถบเอเชียที่ได้รับอนุญาตให้ส่งสุกรเข้าไปจำหน่ายได้แก่

- เกาหลีใต้และไต้หวัน สามารถส่งสุกรเข้าไปจำหน่ายได้ทั้งประเภทสุกรมี่ชีวิต และ เชื้อพันธุ์ เนื้อสุกร เครื่องในและผลิตภัณฑ์สุกร ได้แก่ แสม เบคอน และไส้กรอก
- สิงคโปร์ สามารถส่งสุกรประเภทสุกรมี่ชีวิตและ เชื้อพันธุ์ ไส้กรอก แสม และ เบคอน
- สาธารณรัฐประชาชนจีน สามารถส่งสุกรประเภทมีชีวิตและ เชื้อพันธุ์

สำหรับไทย ญี่ปุ่นจัดอยู่ในเขตสั่งห้ามส่งสุกรทุกประเภทเข้าไปจำหน่ายในญี่ปุ่น ยกเว้นแต่เนื้อสุกร เครื่องใน ไส้กรอก แสม และเบคอน ซึ่งผ่านการต้มเพื่อฆ่าเชื้อแล้วเท่านั้น เนื่องจากญี่ปุ่นถือว่าประเทศไทยยังมีการระบาดของโรคปากและเท้าเปื่อยในสุกรอยู่ ในปัจจุบันญี่ปุ่นยินยอมให้ไทยส่งเนื้อสุกรที่ผ่านมาจากโรงฆ่าสัตว์ขององค์การผลิตอาหารสำเร็จรูปที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี และผ่านกระบวนการต้มฆ่าเชื้อแล้วเพียงแห่งเดียวที่สามารถส่งเข้าไปจำหน่ายในญี่ปุ่นได้ แต่การส่งเนื้อสุกรต้มไปจำหน่ายในญี่ปุ่นก็ยังไม่สามารถทำได้มากนัก เนื่องจากติดขัดเกี่ยวกับปัญหาภาษีขาเข้าของเนื้อสุกร ซึ่งมีผลทำให้ราคานำเข้าสูงกว่าราคาเนื้อสุกรในญี่ปุ่นอันเป็นมาตรการของญี่ปุ่นในการป้องกันการทุ่มตลาด และคุ้มครองเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรในประเทศ

ญี่ปุ่นเคยนำเข้าผลิตภัณฑ์จากไทยเมื่อปี 2526 และไทยไม่เคยส่งออกปญี่ปุ่นอีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลข สำหรับปี 2530 ส่งออกไป 3,401 กิโลกรัม มูลค่า 198,134 บาท การ
ส่งออกของไทยไปญี่ปุ่นนั้นมีจำนวนน้อยมาก เพราะยังไม่สามารถเปิดตลาดได้

เวียดนาม

ประเทศเวียดนามมีการนำเข้าผลิตภัณฑ์สุกรจากไทยในระหว่างปี 2525-2530 โดยมีมูลค่านำเข้าระหว่าง 54,200 บาท ถึง 225,400 บาทต่อปี (ตารางที่ 18) ซึ่งไม่มากนัก

ตารางที่ 18 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์สุกรของไทยไปยัง
ประเทศเวียดนาม ระหว่างปี 2525-2530

ปี	ปริมาณ (กิโลกรัม)	มูลค่า (บาท)
2525	2,795	225,382
2526	2,317	184,668
2527	2,175	195,219
2528	1,192	111,794
2529	718	54,208
2530	1,328	77,897

ที่มา : (Department of Customs, Foreign Trade Statistics of
Thailand, December, 1982 - 1987)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ผลของการวิเคราะห์

ในบทนี้เป็นการวิเคราะห์เศรษฐกิจการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทย โดยจะแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนแรกเป็นการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทย โดยอาศัยแบบจำลองการวิเคราะห์ส่วนแบ่งตลาด (The model of market share analysis) เพื่อจะได้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดสุกรของไทยว่า เพิ่มขึ้นหรือลดลงเป็นผลมาจากอะไร และเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งในการส่งออกสุกรแล้ว ประเทศไทยได้เปรียบหรือเสียเปรียบในตลาดอย่างไร ส่วนที่สอง เป็นการวิเคราะห์ต้นทุนทางการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทย โดยอาศัยข้อมูลทางสถิติที่เก็บรวบรวมมาได้ เพื่อจะประมาณแนวโน้มและทิศทางการพัฒนาการส่งออกในอนาคต ผลการวิเคราะห์ทั้งสองส่วนมีดังนี้

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดสุกรของประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดสุกรของไทย ซึ่งเกิดจากผลกระทบในลักษณะต่าง ๆ คือ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากขนาดของตลาด การเปลี่ยนแปลงในการแข่งขัน และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการกระจายตัวของตลาด ตามแบบจำลองที่กำหนดขึ้นดังได้กล่าวมาแล้ว โดยจะทำการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดในฮ่องกงและสิงคโปร์ ซึ่งเป็นตลาดส่งออกสุกรที่สำคัญของไทย และเป็นตลาดที่ประเทศคู่แข่งในการส่งออกสุกรของไทยให้ความสนใจและพยายามครอบครองตลาดให้มากขึ้น สำหรับข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นข้อมูลการส่งออกรายปีเฉลี่ย โดยในตลาดฮ่องกงจะใช้ข้อมูลระหว่างปี 2527-2528 และ 2529-2530 ซึ่งเป็นคาบที่ 1 และคาบที่ 2 ตามลำดับ (ตารางที่ 19) และในตลาดสิงคโปร์จะใช้ข้อมูลเฉลี่ยระหว่างปี 2526-2527 และ 2528-2529 ซึ่งเป็นคาบที่ 1 และคาบที่ 2 ตามลำดับ (ตารางที่ 20) ทั้งนี้เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงความไม่แน่นอนของปริมาณการส่งออกในปีใดปีหนึ่ง ผลของการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดสุกรของไทยในตลาดสิงคโปร์และฮ่องกง ได้แสดงไว้ในตารางที่ 21 และ 22

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 19 ปริมาณการนำเข้าสุกรมี่ชีวิตของประเทศฮ่องกงจากประเทศไทย และ
สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างปี 2527-2528 และปี 2529-2530

ปี	ฮ่องกง ปริมาณนำเข้า (พันตัว)		
	รวม	จากไทย	จากสาธารณรัฐประชาชนจีน
2527	2,997	10	2,958
2528	2,978	73	2,851
เฉลี่ย 2 ปี	2,987.5	41.5	2,904.5
2529	3,085	47	3,019
2530	2,981	10	2,953
เฉลี่ย 2 ปี	3,033	28.5	2,986

ที่มา : (Department of Census & Statistics, Hong Kong Trade Statistics,
December, 1984-1987)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 20 ปริมาณการนำเข้าสุกรมมีชีวิตของประเทศสิงคโปร์จากประเทศไทย และ
มาเลเซีย ระหว่างปี 2526-2527 และปี 2528-2529

ปี	สิงคโปร์		
	ปริมาณนำเข้า (ตัว)		
	รวม	จากไทย	จากมาเลเซีย
2526	97,528	5,278	85,043
2527	45,037	1,419	42,966
เฉลี่ย 2 ปี	71,282.5	3,348.5	64,004.5
2528	90,511	2,175	88,018
2529	221,110	6,756	212,531
เฉลี่ย 2 ปี	155,810.5	4,465.5	150,274.5

ที่มา : (Department of Statistics, Singapore Trade Statistics, December,
1983-1986)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดสุกรของไทยในตลาดฮ่องกง
ระหว่างปี 2527-2528 และปี 2529-2530**

ตลาด ส่งออก	ปริมาณนำเข้าปี 2527-2528 (เฉลี่ย)			ปริมาณนำเข้าปี 2529-2530 (เฉลี่ย)		
	รวมทั้งหมด	จากไทย	จากจีน	รวมทั้งหมด	จากไทย	จากจีน
ฮ่องกง	2,987.5	41.5	2,904.5	3,033	28.5	2,986
ร้อยละของ ส่วนแบ่งตลาด	100	1.39	97.22	100	0.94	98.45

ความสามารถในการส่งออก

ส่วนแบ่งตลาดของไทยในปี 2527-2528 ณ ระดับการส่งออกปี 2529-2530 (S_T)

$$S_T = 0.0139 * 3,033 = 42.1587$$

ส่วนแบ่งตลาดของสาธารณรัฐประชาชนจีนในปี 2527-2528 ณ ระดับการส่งออกปี 2529-2530 (S_P)

$$S_P = 0.9722 * 3,033 = 2,948.68$$

ตารางที่ 21 (ต่อ)

การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาด	จากประเทศไทย		จากจีน	
	ปริมาณ	ร้อยละ	ปริมาณ	ร้อยละ
การเปลี่ยนแปลงทั้งหมด $(x_{21}-x_{11})^{1/}$	-13	100	81.5	100
การเปลี่ยนแปลงจากขนาดของตลาด $(s_1-x_{11})^{2/}$	0.66	5.07	44.18	54.21
การเปลี่ยนแปลงจากการแข่งขัน $(x_{21}-s_1)$	-13.66	-105.07	37.32	45.79
การเปลี่ยนแปลงจากการกระจาย	-	-	-	-

$^{1/} x_{11}$ และ x_{21} หมายถึงปริมาณที่ส่งออกนำเข้าสู่กรจากประเทศ 1
ในปี 2527-2528 และปี 2529-2530 ตามลำดับ

$^{2/} s_1$ หมายถึงส่วนแบ่งตลาดของประเทศ 1 ในปี 2527-2528 ณ ระดับ
การส่งออกปี 2529-2530

ที่มา : (คำนวณจากตารางที่ 19)

**ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดสุกรของไทยในตลาดสิงคโปร์
ระหว่างปี 2526-2527 และปี 2528-2529**

ตลาด ส่งออก	ปริมาณนำเข้าปี 2526-2527 (เฉลี่ย)			ปริมาณนำเข้าปี 2528-2529 (เฉลี่ย)		
	รวมทั้งหมด	จากไทย	จากมาเลเซีย	รวมทั้งหมด	จากไทย	จากมาเลเซีย
สิงคโปร์	71,282.5	3,348.5	64,004.5	155,810.5	4,465.5	150,274.5
ร้อยละของ ส่วนแบ่งตลาด	100	4.70	89.79	100	2.87	96.45
<u>ความสามารถในการส่งออก</u>						
ส่วนแบ่งตลาดของไทยในปี 2526-2527 ณ ระดับการส่งออกปี 2528-2529 (S_T)						
S_T	$= 0.0470 * 155,810.5 = 7,323.09$					
ส่วนแบ่งตลาดของมาเลเซียในปี 2526-2527 ณ ระดับการส่งออกปี 2528-2529 (S_P)						
S_P	$= 0.8979 * 155,810.5 = 139,902.25$					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 22 (ต่อ)

การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาด	จากประเทศไทย		จากประเทศมาเลเซีย	
	ปริมาณ	ร้อยละ	ปริมาณ	ร้อยละ
การเปลี่ยนแปลงทั้งหมด $(x_{21}-x_{11})^1/$	1,117	100.00	86,270	100.00
การเปลี่ยนแปลงจากขนาดของตลาด $(s_1-x_{11})^2/$	3,974.59	355.83	75,897.75	87.98
การเปลี่ยนแปลงจากการแข่งขัน $(x_{21}-s_1)$	-2,857.59	-255.83	10,372.25	12.02
การเปลี่ยนแปลงจากการกระจาย	-	-	-	-

^{1/} x_{11} และ x_{21} หมายถึงปริมาณที่สิ่งคโปร้นำเข้าสู่กรจากประเทศ 1
ในปี 2526-2527 และปี 2528-2529 ตามลำดับ

^{2/} s_1 หมายถึงส่วนแบ่งตลาดของประเทศ 1 ในปี 2526-2527 ณ.ระดับ
การส่งออกปี 2528-2529

ที่มา : (คำนวณจากตารางที่ 20)

ในตลาดฮ่องกงจะเห็นได้จากตารางที่ 21 ว่า ในช่วงปี 2527-2528 และ ปี 2529-2530 ส่วนแบ่งตลาดสุกรของไทยได้ลดลงจากร้อยละ 1.39 เป็นร้อยละ 0.94 ในขณะที่ส่วนแบ่งตลาดของสาธารณรัฐประชาชนจีนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 97.22 เป็นร้อยละ 98.45 และปริมาณการส่งออกสุกรของไทยในช่วงระยะเวลาดังกล่าวได้ลดลงจาก 4,150 ตัว เป็น 2,850 ตัว หรือลดลงประมาณ 1,300 ตัว ในจำนวนนี้เป็นผลที่เกิดจากขนาดของตลาดเพิ่มขึ้น 658.4 ตัว หรือร้อยละ 5.07 ส่วนผลที่เกิดจากการแข่งขันกลับลดลง 13,658.7 ตัว หรือร้อยละ 105.07 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นประเทศคู่แข่ง จะเห็นว่าในขณะที่ประเทศไทยเสียเปรียบในด้านการแข่งขัน สาธารณรัฐประชาชนจีนกลับได้ประโยชน์ทั้งในด้านการขยายขนาดของตลาดและการแข่งขัน กล่าวคือ ปริมาณการส่งออกสุกรของสาธารณรัฐประชาชนจีน ในช่วงระยะเวลาเดียวกันได้ เพิ่มขึ้นจาก 2,904,500 ตัว เป็น 2,986,000 ตัว หรือเพิ่มขึ้น 81,500 ตัว ในจำนวนนี้เป็นผลจากขนาดของตลาดเพิ่มขึ้นร้อยละ 54.21 และผลจากการแข่งขันเพิ่มขึ้น ร้อยละ 45.79

กรณีของตลาดสิงคโปร์ ส่วนแบ่งตลาดสุกรมีชีวิตของไทยในช่วงระหว่างปี 2526-2527 และปี 2528-2529 ได้ลดลงจากเดิมร้อยละ 4.70 เป็นร้อยละ 2.87 ในขณะที่ส่วนแบ่งตลาดสุกรมีชีวิตของมาเลเซียในตลาดสิงคโปร์เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 89.79 เป็นร้อยละ 96.45 (ตารางที่ 22) แต่ปริมาณการส่งออกสุกรของไทยในช่วงระยะเวลาดังกล่าวได้เพิ่มขึ้นจาก 3,348.5 ตัว เป็น 4,465.5 ตัว หรือเพิ่มขึ้น 1,117 ตัว ในจำนวนนี้เป็นผลที่เกิดจากขนาดของตลาดเพิ่มขึ้น 3,974.59 ตัว หรือร้อยละ 355.83 ส่วนผลที่เกิดจากการแข่งขันกลับลดลง 2,857.59 ตัว หรือร้อยละ 255.83 เมื่อพิจารณา การนำเข้าสุกรมาเลเซียของสิงคโปร์ก็เพิ่มขึ้นจาก 64,004.5 ตัว เป็น 150,274.5 ตัว หรือเพิ่มขึ้นทั้งสิ้น 86,270 ตัว ซึ่งนับว่าเป็นปริมาณที่มาก ในจำนวนนี้เป็นผลจากขนาดของตลาดเพิ่มขึ้นร้อยละ 87.98 และผลจากการแข่งขันเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.02 จะเห็นได้ว่าสิงคโปร์ยังคงมีความต้องการนำเข้าสุกรมีชีวิตอย่างมาก แต่ประเทศไทยยังขาดความสามารถในการแข่งขันในตลาดสิงคโปร์อยู่มาก จึงทำให้ส่วนแบ่งตลาดสุกรของไทยที่ได้รับมีจำนวนน้อยอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อนึ่ง การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดสุกรมีชีวิตของไทยในตลาด
ฮ่องกงและสิงคโปร์ดังกล่าวไม่ได้แสดงให้เห็นถึงผลที่เกิดจากการกระจายตัวของตลาด
เนื่องจากเป็นการพิจารณาเฉพาะสุกรมีชีวิตเพียงอย่างเดียว ไม่ได้พิจารณาการแปรรูปสุกร
เป็นผลิตภัณฑ์สุกรอย่างอื่น และเนื่องจากข้อมูลมีจำกัด ผลการวิเคราะห์จึงได้แสดงเพียงผล
ที่เกิดจากขนาดของตลาด และผลที่เกิดจากการแข่งขันเท่านั้น

สำหรับการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของส่วนแบ่งตลาดสุกรมีชีวิตของไทยทั้งหมด
ในตลาดฮ่องกงและสิงคโปร์ จะใช้ข้อมูลการส่งออกรายปีเฉลี่ยระหว่างปี 2526-2527 และ
2528-2529 ซึ่งเป็นคาบที่ 1 และคาบที่ 2 ตามลำดับ (ตารางที่ 23) ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยง
ความไม่แน่นอนของปริมาณการส่งออกในปีใดปีหนึ่ง และเนื่องจากคู่แข่งของไทยในแต่ละ
ตลาดมีเพียงประเทศเดียวและต่างกัน จึงดูผลของการกระจายตัวของตลาดเปรียบเทียบระหว่าง
ไทยกับประเทศคู่แข่งในตลาดรวมทั้งสองประเทศไม่ได้

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าว ปรากฏว่าปริมาณการส่งออกได้เพิ่มขึ้นจำนวน 56,117
ตัว ในจำนวนนี้เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของขนาดตลาด 257.24 ตัว หรือร้อยละ 0.46
และผลจากการเปลี่ยนแปลงของการแข่งขันเพิ่มขึ้น 51,988.26 ตัว หรือร้อยละ 92.64
ส่วนผลจากการกระจายตัวของตลาดนั้น ทำให้ปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้น 3,870.90 ตัว
หรือร้อยละ 6.89 ดังแสดงไว้ในตารางที่ 24

จากผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดสุกรของประเทศไทยดังกล่าว
มาแล้ว ทั้งในตลาดฮ่องกงและสิงคโปร์ เมื่อพิจารณาในแง่รวมตลาดทั้ง 2 ประเทศ
เข้าไว้ด้วยกัน จะพบว่าปริมาณการส่งออกสุกรของไทยไปยังตลาดทั้งสองได้เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็น
ผลมาจากการแข่งขันเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 92.64 แสดงว่าประเทศไทยมีความสามารถในการ
แข่งขันเชิงการค้าที่เข้มแข็ง และได้พยายามอย่างมากเพื่อที่จะมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้น
นอกจากนี้ ในการส่งออกก็ยังมีได้มุ่งหวังเพียงเฉพาะตลาดฮ่องกงและสิงคโปร์ทั้ง 2 แห่ง
เท่านั้น ยังมีการกระจายตลาดออกไปยังแหล่งอื่น ๆ อีกด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ประเทศไทย
ยังคงหาโอกาสที่จะเพิ่มส่วนแบ่งตลาดจากการขยายตัวของตลาดได้ในจำนวนที่น้อย
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 23 ปริมาณการนำเข้าสุกรมมีชีวิตของประเทศฮ่องกง และสิงคโปร์จากประเทศไทย
ระหว่างปี 2526-2527 และปี 2528-2529

ปี	ฮ่องกง ^{1/} ปริมาณนำเข้า (ตัว)		สิงคโปร์ ^{2/} ปริมาณนำเข้า (ตัว)	
	รวม	จากไทย	รวม	จากไทย
2526	3,052,000	-	97,528	5,278
2527	2,997,000	10,000	45,037	1,419
เฉลี่ย 2 ปี	3,024,500	5,000	71,282.5	3,348.5
2528	2,978,000	73,000	90,511	2,175
2529	3,085,000	47,000	221,110	6,756
เฉลี่ย 2 ปี	3,031,500	60,000	155,810.5	4,465.5

ที่มา : ^{1/} (Department of Census & Statistics, Hong Kong Trade Statistics, December, 1983-1986)

^{2/} (Department of Statistics, Singapore Trade Statistics, December, 1983-1986)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดสุกรของไทยในตลาดฮ่องกงและสิงคโปร์ ระหว่างปี 2526 - 2527 และปี 2528 - 2529

ปริมาณ : ตัว

ตลาดส่งออก	ปริมาณนำเข้าปี 2526 - 2527 (เฉลี่ย)		ปริมาณนำเข้าปี 2528 - 2529 (เฉลี่ย)	
	รวมทุกประเทศ	จากไทย	รวมทุกประเทศ	จากไทย
ฮ่องกง	3,024,500	5,000	3,031,500	60,000
สิงคโปร์	71,282.5	3,348.5	155,810.5	4,465.5
รวมตลาดฮ่องกงและสิงคโปร์	3,095,782.5	8,348.5 (x_{1T})	3,187,310.5	64,465.5 (x_{2T})
<u>ร้อยละของส่วนแบ่งตลาด</u>				
ฮ่องกง	100	0.17	100	1.98
สิงคโปร์	100	4.70	100	2.87
รวมตลาดฮ่องกงและสิงคโปร์	100	0.27	100	2.02
<u>ความสามารถในการส่งออก</u>				
ส่วนแบ่งตลาดของไทยในปี 2526 - 2527	ณ.ระดับการส่งออกในปี 2528 - 2529 (s_{1T}) = $0.0027 \times 3,187,310.5 = 8,605.74$			
ส่วนแบ่งตลาดของไทยในปี 2526 - 2527	ในตลาดฮ่องกงและสิงคโปร์ ณ.ระดับการส่งออกปี 2528 - 2529 (s_{2T}) = $12,476.64$ ^{1/}			

การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาด	จากประเทศไทย	
	ปริมาณ	ร้อยละ
การเปลี่ยนแปลงทั้งหมด ($x_{2T} - x_{1T}$) ^{2/}	56,117	100.00
การเปลี่ยนแปลงจากขนาดของตลาด ($s_{11} - x_{11}$)	257.24	0.46
การเปลี่ยนแปลงจากการแข่งขัน ($x_{21} - s_{21}$)	51,988.86	92.64
การเปลี่ยนแปลงจากการกระจายของตลาด ($s_{21} - s_{11}$)	3,870.90	6.89

1/ = $(0.0017 \times 3,031,500 + 0.0470 \times 155,810.5)$

2/ = x_{11} และ x_{21} หมายถึงปริมาณสุกรมชีวิตที่ฮ่องกงและสิงคโปร์นำเข้าจากประเทศไทยในปี 2526 - 2527 และปี 2528 - 2529

ทั้ง ๆ ที่ในตลาดฮ่องกงและสิงคโปร์ต่างก็มีความต้องการนำเข้าสุกรในปริมาณที่มากขึ้น แต่ไทยส่งออกสุกรเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำ ในขณะที่ประเทศคู่แข่งอื่น คือ ทั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน และมาเลเซีย มีการส่งออกเพิ่มขึ้น และเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่าของไทย ซึ่งมีผลทำให้ประเทศไทยสามารถแข่งขัน ส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น โดยที่เหลือส่วนใหญ่จะเป็นประเทศคู่แข่งอื่นครอบครองตลาดไปได้เกือบทั้งหมด

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าผลจากการวิเคราะห์โดยการรวมตลาดทั้ง 2 ประเทศ เข้าไว้ด้วยกัน จะแสดงออกมาให้ผลเป็นที่น่าพอใจ กล่าวคือ ประเทศไทยมีส่วนแบ่งการตลาดที่เพิ่มขึ้นก็ตาม แต่ถ้าแยกพิจารณาเฉพาะในแต่ละตลาดแล้ว เราคงจะตระหนักได้ว่า ความสามารถในการเชิงการค้าระหว่างประเทศของไทยยังไม่แข็งแกร่ง จะต้องได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์เชิงการค้า โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการแข่งขันในตลาด เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการที่จะรับเอาผลประโยชน์จากการขยายขนาดของตลาดผู้นำเข้าและการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศ นอกจากนี้ยังจะต้องทำการกระจายตลาดให้กว้างขวางออกไป ไม่มุ่งเน้นเฉพาะตลาดหลักทั้งสองคือ ฮ่องกง และสิงคโปร์เท่านั้น โดยมาตรการต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องดำเนินการไปพร้อม ๆ กันจึงจะประสบผลสำเร็จได้

ผลการวิเคราะห์สู่ทางการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทย

หากจะพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการส่งออกสุกรไปต่างประเทศแล้ว อาจตอบได้ทันทีว่ามีลู่ทางแน่นอน ทั้งนี้เพราะพิจารณาถึงศักยภาพการผลิตของไทยก็มีพร้อมแล้ว และได้วิเคราะห์แล้วว่ามีความสามารถในการผลิตค่อนข้างสูง ในขณะที่ผ่านมาก็สามารถส่งออกได้ระดับหนึ่งอยู่แล้ว แต่ลู่ทางในอนาคตจะมีมากขึ้นเพียงใดนั้น จำเป็นต้องพิจารณารายละเอียด และวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ อย่างกว้างขวางเสียก่อน โดยประเด็นที่ควรพิจารณาซึ่งมีความหมายต่อการส่งออกสุกรไปต่างประเทศนั้น จะแยกออกดังนี้

1. ตลาดที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูง หมายความว่าตลาดที่ประเทศไทยสามารถที่จะทำการขยายตลาดให้เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม นั่นคือเพิ่มปริมาณการส่งออกไปยังตลาดเหล่านั้นได้ โดยที่ตลาดในกลุ่มนี้จะเป็ตลาดที่เคยเป็นคู่ค้าของไทยมาก่อน ได้แก่ ฮ่องกง
- เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับผูกพันไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงคโปร์ และตลาดอื่น ๆ เช่น เวียดนาม มาเลเซีย สหราชอาณาจักร ศรีลังกา

2. ตลาดที่ต้องใช้เวลาในการพัฒนาเจาะตลาด หมายถึง ตลาดที่ไทยจะต้องใช้เวลาในการที่จะเข้าถึงตลาด เนื่องจากตลาดในกลุ่มนี้มีข้อจำกัดในการนำเข้าที่เป็นอุปสรรคต่อการส่งออกสุกรของไทย แต่อย่างไรก็ตาม โดยส่วนใหญ่แล้วตลาดในกลุ่มนี้จะมีความต้องการในการนำเข้าค่อนข้างสูง ประเทศที่จัดอยู่ในตลาดประเภทนี้คือ ญี่ปุ่น และประเทศอื่น ๆ แถบเอเชีย เช่น สาธารณรัฐเกาหลี ฟิลิปปินส์

ตลาดที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูง หากจะพิจารณาตลาดที่ไทยจะมีเส้นทางส่งสุกรไปจำหน่ายแล้ว คงจะต้องพิจารณาตลาดที่เคยเป็นคู่ค้ากันมาก่อน ได้แก่

ฮ่องกง

ฮ่องกงเป็นตลาดนำเข้าสุกรแหล่งใหญ่แหล่งหนึ่งในเอเชีย โดยนำเข้าสุกรมีชีวิตประมาณปีละ 3 ล้านตัว สุกรแช่แข็งเฉลี่ยปีละประมาณ 55,000 เมตริกตัน ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ประเทศคู่ค้าสำคัญของฮ่องกง ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งฮ่องกงนำเข้าสุกรมีชีวิตจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเกือบ 100 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้ เนื่องจากจีนอยู่ใกล้ ต้นทุนและค่าขนส่งถูกกว่า และอีกประมาณร้อยละ 1 นำเข้าจากฟิลิปปินส์ ไทย และสิงคโปร์ สำหรับสุกรแช่แข็งนั้น ส่วนใหญ่ฮ่องกงนำเข้าจากจีนประมาณร้อยละ 90 นอกนั้นนำเข้าจากแคนาดา เดนมาร์ก เบลเยียม สหรัฐอเมริกา สวีเดน ฟิลิปปินส์ ไทย ออสเตรเลีย บราซิล และอื่น ๆ ส่วนการนำเข้าเนื้อสุกรแช่แข็งจากไทยนั้น ฮ่องกงนำเข้าไม่สม่ำเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากในอดีตเท่าที่ผ่านมายังประสบปัญหาในค่านคุณภาพของเนื้อสุกรแช่แข็งของไทยซึ่งยังไม่เป็นที่ยอมรับในตลาดฮ่องกง

อย่างไรก็ตาม หากจะพิจารณาตลาดฮ่องกงว่าจะสามารถขยายการส่งออกได้หรือไม่นั้น สุกรแช่แข็งจึงเป็นที่น่าสนใจ เพราะถ้าหากผู้แหล่งนำเข้าจากสหรัฐและประชาคมยุโรปแล้ว ไทยจะมีต้นทุนต่ำกว่า รวมทั้งค่าขนส่งและในเรื่องคุณภาพก็เป็นที่ยอมรับแล้วด้วย นอกจากนี้ ผลิตภัณฑ์เนื้อสุกร เช่น ไส้กรอก แฮม เบคอน ก็น่าจะมีโอกาสขยาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์หรือการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นชอบให้เผยแพร่ขึ้นด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้เพิ่มขึ้นในตลาดฮ่องกง เพราะแนวโน้มการนำเข้าค่อนข้างสูง ซึ่งส่วนใหญ่ฮ่องกงนำเข้าจากฟิลิปปินส์ ดังนั้น ถ้าหากพิจารณาสถานการณ์ของฟิลิปปินส์แล้ว ซึ่งมีปัญหาด้านการเมือง การเงินตลอดมา จึงน่าจะเป็นโอกาสที่ไทยจะขยายได้

อนึ่ง มีแนวโน้มว่า ความต้องการนำเข้าสุกรจะต้องเพิ่มมากขึ้นในอนาคต เนื่องจากรัฐบาลฮ่องกงได้ออกกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันมลพิษ โดยมีนโยบายที่จะห้ามเลี้ยงสุกรในเขตเมือง ซึ่งจะมีผลกระทบการเลี้ยงสุกรถึง 100,000 ตัว หรือมากกว่า 1 ใน 5 ของปริมาณสุกรที่เลี้ยงในฮ่องกง โดยกฎหมายนี้จะมีผลในระยะ 5 ปี นับตั้งแต่กลางปี 2530 เป็นต้นไป ผลทำให้ปริมาณการเลี้ยงสุกรในฮ่องกงลดลง

สิงคโปร์

สิงคโปร์บริโภคสุกรประมาณปีละ 74,000 เมตริกตัน ร้อยละ 94 เป็นสุกรชำแหละสด ที่เหลือเป็นสุกรแช่เย็น ซึ่งคิดเป็นสุกรมีชีวิตประมาณ 1,001,000 ตัวต่อปี การนำเข้าจากประเทศไทยเมื่อเทียบกับประเทศอื่นที่เป็นคู่ค้าของสิงคโปร์อยู่ในระดับต่ำมาก กล่าวคือ การนำเข้าสุกรมีชีวิตประมาณร้อยละ 4-5 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมด ส่วนสุกรชำแหละแช่แข็งนำเข้ามีปริมาณน้อยมาก ที่ผ่านมาสิงคโปร์จะซื้อสุกรจากฟาร์มของบริษัท สิงค์-ไทยฟาร์ม จำกัด ฟาร์มเดียวเท่านั้น แหล่งนำเข้าสุกรแช่เย็นของสิงคโปร์ ได้แก่ สวีเดน โดยมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 50 เนเธอร์แลนด์ร้อยละ 16 จีนและเดนมาร์ก ร้อยละ 10

อย่างไรก็ดี เป็นที่ทราบกันทั่วไปว่า สิงคโปร์มีนโยบายที่จะเลิกเลี้ยงสุกร เนื่องจากสิงคโปร์เป็นเกาะขนาดเล็ก การเลี้ยงสุกรทำให้เกิดปัญหามลพิษ รัฐจึงมีนโยบายที่จะเลิกเลี้ยงสุกร และได้ดำเนินมาตรการต่าง ๆ เช่น มาตรการด้านภาษีและอื่น ๆ

ต่อมาเมื่อ 12 มีนาคม 2527 นายกอห์ เค็ง สวี (Goh Keng Swee) รองนายกรัฐมนตรี ในฐานะ Primary Production Department ได้แถลงว่าสิงคโปร์มีนโยบายที่จะเลิกเลี้ยงสุกร แต่คงต้องใช้ระยะเวลาสำหรับแนวโน้มการผลิตภายในประเทศก็คงจะมี

ปริมาณลดลงเรื่อยๆ จากกันนโยบายดังกล่าว ซึ่ง สิงคโปร์คงต้องนำเข้าสุกรจากต่างประเทศ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากขึ้น จึงน่าจะเป็นโอกาสของประเทศไทยที่จะฉวยโอกาสขยายตลาดสิงคโปร์เพิ่มขึ้น แต่ก็จะต้องคำนึงถึงคู่แข่งเช่นเดียวกัน กล่าวคือ ประเทศส่งออกรายอื่น ๆ เช่น สาธารณรัฐประชาชนจีน มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ก็พยายามขยายตลาดสู่กรณีชีวิตมากขึ้นด้วย โดยไทยจะต้องคำนึงถึงทั้งทางด้านราคาที่จะต้องถูกกว่าประเทศคู่แข่ง และคุณภาพก็ต้องดีด้วย จึงจะสามารถครอบครองตลาดสิงคโปร์ได้ ส่วนสุกรแช่แข็งนั้น มีออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ส่งเข้าไปขายในสิงคโปร์เพิ่มขึ้น ทำให้ภาวะการแข่งขันค่อนข้างสูง การที่ไทยจะแข่งขันได้ จำเป็นต้องปรับเรื่องต้นทุนการผลิตให้ต่ำลง แล้วขายในราคาที่ต่ำกว่าประเทศคู่แข่ง แต่ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงเรื่องคุณภาพด้วย ต้องได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในตลาด

อย่างไรก็ตาม ในช่วงปลายปี 2530 ได้มีรายงานว่าบริษัท United Industrial Corporation ของนักธุรกิจสิงคโปร์ได้ร่วมทุนกับอินโนเซียผลิตสุกรโดยมีเป้าหมายผลิตสุกรสูงสุดปีละ 500,000 ตัว เท่ากับร้อยละ 50 ของการบริโภคของสิงคโปร์ ซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อ การส่งออกสุกรของไทยไปยังสิงคโปร์

ประเทศอื่น ๆ ที่เคยเป็นคู่ค้าของไทย และน่าจะขยายตลาดได้อีก ได้แก่ เวียดนาม มาเลเซีย สหราชอาณาจักร ศรีลังกา ประเทศเหล่านี้เคยนำเข้าผลิตภัณฑ์สุกรจากไทย ซึ่งถ้าหากได้มีการวางแผนใช้กลยุทธ์ในการเข้าถึงตลาดกันอย่างจริงจังมากขึ้น ก็คาดว่าจะขยายการส่งออกในอนาคตได้อย่างแน่นอน

ตลาดที่ต้องใช้เวลาในการพัฒนาเจาะตลาด

ตลาดเหล่านี้ส่วนใหญ่มีความต้องการนำเข้าค่อนข้างสูง แต่มีข้อจำกัดภายในประเทศหลายประการที่เป็นอุปสรรคต่อการส่งออกสุกรของไทยเข้าไปจำหน่าย เป็นตลาดที่ควรสนใจ และจะต้องพยายามเจาะตลาดเข้าไปให้ได้ ได้แก่

ญี่ปุ่น

ญี่ปุ่นเป็นผู้นำเข้าสุกรรายใหญ่ที่สุดในเอเชีย ญี่ปุ่นบริโภคเนื้อสุกรภายในประเทศ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่นับว่าเปิดเผยขึ้นด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประมาณปีละ 1.6-1.7 ล้านตัน โดยผลิตได้ภายในประเทศปีละประมาณ 1.4 ล้านตัน ส่วนที่เหลือจึงนำเข้าจากต่างประเทศประมาณปีละ 200,000 ถึง 300,000 เมตริกตัน โดยนำเข้าในรูปของเนื้อติดกระดูก (Carcass) ชิ้นส่วน (Parts) และเนื้อแปรรูป (Processed) ดังแสดงไว้ในตารางที่ 25, 26 และ 27 ประมาณร้อยละ 50 ของการนำเข้าทั้งหมดเป็นการนำเข้าจากประเทศแคนาดา และสหรัฐอเมริกา

ญี่ปุ่นกำหนดเขตนำเข้าสินค้าสุกรโดยที่เป็นเขตปลอดโรค ได้แก่ เกาหลีใต้ ไต้หวัน นำเข้าได้ทุกชนิด ซึ่งเป็นเพียง 2 ประเทศที่ได้รับอนุญาตในแถบเอเชีย สำหรับประเทศไทยนั้น ญี่ปุ่นถือว่าเป็นเขตห้ามนำเข้า เพราะยังมีสถานการณ์โรคระบาดปากและเท้าเปื่อย แต่ยกเว้นสำหรับไส้กรอก แฮม เบคอน และเครื่องใน นำเข้าได้โดยผ่านการต้มฆ่าเชื้อแล้วเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม ตลาดญี่ปุ่นก็ยังคงเป็นตลาดที่น่าสนใจ ถึงแม้ว่าจะมีปัญหาและอุปสรรคหลายประการในการที่ไทยจะเข้าถึงตลาดญี่ปุ่น แต่เมื่อพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ แล้ว ก็ยังได้ว่ายังมีโอกาสอยู่มาก กล่าวคือ

- (1) การผลิตภายในประเทศยังไม่เพียงพอกับการบริโภคภายในประเทศ ซึ่งมีแนวโน้มขยายตัวขึ้นเรื่อย ๆ
- (2) ต้นทุนการผลิตภายในประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามภาวะการเปลี่ยนแปลงค่าเงินเยน
- (3) การนำเข้ายังคงมีแนวโน้มขยายตัวเรื่อย ๆ
- (4) ถ้าพิจารณาการนำเข้าจากประเทศไทย ในปัจจุบันแล้ว ราคาสุกรจากไทยมีราคาการนำเข้าที่ต่ำกว่าราคาสุกรภายในประเทศญี่ปุ่น (ซึ่งคุณภาพสุกรของไทยได้มีการยืนยันว่ามีคุณภาพดี)

ความจำเป็นในการศึกษาตลาดญี่ปุ่น

เพื่อทราบล่วงหน้าที่จะส่งออก ก็จำเป็นจะต้องทราบภาวะตลาด รสนิยม กฎระเบียบ เงื่อนไข ข้อควบคุมของญี่ปุ่นให้ถ่องแท้ เพื่อจะได้เจาะตลาดได้ถูกต้องทิศทาง สิ่งสำคัญที่เป็นข้อพิจารณาได้แก่ ไม่ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 25 การนำเข้าเนื้อสุกรแช่เย็นของญี่ปุ่น ปี 2525 - 2529

ปริมาณ: เมตริกตัน ; มูลค่า: ล้านบาท

ประเทศ ผู้ส่งเขา	2525		2526		2527		2528		2529	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
เคนมารก	18,905	16,090	17,680	15,251	75,098	64,733	77,449	67,565	78,111	65,732
ไต้หวัน	19,688	17,956	33,084	29,025	50,720	43,107	67,822	58,737	83,880	69,695
แคนาดา	43,571	43,345	41,836	39,079	29,581	25,528	21,948	19,171	22,437	19,092
สหรัฐอเมริกา	32,756	34,846	35,410	36,365	22,930	20,081	11,906	10,803	14,731	13,055
สวีเดน	16,298	14,285	19,392	16,931	7,744	6,683	4,499	3,883	2,781	2,375
อื่น ๆ	9,869	7,772	18,851	16,376	9,537	8,240	6,598	5,625	5,779	4,877

หมายเหตุ : เนื้อสุกรแช่เย็น ตามพิกัดอัตราศุลกากรที่ 0201210 และ 0201291

ที่มา : (IMPORT - EXPORT OF JAPAN)

ตารางที่ 26 การนำเข้าเนื้อสุกรแช่เย็นติดกระดูกของญี่ปุ่น ปี 2525 - 2529

ปริมาณ: เมตริกตัน ; มูลค่า: ล้านบาท

ประเทศ ผู้ส่ง	2525		2526		2527		2528		2529	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
ไต้หวัน	9	6	745	483	3,826	2,482	2,976	1,954	3,734	2,358
เคนซาร์ก	18	11	12	5	50	22	53	23	35	1.3
สวีเดน	285	173	144	119	19	7	36	14	-	-
แคนาดา	9.5	6.6	28	21	11	5	10	4	4	3
สหรัฐอเมริกา	37	24	44	26	13	10	1	2	4	3
นอร์เวย์	1,636	949	1,599	939	-	-	-	-	-	-
ไอร์แลนด์	1,075	643	163	98	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	1,524	888	-	-	-	-	606	389	52	31
รวม	4,593	2,700	2,735	1,691	3,919	2,525	3,681	2,387	3,836	2,410

หมายเหตุ : เนื้อสุกรติดกระดูกแช่เย็น ตามพิกัดอัตราศุลกากรที่ 0201210

ที่มา : (IMPORT - EXPORT OF JAPAN)

ตารางที่ 27 การนำเข้าเนื้อสุกรอื่นๆ แช่เย็นของญี่ปุ่น ปี 2525 - 2529

ปริมาณ: เมตริกตัน ; มูลค่า: ล้านบาท

ประเทศ ผู้ส่ง	2525		2526		2527		2528		2529	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
แคนาดา	18,887	16,079	17,668	15,246	75,048	64,711	77,396	67,542	78,086	65,719
ไต้หวัน	19,879	17,950	32,339	28,542	46,894	40,625	64,846	56,783	80,146	67,337
แคนาดา	43,561	43,338	41,808	39,058	27,570	25,523	21,938	19,167	22,433	19,089
สหรัฐอเมริกา	32,719	34,822	35,366	36,339	22,917	20,071	11,905	10,801	14,727	13,052
สวีเดน	16,013	14,112	19,248	16,812	7,725	6,676	4,463	3,869	2,781	2,375
ไอร์แลนด์	2,450	2,416	10,465	9,416	4,442	3,837	2,834	2,478	2,828	2,411
อื่น ๆ	3,184	2,876	6,624	5,923	5,095	4,403	3,158	2,753	2,892	2,433
รวม	136,493	131,593	163,518	151,336	191,691	165,846	186,540	163,398	203,883	172,416

หมายเหตุ : เนื้อสุกรอื่น ๆ แช่เย็น ตามพิกัดอัตราศุลกากรที่ 0201291

ที่มา : (IMPORT - EXPORT OF JAPAN)

(1) คุณภาพ ความสด ความสะอาด ปราศจากโรค รูปแบบการติดตั้งและการบรรจุหีบห่อตามรสนิยมของคนญี่ปุ่น

(2) ญี่ปุ่นเรียกร้องให้มีการตรวจสอบออกหนังสือรับรองคุณภาพและสุขอนามัย ผู้ตรวจสอบต้องเป็นหน่วยงานของรัฐ โดยในหนังสือรับรองต้องระบุชื่อที่อยู่ของบริษัทที่ทำกรทำชำแช่และสุกร วันที่ทำการทำ และผลตรวจสอบคุณภาพ

(3) ด้านสุขอนามัย กระทรวงสาธารณสุขญี่ปุ่น กำหนดระเบียบการนำเข้าเนื้อและผลิตภัณฑ์ดังนี้

ก. ต้องปราศจากจุลินทรีย์ประเภท Coliform โดยกระทรวงสาธารณสุขจะสุ่มตัวอย่างเนื้อนำเข้ามาตรวจสอบหาจุลินทรีย์ และสำหรับผลิตภัณฑ์เนื้อนั้นต้องมีส่วนผสมของ Sodium Nitrite อยู่ไม่เกิน 70 PPM.

ข. ผลิตภัณฑ์เนื้อที่ปรุงโดยใช้ความร้อนจะต้องใช้ความร้อนสูงถึง 145° F หรือสูงกว่านี้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 30 นาที นอกจากนี้ยังกำหนดอัตราส่วนผสมของน้ำและสารกันบูดอีกด้วย

เมื่อผ่านการตรวจสอบแล้ว การส่งเสริมการขายยังต้องมีคุณภาพสูง บรรจุกล่องขนาดเล็ก มีฉลากติดและมีอักษรเป็นภาษาญี่ปุ่นด้วย

(4) รสนิยมของคนญี่ปุ่น กล่าวคือ คนญี่ปุ่นไม่ชอบไขมันมาก ชอบรสหวานนิด ๆ ใสกรอกญี่ปุ่นก็มีเกลือร้อยละ 1.75 น้ำตาล 1.25 แยมมีเกลือผสมร้อยละ 2.5 และออกรสหวานนิด ๆ อย่างไรก็ตาม คนต่างถิ่นก็ยังไม่ชอบแตกต่างกัน นอกจากนั้น ญี่ปุ่นยังชอบของสด การกำหนดอายุผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ค่อนข้างสั้น ที่วางขายกำหนดไม่เกิน 25 วัน เช่น สหรัฐอยากขายเนื้อสัตว์แช่เย็นในญี่ปุ่นแล้วใช้เวลาขนส่งเกิน 25 วัน จึงไม่สามารถส่งไปขายในญี่ปุ่น

(5) จำเป็นต้องศึกษาวิธีการเข้ตลาดญี่ปุ่น ใ้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. ผู้ส่งออกอาหารแช่แข็งและระบบการถ้ำในตลาดญี่ปุ่น และสินค้าจะขายนั้นต้องเป็นที่ขอรับของญี่ปุ่น

ข. ต้องทำความเข้าใจกับบริษัททำการถ้ำเนื้อสุกรเสียก่อน ซึ่งมีบริษัทขนาดใหญ่ทำธุรกิจถ้ำเนื้อสุกรประมาณไม่ต่ำกว่า 36 บริษัท ผู้ค้าจึงควรทำความเข้าใจไว้ประมาณสัก 1 แห่งก็จะเป็นการดี

ปกติการทำการถ้ำผู้นำเข้าจะขอตัวอย่างสินค้าและต้องดูการทำงานของบริษัทด้วย การขอตัวอย่างโรงงานเป็นเรื่องสำคัญของญี่ปุ่น ผู้ส่งออกต้องให้ความสำคัญในเรื่องนี้ให้มาก เนื้อสุกรที่ส่งเข้าญี่ปุ่น ปกติจะต้องขายผ่านบริษัทการถ้ำญี่ปุ่นก่อน จากนั้นบริษัทจะขายต่อไปยังผู้รับช่วงถัดไปก่อนจะถึงมือผู้บริโภค

ด้านภาษีนั้น ญี่ปุ่นใช้ระบบภาษีที่มีความยืดหยุ่น เพื่อปกป้องผู้เลี้ยงสุกรในประเทศ ภาษีสุกรแช่แข็งมีวิธีคิดดังนี้

ภาษีนำเข้า = ราคามาตรฐาน - 0.6 ของราคา CIF
หรือ 10% ของราคา CIF JAPAN ถ้าใดมีค่ามากกว่าจะใช้ส่วนนี้

ตัวอย่าง

สมมติราคา CIF JAPAN = US \$ 3,500/MT หรือ Y 910/kg

ภาษีนำเข้า = (ราคามาตรฐานหมัก) - (0.6 ของราคา)
= Y 1035/kg - Y 546/kg
= Y 489/kg

หรือ 10% ของราคา CIF JAPAN = Y 91/kg

ดังนั้นตัวเลขจะใช้ Y 489/kg

นอกจากนั้น ในส่วนที่เป็นเนื้อสุกรแปรรูปในลักษณะเดียวกัน ญี่ปุ่นยังคิดภาษีวิธีแตกต่างกันอีกด้วย ความยุ่งยากในการเข้าสู่ตลาดญี่ปุ่นนั้นมีความซับซ้อน และเป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่ต้องศึกษาอย่างถี่ถ้วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตลาดอื่น ๆ

นอกเหนือจากตลาดที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ตลาดอื่น ๆ ที่มีแนวโน้มที่น่าจะเป็นตลาดสุกรของไทย ได้แก่

แถบเอเชีย

- สาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งนำเข้าเนื้อสุกรแช่แข็งจากสหรัฐอเมริกาแต่ส่งเที่ยวเท่านั้น

- ฟิลิปปินส์ มีการนำเข้าไส้กรอก แฮม และเบคอน แต่ปริมาณไม่มากนัก เนื่องจากรัฐบาลควบคุมการนำเข้า อย่างไรก็ตามมีรายงานว่ารัฐบาลได้ผ่อนคลายนโยบายแล้ว ระเบียบการนำเข้าและภาษีนำเข้า การนำเข้าสินค้าประเภท Processed Pork and Meat ต้องตรวจสอบคุณภาพจาก Bureau of Food and drug สำหรับสินค้าประเภทกระป๋องจะต้องขออนุญาตนำเข้าจากสำนักงานส่งเสริมการลงทุน โดยรัฐบาลกำหนดอัตราภาษีขาเข้าทั่วไป 50% อัตราอาชีวะ 40% ของมูลค่าการนำเข้า

อย่างไรก็ดี รัฐบาลฟิลิปปินส์จำเป็นต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเงินกู้ไอเอ็มเอฟ กำหนดให้ยกเลิกการควบคุมนำเข้าสินค้าความโครงการ Import Liberalization Program และทางการฟิลิปปินส์แถลงว่า ในเดือนเมษายน 2531 จะยกเลิกการควบคุมนำเข้า

- (1) Pork luncheon meat, in airtight containers
- (2) Corned beef, in airtight containers
- (3) Corned beef loaf, chopped beef, minced beef loaf and beef luncheon, in airtight containers

นอกจากนี้สภาพการผลิตในฟิลิปปินส์ ยังมีแนวโน้มต้นทุนสูงมาก ถ้าหากยกเลิกการควบคุม การนำเข้าคงจะขยายตัวอย่างมาก

บทที่ 6

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

การเลี้ยงสุกรเป็นอาชีพและธุรกิจที่ให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจสูง อีกทั้งยังเป็นสัตว์ที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิตสูง ปัจจัยต่าง ๆ เช่น สภาพภูมิอากาศ สภาพภูมิประเทศก็เอื้ออำนวยต่อการผลิตเป็นอย่างดี ตั้งแต่อดีตจนกระทั่งถึงปัจจุบันการเลี้ยงสุกรก็ได้รับการพัฒนาโดยตลอด ทั้งจากภาครัฐบาลและเอกชน ปริมาณผลผลิตสุกรในแต่ละปีนอกจากเพื่อบริโภคภายในประเทศเองแล้ว ก็ยังมีการส่งออกจำหน่ายยังต่างประเทศ ทั้งในรูปของสุกรมี่ชีวิต เนื้อสุกรแช่เย็น และผลิตภัณฑ์เนื้อสุกรแปรรูป เช่น ไส้กรอก แฮม เบคอน เป็นต้น

ในด้านตลาดต่างประเทศ ประเทศไทยมีการส่งออกสุกรมาช้านานแล้ว โดยส่วนใหญ่จะส่งออกในรูปของสุกรมี่ชีวิต ประเทศลูกค้าที่สำคัญในช่วงแรกมีเพียง 2-3 ประเทศเท่านั้น คือ เวียดนาม สิงคโปร์ และฮ่องกง จนกระทั่งในระยะต่อมาตลาดลูกค้าสุกรของไทยก็มีเพิ่มมากขึ้น เช่น ญี่ปุ่น ศรีลังกา ประเทศทางกลุ่มยุโรป ประเทศที่เป็นลูกค้าสำคัญที่สุด คือ ประเทศฮ่องกง โดยมีการนำเข้ามากที่สุดในปี 2528 จำนวน 68,204 ตัว หรือคิดเป็นร้อยละ 89.09 ของสุกรทั้งหมดของประเทศไทย ส่วนที่เหลือจะส่งออกไปยังประเทศอื่น ๆ อาทิ สิงคโปร์ และกลุ่มประเทศแถบยุโรป กระจายกันออกไปในปริมาณที่ไม่มากนัก สำหรับประเทศที่เป็นคู่แข่งในการส่งออกสุกรของไทยที่สำคัญ ได้แก่ มาเลเซีย และสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยสาธารณรัฐประชาชนจีนจะเป็นคู่แข่งในตลาดฮ่องกง ส่วนมาเลเซียจะเป็นคู่แข่งในตลาดสิงคโปร์ สำหรับในตลาดลูกค้าอื่น ๆ คู่แข่งของไทยก็จะเปลี่ยนไป เพราะตลาดเหล่านั้นมีการนำเข้าสุกรจากไทยในปริมาณที่น้อยและไม่แน่นอนในแต่ละปี แต่ถ้ามีการส่งเสริมและสนับสนุนกันอย่างจริงจัง ก็จะสามารถจะขยายส่วนแบ่งในตลาดได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทยได้ก้าวหน้าไปมาก มีการพัฒนาคุณภาพเนื้อสุกรให้ได้มาตรฐานในการส่งออก โดยมีการเข้มงวดในการควบคุมทางสาธารณสุขของขึ้นเนื้อและการเก็บรักษาเนื้อที่สะอาดถูกหลักอนามัย มีโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของต่างประเทศ นอกจากนี้ การขนส่งและพิธีการศุลกากรในการส่งออกก็ได้รับการพิจารณาแก้ไขและลดขั้นตอนความยุ่งยาก ให้ได้รับความสะดวกขึ้นกว่าเดิม แต่อย่างไรก็ตาม การส่งออกก็ยังคงมีปัญหา กล่าวคือ ปัญหาที่เกิดจากปัจจัยภายในประเทศเอง อาทิ ปัญหาเรื่องโรคระบาดสุกรซึ่งยังคงมีอยู่และเป็นที่รังเกียจของผู้ซื้อต่างประเทศ ปัญหาด้านการขนส่งซึ่งล่าช้าขาดความสะดวกรวดเร็ว ปัญหาเรื่องพ่อ-แม่พันธุ์จากต่างประเทศมีราคาสูง ซึ่งประเทศไทยยังไม่สามารถพัฒนาสายพันธุ์สุกรได้เอง นอกจากนี้ปัญหภายในประเทศดังกล่าวแล้ว ยังมีปัญหาที่เกิดจากข้อจำกัดของตลาดต่างประเทศ ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับทางการค้า ปัญหาการไม่ยอมรับสุกรจากไทยเพราะเกรงโรคติดต่อสัตว์ ตลอดจนปัญหาในการแข่งขันกับผู้ผลิตรายอื่น ๆ ซึ่งมีระบบการผลิตที่ทันสมัยกว่า

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดสุกรในตลาดฮ่องกง พบว่าในช่วงปี 2527-2528 และ 2529-2530 ส่วนแบ่งตลาดสุกรของไทยในตลาดฮ่องกงลดลงจากร้อยละ 1.39 เป็นร้อยละ 0.94 ปริมาณการส่งออกสุกรของไทยลดลง 13,000 ตัว ในช่วงเวลาดังกล่าว ทั้งนี้เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของขนาดตลาด 658.7 ตัว หรือร้อยละ 5.07 และผลที่เกิดจากการแข่งขันลดลง 13,658.70 ตัว หรือร้อยละ 105.07 สำหรับส่วนแบ่งตลาดสุกรของไทยในตลาดสิงคโปร์ได้ลดลงจากร้อยละ 4.70 เป็นร้อยละ 2.87 ทั้งนี้เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของขนาดตลาด 3,974.59 ตัว หรือร้อยละ 355.83 และผลจากการแข่งขันทำให้ปริมาณการส่งออกลดลง 2,857.59 ตัว หรือร้อยละ 255.83 เมื่อวิเคราะห์การส่งออกสุกรทั้งหมดของไทยไปยังตลาดทั้งสองในช่วงปี 2526-2527 และปี 2528-2529 พบว่า ปริมาณการส่งออกสุกรของไทยได้เพิ่มขึ้น 56,117 ตัว โดยเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของขนาดตลาด 257.24 ตัว หรือร้อยละ 0.46 และผลของการเปลี่ยนแปลงจากการแข่งขันเพิ่มขึ้น 51,988.86 ตัว หรือร้อยละ 92.64 ส่วนผลของการกระจายตัวของตลาดเพิ่มขึ้น 3,870.9 ตัว หรือร้อยละ 6.89

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิเคราะห์หลักทางการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทย ปรากฏว่า ในตลาดฮ่องกงมีแนวโน้มความต้องการนำเข้าสุกรเพิ่มขึ้น โอกาสที่น่าจะเป็นไปได้ของไทย ควรมุ่งเน้นไปที่เนื้อสุกรแช่แข็ง และผลิตภัณฑ์เนื้อสุกรแปรรูป เนื่องจากไทยมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่าประเทศคู่แข่งอื่น ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา ประเทศในยุโรป และฟิลิปปินส์ ส่วนสุกรมีชีวิตโอกาสที่ไทยจะขยายตลาดเพิ่มขึ้นในฮ่องกงมีน้อย เพราะเสียเปรียบคู่แข่งชั้น คือ สาธารณรัฐประชาชนจีน ในด้านค่าขนส่ง นอกจากนี้ไทยยังขาดความสามารถในการแข่งขันเชิงการค้าในตลาดฮ่องกงอีกด้วย ตลาดสิงคโปร์เป็นตลาดเป้าหมายที่สำคัญในอนาคต เนื่องจากประกาศของรัฐบาลสิงคโปร์ที่มันโยบายจะเลิกเลี้ยงสุกร ตลาดนี้จึงเป็นที่สนใจของประเทศไทยผู้ส่งออกหลายราย โอกาสของประเทศไทยในการจะหาโอกาสในการขยายตลาดสิงคโปร์จึงน่าจะเน้นไปที่สุกรมีชีวิต โดยต้องพยายามในการพัฒนาด้านคุณภาพและราคาเพื่อจะแข่งขันกับคู่แข่งรายอื่นได้ ส่วนประเทศอื่น ๆ ที่ประเทศไทยน่าจะขยายตลาดได้อีก ก็คือ เวียดนาม มาเลเซีย สหราชอาณาจักร ศรีลังกา ถ้าหากมีการศึกษาและเจาะตลาดอย่างจริงจัง ก็คาดว่าจะสามารถขยายการส่งออกในอนาคตได้อย่างแน่นอน เพราะประเทศต่าง ๆ เหล่านี้เคยเป็นประเทศคู่ค้าของไทยมาก่อน และมีแนวโน้มความต้องการนำเข้าสุกรเพิ่มมากขึ้น

ตลาดที่ต้องใช้เวลาในการพัฒนาเจาะตลาด เช่น ญี่ปุ่น แม้ว่าไทยจะประสบกับปัญหาและอุปสรรคหลายประการในการบุกเจาะตลาดญี่ปุ่น เนื่องจากญี่ปุ่นมีกฎระเบียบเงื่อนไข และข้อควบคุมในการนำเข้าเนื้อสุกรที่เข้มงวดมาก แต่เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ แล้ว ตลาดญี่ปุ่นก็ยังคงเป็นความหวังใหม่และมีโอกาสอยู่มาก ทั้งนี้เพราะญี่ปุ่นมีความต้องการนำเข้าเนื้อสุกรในแต่ละปีปริมาณมาก สำหรับประเทศไทยได้รับอนุญาตให้นำเข้าได้เพียงเฉพาะผลิตภัณฑ์เนื้อสุกรแปรรูป เช่น แฮม เบคอน ไส้กรอก เท่านั้น การจะเข้าถึงตลาดญี่ปุ่นให้ได้จำเป็นต้องทราบภาวะตลาด รสนิยม กฎระเบียบ เงื่อนไข ข้อควบคุมของญี่ปุ่นให้ถ่องแท้ เพื่อจะได้เจาะตลาดได้ถูกต้องทิศทาง สำหรับตลาดอื่น ๆ ที่มีแนวโน้มที่น่าจะเป็นตลาดสุกรของไทย ได้แก่ สาธารณรัฐเกาหลี ฟิลิปปินส์ ทั้งนี้ทั้งนั้นเราจะต้องทำการศึกษาสภาพของตลาดโดยละเอียดเสียก่อนเพื่อจะได้ใช้กลยุทธ์ทางการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งสำคัญที่จะให้การขยายการส่งออกสุกรไปต่างประเทศประสบผลสำเร็จก็คือ ความร่วมมือจากภาคเอกชนที่จะต้องให้ความร่วมมือและประสานงานกับภาครัฐอย่างจริงจัง และจริงจัง และมีความต่อเนื่องในการขจัดปัญหาและอุปสรรคที่มีอยู่ให้คลี่คลายลงอย่างเร่งด่วนต่อไป และคาดหวังว่าการขยายตลาดเนื้อสุกรจะประสบความสำเร็จในระยะอันใกล้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาภาวะการผลิต การตลาด และการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกร ของไทย รวมทั้งการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดสุกรของไทยในตลาดโลกที่สำคัญ ทำให้ได้มาซึ่งข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ในการเพิ่มปริมาณการส่งออก และขยายตลาดส่งออกสุกรให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถสรุปและเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. จากการศึกษภาวะการผลิตสุกรพบว่า ปัญหาต้นทุนการผลิตสุกรยังมีแนวโน้มสูงขึ้น โดยส่วนใหญ่แล้วจะเกิดจากการที่วัตถุดิบที่ผลิตอาหารสัตว์มีราคาแพง ซึ่งนับเป็นอุปสรรคสำคัญและมีผลกระทบต่อการแข่งขันกับต่างประเทศ เพราะทำให้ราคาจำหน่ายสุกรของไทยสูงกว่าประเทศคู่แข่ง ดังนั้น ควรที่จะมีการปรับปรุงการเลี้ยงสุกรในประเทศ ให้มีต้นทุนต่ำ เพื่อที่จะสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ โดยการส่งเสริมให้ผู้เลี้ยงได้รับเทคนิคการจัดการและการเลี้ยงที่ถูกต้องมากขึ้น เช่น ทำการผลิตวัตถุดิบที่ใช้ผลิตอาหารสัตว์ขึ้นใช้เองโดยมีต้นทุนต่ำ อีกทั้งรัฐบาลอาจจะต้องเข้ามาสนับสนุนในด้านการพัฒนาพันธุ์สัตว์ให้ดียิ่งขึ้น และมีราคาถูกสำหรับผู้เลี้ยง เนื่องจากในปัจจุบันผู้เลี้ยงส่วนมากยังคงต้องพึ่งการนำเข้าพันธุ์สัตว์จากต่างประเทศ หรือซื้อจากบริษัทผู้ผลิตพ่อแม่พันธุ์ซึ่งมีราคาแพง

2. เนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยมี โรงฆ่าสุกรที่นับว่าทันสมัยและเป็นที่ยอมรับของต่างประเทศเพียง 2 แห่งเท่านั้น คือ โรงฆ่าขององค์การผลิตอาหารสำเร็จรูป (อสร.) และโรงฆ่าของบริษัทสหสามัคคีค้าสัตว์ จำกัด ซึ่งนับว่ายังมีน้อยมาก ดังนั้นควรที่จะส่งเสริมให้เอกชนจัดตั้งโรงฆ่าสุกรที่ทันสมัยเพิ่มขึ้น เพราะการมีโรงฆ่าสัตว์ที่ทันสมัยได้มาตรฐานย่อมมีผลถึงคุณภาพสุกรชำแหละที่ดี ถูกสุขอนามัย เป็นที่มั่นใจของต่างประเทศ หนทางที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรณีศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถทำได้ก็คือ การหาแหล่งเงินทุนอัตราดอกเบี้ยต่ำเพื่อให้เอกชนนำไปลงทุนในกิจการ โรงฆ่าสัตว์ที่ทันสมัย รวมทั้งปรับปรุงเงื่อนไขการลงทุนที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กำหนด เพื่อเป็นการผ่อนคลายให้นักลงทุนมีความมั่นใจในการลงทุนมากขึ้น และแก้กฎหมาย บางฉบับที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการผลิตสุกรเพื่อส่งออก กฎหมาย กฎกระทรวง เกี่ยวกับอุตสาหกรรมอาหารสัตว์บางฉบับ รวมทั้งการเก็บภาษีวัตถุดิบบางชนิดที่นำเข้าจากต่างประเทศที่ใช้ในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์

3. จากการศึกษาการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทยพบว่า ตลาดสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของไทยในต่างประเทศยังมีตลาดสำคัญเพียง 2 ประเทศเท่านั้น คือ ตลาดฮ่องกง และตลาดสิงคโปร์ สำหรับตลาดอื่น ๆ การส่งออกของประเทศไทยยังมีน้อยมาก ทั้ง ๆ ที่ศักยภาพในการนำเข้าของตลาดเหล่านี้ค่อนข้างสูง นอกจากนี้ในตลาดหลักยังมีคู่แข่งที่มีความสามารถในการแข่งขันเชิงการค้าที่เข้มแข็งมาก ดังนั้นแนวโน้มนโยบายที่จะนำมาใช้เพื่อขยายตลาดให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และเพิ่มส่วนแบ่งตลาดให้มากขึ้น ก็คือ การขยายตลาดเดิม แต่เน้นโดยการนำผลิตภัณฑ์สุกรใหม่ ๆ เข้าไปขยายตลาดเดิม เช่น แสมเบคอน ตลอดจนหมูหยอง หมูแผ่น และกุนเชียง จัดผู้แทนการค้าไปเจรจาขยายตลาด รวมทั้งเชิญผู้นำเข้าจากต่างประเทศมาเยี่ยมชมการเลี้ยงสุกร โรงฆ่า โรงงานแปรรูป ให้ทราบว่า การผลิตเพื่อการส่งออกของไทยได้ระดับมาตรฐานสากล ทั้งนี้จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในระบบการส่งออก

4. การมีการปรับปรุงกลยุทธด้านการตลาดส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นั่นคือ การปรับปรุงพัฒนารูปแบบ การหีบห่อ การตัดแต่งให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าในแต่ละประเทศ และรักษาความสดของเนื้อได้นาน สวยงามน่าดู รวมทั้งมีต้นทุนต่ำ นอกจากนี้กลยุทธ์ทางด้านอื่น เช่น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ ก็เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการขยายตลาดสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรให้กว้างขวางยิ่งขึ้น กล่าวคือ จะสามารถส่งผลให้ปริมาณการส่งออกของไทยเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. เนื่องจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทย ในเชิงเศรษฐกิจยังมีอยู่น้อยมาก จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบว่า ปัญหาสำคัญในการวิเคราะห์เศรษฐกิจการส่งออกนั้นก็คือ ข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ยังมีน้อยมากไม่เพียงพอ ทำให้การวิเคราะห์รายละเอียดในบางส่วนไม่สามารถทำได้ ฉะนั้น จึงน่าจะส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจการส่งออกให้มากขึ้น เพราะจะเป็นประโยชน์ทั้งภาครัฐบาลและเอกชนที่จะกำหนดนโยบายและกลยุทธ์ในด้านการตลาดได้ถูกต้องสอดคล้องกับทางด้านการผลิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

กองวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2525. การตลาดสุกรปี 2525/2526.

_____. 2528. ปศุสัตว์ อาหารสัตว์ ปี 2528 และแนวโน้มปี 2529.

เกริกไกร จีระแพทย์. "สถานการณ์และสู่ทางการส่งออกสุกร". ประชาชาติธุรกิจ.
(2-5 เมษายน 2531) : 25.

ฉัตรชัย เลื่อนประเสริฐ. 2520. รายงานผลการศึกษาวิจัยสุกร. เอกสารวิจัยของฝ่ายวิจัย
สินค้าเกษตร กองวิจัยสินค้าและตลาด กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ข่าวพาณิชย์.

ชัยณรงค์ คันธพินิต. "คุณภาพเนื้อ-ผลิตภัณฑ์เนื้อสุกรที่ตลาดต่างประเทศต้องการ".
ประชาชาติธุรกิจ. (27-30 เมษายน 2531) : 27.

ฝ่ายวิชาการ ธนาคารกสิกรไทย. 2528. "สุกร : สู่ทางการขยายการส่งออกสุกรของไทย".
สรุปข่าวธุรกิจธนาคารกสิกรไทย. (1-15 กุมภาพันธ์ 2528) : 1-8.

_____. 2529. "การส่งออกสุกรไปฮ่องกง : โครงสร้างตลาดจะเปลี่ยนไป".
สรุปข่าวธุรกิจธนาคารกสิกรไทย. (16-30 เมษายน 2529) : 1-8.

ฝ่ายเศรษฐกิจการผลิตปศุสัตว์และสัตว์น้ำ กองวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจ
การเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2525. สุกร ปัญหาและการแก้ไขปัญหา.
เอกสารเศรษฐกิจการเกษตรเลขที่ 131. (โรเนียว)

_____. 2527. เศรษฐกิจการผลิตสุกร.

- นิยม ชื่นนิรันดร์. 2527. การวิเคราะห์อุปสงค์การบริโภคเนื้อสุกรในประเทศไทย.
กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิรนาม, 2527. "การศึกษานโยบายการนำเข้าสุกรโดยเสรีของประเทศสิงคโปร์". ธุรกิจการค้า.
(ตุลาคม 2527) : น. 24-30.
- นิรนาม, 2528. "แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมการเลี้ยงสุกร". ประชาชาติธุรกิจ.
(13 เมษายน 2528) : น. 25.
- นิรนาม, 2528. "ภาวะการผลิตและการตลาดสุกร อาหารสัตว์ในปี 2527 และแนวโน้มปี 2528".
ประชาชาติธุรกิจ. (13 เมษายน 2528) : น. 27.
- รังสรรค์ โนชัย. 2531. การวิเคราะห์เศรษฐกิจการส่งออกมะม่วงของประเทศไทย.
กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ลีนา พงษ์พุกษา. 2521. รายงานผลการศึกษาวิจัยสู่ทางการส่งผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ออกไปจำหน่าย
ต่างประเทศ. เอกสารวิจัยของฝ่ายวิจัยสินค้าเกษตร กองวิจัยสินค้าและการตลาด
กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชาวพาณิชย์.
- วิพิชญ์ ไชยศรีสงคราม. "แผนส่งออกสุกรชำแหละจะเป็นจริงแน่ ถ้า _____". ประชาชาติธุรกิจ.
(19-22 สิงหาคม 2531) : 18.
- ศักดิ์ชัย ปรีชาจารย์. 2528. แนวทางการพัฒนาการส่งออกสุกรไปต่างประเทศ. ฝ่ายวิชาการ,
ธนาคารแห่งประเทศไทย. (อัครสำเนา)
- สากด อุไรกุล. "อุตสาหกรรมเนื้อสัตว์ในกลุ่มนิคส์". ประชาชาติธุรกิจ. (4-7 มิถุนายน 2531) :
27.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Ochsner, G.L. and G.L. Cramer. 1975. "An Economic Analysis of Export Market for Montana Wheat". Montana Agricultural Experiment Station Bulletin . (March 1975): 17.

Poapongsakorn, Nipon. 1985. "The Commercial Broiler and Swine Industries in Thailand". Food Policy Analysis in Thailand.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรฐานโรงฆ่าสัตว์

ปัญหาสำคัญก็คือ การมีโรงฆ่าสัตว์ที่ทันสมัย ถูกสุขลักษณะ การดำเนินการฆ่าสัตว์ถูกต้องตามหลักวิชาการ และได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของประเทศลูกค้า

มาตรฐานโรงฆ่ามีหัวข้อพอสังเขป ดังนี้

1. สถานที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์

- 1.1 ควรอยู่ห่างจากชุมชนพอควร เป็นที่สูงกว่าบริเวณรอบ ๆ เพื่อให้ระบายน้ำเสียได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว และมีพื้นที่กว้างพอที่จะใช้เป็นที่กำจัดน้ำเสีย ก่อนที่จะปล่อยน้ำนั้นลงสู่แหล่งธรรมชาติ
- 1.2 มีแหล่งน้ำและมีพลังงาน เช่น ไฟฟ้า แก๊ส ที่จะนำมาใช้ในโรงฆ่าสัตว์ได้อย่างเพียงพอ

2. อาคาร

- 2.1 ตั้งอยู่บนพื้นที่ที่น้ำไม่ท่วมถึงและไม่มีกลิ่น คิวน์ ผุ่นหรือสิ่งปนเปื้อนอื่นใดรบกวน
- 2.2 ห้องควรมีพื้นที่เพียงพอที่จะปฏิบัติงานได้สะดวกทุกห้อง
- 2.3 มีระบบการถ่ายเทอากาศเป็นอย่างดี มีแสงสว่างเพียงพอและสร้างด้วยวัสดุที่ทำความสะอาดได้ง่าย ไม่ดูดซึมน้ำ ไม่ดูดกลิ่นวัสดุ ไม่มีรอยแตกหัก
- 2.4 มีลวดตาข่ายกรูตามช่องว่าง หน้าต่าง เพื่อป้องกันแมลง นก สัตว์ประเภทฟันแทะและสัตว์มีพิษ เข้าไปรบกวนภายในอาคาร
- 2.5 เพดานควรทำจากวัสดุผิวเรียบ เพื่อป้องกันไม่ให้ฝุ่นผงหรือสิ่งสกปรกเกาะติดได้ และจะต้องเป็นวัสดุที่ล้างทำความสะอาดได้ง่ายด้วย

เอกสารนี้ 2.6 ประตูดึงมีขนาดกว้างพอ มีบานประตูชนิดเปิดออกไปทางด้านนอก โยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ระบบกำจัดน้ำเสีย

ต้องมีระบบกำจัดน้ำเสีย ก่อนที่ บ่อยออกจากโรงฆ่าสัตว์ และจะต้องใช้ การได้ตลอดเวลาโดยได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ รับผิดชอบ

4. พื้นที่สำหรับการควบคุมคุณภาพเนื้อสัตว์

- 4.1 ต้องมีคอกพักสัตว์ก่อนฆ่า เพียงพอกับจำนวนสัตว์ที่จะฆ่าในแต่ละวัน
- 4.2 ต้องมีคอกพักสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยแยกต่างหาก
- 4.3 ห้องฆ่าสัตว์และห้องตัดแต่งเนื้อ ต้องมีพื้นที่กว้างพอที่จะปฏิบัติงานได้ อย่างสะดวก
- 4.4 มีห้องสำหรับล้างเครื่องในเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ
- 4.5 มีห้องเย็น ซึ่งมีความเย็นพอเหมาะสำหรับเก็บรักษาคุณภาพเนื้อสัตว์ ดังนี้
 - 4.5.1 ห้องแช่เย็น (Chilling Room) มีอุณหภูมิประมาณ 0 ถึง 4
 - 4.5.2 ห้องแช่แข็ง (Freezing Room) มีอุณหภูมิประมาณ -40 ถึง -45
 - 4.5.3 ห้องเย็น (Cold Storage Room) มีอุณหภูมิประมาณ -20 ถึง -25
 - 4.5.4 ห้องตัดแต่งเนื้อ มีอุณหภูมิประมาณ 18 ถึง 20
- 4.6 น้ำและน้ำแข็งที่ใช้ภายในโรงงานต้องเป็นน้ำที่สะอาด มีคุณภาพเทียบ เท่าน้ำดื่มตามมาตรฐานของกระทรวงสาธารณสุข และควรมีที่เก็บกัก น้ำสะอาดไว้ใช้ในกรณีที่น้ำใช้ภายในโรงฆ่าสัตว์ไม่เพียงพอ
- 4.7 ในระหว่างปฏิบัติงาน จะต้องมีการอุ่นอุณหภูมิ 82 ใช้อย่างพอเพียง
- 4.8 ห้องต่าง ๆ เช่น ห้องฆ่าสัตว์ ห้องตัดแต่งเนื้อ ห้องถอดกระดูก ห้องเตรียมทำผลิตภัณฑ์ ห้องบรรจุหีบห่อ ต้องมีอ่างล้างมือประจำทุก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่งานไอสำหรับภายในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ห่วงอย่างเพียงพอ น้ำที่ใช้ควรเป็นน้ำอุ่น ก๊อกน้ำต้องเป็นชนิดที่เปิด ไม่วางกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากนำไปใช้

ปิดท้ายเท้าหรือเข้า ห้ามใช้มือเปิดปิดและต้องมีสบู่และน้ำยาฆ่าเชื้อ
ไว้สำหรับล้างมือด้วย

- 4.9 ห้องทุกห้องต้องมีบริเวณสำหรับล้างและฆ่าเชื้อโรค เครื่องมือและ
อุปกรณ์ต่าง ๆ เครื่องมือสำหรับล้างทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรค
ต้องมีประสิทธิภาพในการทำความสะอาดและเหมาะสมกับเครื่องอุปกรณ์
แต่ละชนิด วัสดุที่ใช้ต้องไม่เป็นสนิมหรือสกปรกง่าย ทำความสะอาด
ได้ง่าย และทนต่ออุณหภูมิของน้ำร้อน 82
- 4.10 มีห้องพักสำหรับคนงาน ห้องพักรักษาแพทย์ตรวจเนื้อ และห้องปฏิบัติ
การแยกจากห้องอื่น ๆ

5. เครื่องมือเครื่องใช้

- 5.1 ต้องมีผิวเรียบ ไม่สกปรก หรือเป็นสนิม ไม่เป็นพิษ ไม่คุดคูลื่นไม่
มีรอยแตก รอยต่อต้องเชื่อมให้สนิทเรียบ สามารถล้างทำความสะอาด
ได้ง่าย มีความทนทานต่อความร้อน ความเย็น ยาฆ่าเชื้อโรคและ
สารเคมีต่าง ๆ
- 5.2 เครื่องมือที่ติดตั้งประจำที่ ต้องติดตั้งให้ห่างจากเพดาน ฝาผนังและ
พื้นอย่างน้อย 1 ฟุต เพื่อความสะดวกในการตรวจและทำความสะอาด
ได้ทุกส่วน
- 5.3 เครื่องมือเครื่องใช้ในห้องฆ่าสัตว์และตัดแต่งซากต้องไม่นำเข้าไปใช้
ในห้องตัดแต่งเนื้อ

6. การสุขาภิบาลของโรงฆ่าสัตว์

6.1 เครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ โต๊ะ เกอี้ รถเข็นสำหรับบรรทุกเนื้อสัตว์
ภาชนะบรรจุ ตลอดจนเครื่องใช้ต่าง ๆ ภายในโรงฆ่าสัตว์ ต้องได้รับการทำความสะอาด
พร้อมทั้งการฆ่าเชื้อโรคก่อนและหลังการปฏิบัติงาน ในระหว่างการปฏิบัติงานจะต้องทำ
ความสะอาดเป็นระยะ ๆ ด้วย เมื่อเสร็จงานในแต่ละวันจะต้องล้างทำความสะอาดและฆ่า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชื้อโรคเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ อย่างดีก่อนที่จะนำมาเก็บทุกครั้ง

6.2 สบู่ ผลซั๊กฟลอก น้ำยาฆ่าเชื้อโรค ที่นำมาใช้ในโรงฆ่าสัตว์ ต้องเป็นชนิดที่อนุญาตให้ใช้ในโรงผลิตภัณฑอาหารจากกระทรวงสาธารณสุข และต้องระมัดระวังมิให้เกิดการปนเปื้อนกับเนื้อสัตว์

6.3 ไม่ควรนำส่วนใด ๆ ที่จะทำให้เกิดการปนเปื้อนแก่เนื้อสัตว์เข้ามาเก็บในโรงฆ่าสัตว์ ห้องเตรียมทำผลิตภัณฑ์และห้องบรรจุ ยกเว้นแต่จะนำเข้าไปเพื่อทำความสะอาด สำหรับวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างหรือบำรุงรักษาอาคารโรงฆ่าสัตว์ อนุญาตให้นำเข้าได้โดยดุลพินิจของสัตว์แพทย์ตรวจเนื้อ

6.4 จัดให้มีที่สำหรับใส่ขยะ พร้อมฝาปิดมิดชิด ทั้งภายในและภายนอกอาคาร ขยะเหล่านี้ต้องนำไปทิ้งทุกวัน หรือเมื่อจำเป็น แล้วทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคที่ถังขยะ ก่อนที่จะนำมาใช้อีก

6.5 ขวฆ่าแมลงจะต้องเป็นชนิดที่อนุญาตให้ใช้ในโรงผลิตภัณฑอาหารจากกระทรวงสาธารณสุขเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ต้องกระทำอย่างระมัดระวัง ไม่ให้ปนเปื้อนกับเนื้อสัตว์ และให้ปฏิบัติตามคำแนะนำการใช้ยานั้น ๆ โดยเคร่งครัด

7. สุขอนามัยของพนักงาน

7.1 ผู้จัดการโรงฆ่าสัตว์ จะต้องเข้มงวดกวดขันในเรื่องสุขอนามัย และความสะดวกของพนักงานโดยละเอียดอย่างสม่ำเสมอ

7.2 พนักงาน สัตวแพทย์ตรวจเนื้อหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับการตรวจสุขภาพก่อนที่จะรับเข้าทำงานทุกคน และจะต้องตรวจซ้ำเป็นประจำอย่างน้อยปีละครั้ง โดยตรวจเน้นว่ามีโรคดังต่อไปนี้หรือไม่

7.2.1 บาดแผลติดเชื้อ วัณโรค และโรคที่ส่งคมรังเกียจ

7.2.2 โรคของระบบทางเดินอาหาร

7.2.3 โรคของระบบทางเดินหายใจ

7.3 ห้ามผู้ที่ป่วยเป็นโรคติดต่อที่สามารถแพร่เชื้อไปยังเนื้อสัตว์ เข้าไปทำงานจนกว่าจะรักษาให้หายเสียก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.4 ห้ามบุคคลที่มีบาดแผลที่มือหรือแขน เข้าไปทำงานในโรงฆ่าสัตว์ เว้นแต่จะใช้ผ้าพันแผลชนิดที่ป้องกันการเปื้อนน้ำได้หรือสวมถุงมืออย่างเท่านั้น

7.5 บุคคลที่ต้องการเข้าไปในอาคารโรงฆ่าสัตว์ ต้องล้างมือด้วยน้ำและสบู่ให้สะอาดและฆ่าเชื้อโรคทุกครั้ง รวมทั้งหลังจากออกจากห้องสุชา หรือเมื่อจับต้องซากสัตว์ หรือ เนื้อสัตว์ที่เป็นโรค จะต้องรีบล้างมือให้สะอาดและฆ่าเชื้อโรคทันที

7.6 ในระหว่างปฏิบัติงาน จะต้องสวมเสื้อคลุม สวมหมวกที่สามารถคลุมเก็บผมได้มิดชิด สวมรองเท้าน้ำบู๊ต ซึ่งได้ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคเป็นอย่างดีแล้ว กฎนี้ใช้กับผู้มาเยี่ยมชมโรงฆ่าสัตว์ทุกคนเลย

7.7 ห้ามสูบบุหรี่ รับประทานอาหาร หรือขบเคี้ยวของใด ๆ ทั้งสิ้นในห้องปฏิบัติงานต่าง ๆ

7.8 คนงานและพนักงานทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเนื้อสัตว์ จะต้องตัดเล็บมือให้สั้นอยู่เสมอ ไม่ทาเล็บและห้ามสวมใส่วัสดุสิ่งของใด ๆ บนนิ้วมือและข้อมือ เว้นแต่ถุงมือที่สะอาดเท่านั้น

8. สุขภาพสัตว์

สุขภาพสัตว์ที่จะนำมาฆ่าถือเป็นสิ่งสำคัญขั้นพื้นฐานของคุณภาพเนื้อสัตว์ สัตว์ที่มีสุขภาพสมบูรณ์ดี มีการเลี้ยงดูที่ดี ย่อมให้เนื้อที่มีคุณภาพดี มีปริมาณของเชื้อจุลินทรีย์ต่ำ มีปริมาณของสารตกค้างต่ำกว่ามาตรฐานและมีคุณค่าทางโภชนาการสูง การตรวจสอบสัตว์ก่อนฆ่า (Ante-Mortem Inspection) จึงเป็นสิ่งจำเป็นมาก จะต้องทำด้วยความละเอียด เพื่อคัดเลือกเอาเฉพาะสัตว์ที่มีสุขภาพสมบูรณ์ดี ปราศจากโรคที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภคและโรคที่อาจจะระบาดไปสู่สัตว์อื่น ๆ ตลอดจนไม่ควรเป็นสัตว์ที่มาจากแหล่งที่มีสารพิษ เพราะคงมีปริมาณของสารพิษตกค้างอยู่ในปริมาณที่สูงกว่าปกติ

สำหรับโรงงานท่าผลิตกษัตริ์เนื้อสัตว์นั้น หลักเกณฑ์ต่าง ๆ มีส่วนคล้ายคลึงกับของโรงฆ่าสัตว์นั้นคือ เน้นเรื่องการรักษาความสะอาด การป้องกันการปนเปื้อน (ทั้งจากเชื้อจุลินทรีย์และสารเคมี) การฆ่าเชื้อและการป้องกันโรค ตลอดจนมีมาตรการในทางปฏิบัติ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่จะควบคุมให้มีชีวิตสัตว์ เนื้อที่ใดมีคุณภาพดี และไม่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค ออกประกอบสำคัญ
ที่จะกล่าวเพียงย่อ ๆ มีดังนี้

1) วัตถุดิบที่นำมาใช้ ต้องไม่ได้นำปนเปื้อนจาก parasite, micro-organism, toxic or decomposed substance และต้องไม่มาจากแหล่งที่มีสารพิษที่เป็นอันตราย
ต่อสุขภาพของผู้บริโภค

2) จัดทำตารางทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคไว้เป็นการถาวร เพื่อให้โรงงาน
ทุกส่วนและเครื่องมือเครื่องใช้สะอาด ต้องมีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาดโดยเฉพาะ ซึ่งต้อง
มีความรู้ในการทำทำความสะอาด และป้องกันไม่ให้เกิดการปนเปื้อนอาหารด้วย บุคคลเหล่านี้
นี้จะต้องได้รับการฝึกอบรมเป็นอย่างดี

3) การผลิตการบรรจุ จะต้องมีกระถางล้างเนื้อ และป้องกันไม่ให้มีการปน
เปื้อน การนำเข้าเชื้อ หรือมีเชื้อพวก pathogenic and spoilage microorganism
การบรรจุควรทำในห้องที่ไม่มีการปนเปื้อน

4) ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปควรจะมีไว้และทำการขนส่งอย่างระมัดระวังไม่ให้เกิด
การปนเปื้อนนำเข้าเชื้อ หรือภาชนะบรรจุแตกเสียหาย ในระหว่างการผลิตควรจะได้ทำการ
ตรวจสอบเป็นระยะ ๆ ต้องมั่นใจว่าผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปที่เหมาะสมที่จะใช้เป็นอาหารบริโภค
เท่านั้น จึงจะอนุญาตให้จำหน่ายไปบริโภคได้

การสุขาภิบาลที่ดีที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น จะก่อให้เกิดการปรับปรุงในคุณภาพ
ของเนื้อสัตว์ขึ้น ขยายเวลาการเก็บรักษาและช่วยลดความสูญเสียของผลิตภัณฑ์ด้วย

สรุป การดำเนินนโยบายป้องกันโรคระบาดให้ได้ผลอย่างจริงจังจึงควบคู่ไปกับการจัดการส่งเสริมให้มีการตั้งโรงงานและฆ่าและ และโรงงานผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ที่ทันสมัย จะ
ช่วยให้การส่งออกเนื้อสัตว์จากไทยแจ่มใสนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระเบียบกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ว่าด้วย การควบคุมคุณภาพเนื้อสัตว์ส่งต่างประเทศ

พ.ศ. 2514

เนื้อสัตว์มีผู้ประสงค์จะส่งเนื้อสัตว์ (โค กระบือ สุกร) แะเข็นไปจำหน่ายต่าง
ประเทศ เนื้อสัตว์ดังกล่าวต้องได้รับการตรวจรับรองจากกรมปศุสัตว์ และจะต้องปราศจาก
โรค ถูกสุขลักษณะพร้อมทั้งมีคุณภาพดี เหมาะสมสำหรับใช้ในอาหารบริโภคเพื่อให้เป็นที่ยอมรับ
ของต่างประเทศ กับทั้งเป็นการส่งเสริมให้มีตลาดรับซื้อในต่างประเทศมากขึ้น ละให้
การส่งเนื้อสัตว์เข้าเข็นจะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. สถานที่ฆ่าสัตว์สำหรับส่งออก (Abattoir for Export) ต้องมีรั้ว
รอบขอบชิดป้องกันสุนัขหรือสัตว์เลื้อยคลานอื่นเข้าออก มีที่เก็บกักสัตว์และท่าการฆ่าสัตว์ เพื่อ
ใช้เนื้อส่งต่างประเทศต่างหากจากที่ฆ่าสัตว์ใช้เพื่อบริโภคในท้องถิ่น บริเวณและสถานที่ดังกล่าว
ต้องได้รับความเห็นชอบในด้านการสุขาภิบาลจากกรมปศุสัตว์ และต้องประกอบด้วย

1.1 คอกกักสัตว์ก่อนฆ่า (Ante-mortem premises) ลักษณะ
โปร่งมีหลังคาแยกเป็นสัดส่วน น้ำใช้บริบูรณ์ มีรางระบายน้ำและที่กักเก็บน้ำเสีย
(Septic Tank)

1.2 การลำเลียงสัตว์จากคอกกักเข้าฆ่า (Movement of Animals
to be Slaughtered) ให้ฆ่าระดังทำความสะอาดที่ตัวสัตว์ก่อน แล้วไล่ตามทางพื้น
คอนกรีต ห้ามใช้ช่องแข็งทุบตี เพื่อป้องกันมิให้ส่วนของซากเกิดเสียหาย

1.3 บริเวณห้องฆ่าและห้องชำแหละ ต้องจัดให้มีแสงสว่าง สว่างพอ
เหมือนสภาพแสงแดด พื้นฝ้ายนั่งเรียบไม่ลื่นขรุขระของเหลว โต๊ะแท่นวางส่วนของซากในการ
ชำแหละจะต้องประกอบด้วยวัสดุที่ไม่ลื่นขรุขระของเหลวเช่นเตี๊ยมกัน ภายในห้องนี้จะต้องมี
เครื่องอุปกรณ์สำหรับการฆ่าทำลายเชื้อโรค (Sterillising Units)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ระบบการฆ่าและการควบคุมทางสุขาภิบาล (Method of slaughtering and sanitation Control) ต้องถูกต้องสามหลักสากล โดยใช้เครื่องจักรพร้อมแรงควบคุมด้วยระบบไฟฟ้าในการดึงซากสัตว์ขึ้นกับผลิตภัณฑ์ส่วนต่าง ๆ ของซากให้เคลื่อนไปตามราง (Overhead Rail System) และระดับของรางสูงตามขนาดและชนิดของซากเพื่อป้องกันมิให้และต้องกับพื้น

1.4.1 โศก กระทบ คือ การใช้วิธีใช้หมอนชมจตีในอุณหภูมิต่ำหรือใช้ปืนยิง เพื่อให้สัตว์สลบ (Unconscious) แล้วแทงคอปล่อยให้เกิดเลือดออกให้หมดประมาณ 6 นาที

1.4.2 สูกร ทำโดยวิธีทำให้สัตว์สลบ โดยใช้ลมแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ (70% CO₂ และ 30% อากาศ) ประมาณ 15 วินาที หรือใช้กระแสไฟฟ้าผ่าน (Electrical Stunning System) หลังจากนั้นใช้มีดแทงคอปล่อยให้เกิดเลือดออกให้หมดประมาณ 6-8 นาที นำซากสูกรไปลวกในอ่างน้ำร้อน (Soalding Vat) ซึ่งมีความร้อนสม่ำเสมอประมาณ 60 องศา 6 นาที แล้วนำขึ้นมาเข้าเครื่องขูดขน

1.5 ห้องสำหรับเก็บซากสัตว์ (Storage Room) จะต้องประกอบด้วย Pre-chilling room, Chilling room และ Freezing room สามารถให้อากาศเย็นได้ตามมาตรฐานสากล และใช้แขวนซากสัตว์โดยเฉพาะ มีระยะห่างกันพอสมควรเพื่อให้อากาศถ่ายเทได้และป้องกันการเจริญตัวของเชื้อจุลินทรีย์

1.5.1 Pre-chilling room เป็นห้องสำหรับดึงซากสัตว์ที่ตัดแต่งแล้ว ให้ความร้อนจากซาก (body heat) ระบายออกและให้สะเด็ดน้ำ

1.5.2 ห้องเย็นภายนอก (Chilling room) ห้องเย็นชนิดนี้จะมีอุณหภูมิประมาณอยู่ระหว่าง 1-5 °C และมีความชื้น 85-90% การเก็บซากสัตว์ในห้องเย็นนี้ ถ้าเป็นเนื้อโค กระบือ ให้เก็บ 1-6 สัปดาห์ เนื้อสุกรเก็บ 3-4 วัน

1.5.3 ห้องเย็นแข็ง (Freezing room) จะต้องมีอุณหภูมิอยู่ระหว่าง -38 °C ถึง -23 °C ความชื้นประมาณ 90-95% การเก็บซากสัตว์ในห้องนี้ เนื้อโค กระบือ ให้เก็บได้ 9-12 เดือน เนื้อสุกรเก็บ 4-6 เดือน

1.6 สถานที่ใช้บรรจุหีบห่อและการบรรจุ (Packing Units)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องจัดไว้โดยเฉพาะและให้มีห้องปิดมิดชิดสำหรับเก็บรักษาวัตถุดิบที่ใช้ในการบรรจุให้สะอาด อยู่เสมอ กับทั้งมีประตู หน้าต่างกันมุ้งลวดป้องกันหมอบริอแมลงชนิดต่าง ๆ เข้าไปทำลายได้ ด้วย การบรรจุสำหรับซากโค กระบือ ให้ตัดเป็นซีกหรือเลี้ยว (Halving หรือ Quartering) จะไม่บรรจุถุงก็ได้ แต่ซากสุกรทั้งตัวที่เอาเครื่องในออก เมื่อตัดเอาหัว และปลายขาออกแล้วต้องบรรจุในถุงผ้ายัดที่สะอาด (Stockinet)

ถ้าต้องการตัดเนื้อหรือซากออกเป็นชิ้นใหญ่ ๆ (Wholesale cuts) ให้ห่อด้วยกระดาษไข (Wax paper) เซลโลเฟน (Cellophane) แผ่นโลหะบาง (Foil) หรือฟิล์ม (Polyethylene) อย่างใดอย่างหนึ่ง หรืออีกวิธีใดที่มีคุณภาพคล้ายคลึงกับการห่อต้องกระชับให้แน่นสนิทติดกับเนื้อ

1.7 ยานพาหนะที่ใช้บรรจุทุกชนิดเป็นส่งต่างประเทศ ต้องมีห้องทำความเย็นสะอาดถูกสุขลักษณะ และรักษาความเย็นไว้ได้โดยมีอุณหภูมิไม่สูงกว่า 10°C ตลอดเวลาที่ลำเลียงขนส่งจนถึงปลายทาง และให้ใช้สำหรับกิจการนี้โดยเฉพาะ

ข้อ 2. ผู้ประสงค์จะส่งเนื้อสัตว์ลอกจะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

2.1 ต้องจัดหาชื่อโค กระบือ สุกรจากห้องที่ไม่มีโรคระบาดสัตว์ ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ 2499 สัตว์เหล่านี้จะต้องได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคลาม ที่กรมปศุสัตว์เห็นสมควร และกักตรวจดูอาการไว้ที่จังหวัดต้นทางไม่น้อยกว่า 15 วัน ก่อนลำเลียงเข้าโรงฆ่าสัตว์ และมีใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์จากสัตว์แพทย์จังหวัดต้นทางกำกับ มาด้วย

2.2 สัตว์ที่นำมาตามข้อ 1. จะต้องนำมาโดยยานพาหนะ ห้ามนำมาโดยทางไถ่ล่อน และต้องกักไว้ยังคอกกักสัตว์ภายในโรงฆ่าสัตว์ เพื่อตรวจสอบอาการ ก่อนฆ่า มีกำหนดไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง ระหว่างที่อยู่ในคอกกักสัตว์ก่อนหน้านี้ ห้ามให้อาหารลงให้น้ำกินอย่างเดียว

2.3 สัตว์ที่จะนำเข้าโรงงานฆ่าสัตว์ตามข้อ 2.1 ต้องเป็นสัตว์ที่ไม่ได้รับการฉีดยาหรือให้กินยารวมทั้งให้สารเคมีต่าง ๆ อย่างใดอย่างหนึ่งมาก่อนระยะเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15 วัน ยกเว้นยา Tranquillisers

2.4 สัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์ต้องเป็นผู้ทำการตรวจสัตว์และซากสัตว์
ที่ขอสั่งออกโดยโรงงานฆ่าสัตว์จะต้องจัดหาเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานและ
อนุญาตให้สัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์เข้าตรวจสอบสถานที่และการปฏิบัติงานได้ทุกโอกาส

2.5 การขออนุญาตนำเข้าเนื้อสัตว์ส่งออก ให้ปฏิบัติตามกฎกระทรวงฉบับ
ที่ 12 และ 13 (พ.ศ.2512) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรกระบาดสัตว์ 2499
โดยยื่นคำขอต่อกองควบคุมโรกระบาด กรมปศุสัตว์

2.6 ผู้ส่งออกจะต้องนำหลักฐานทางราชการของประเทศที่รับซื้อเพื่อ
แจ้งความประสงค์ที่จะให้ตรวจและควบคุมความปลอดภัยจากโรคชนิดต่างๆ ความถูกต้องบังคับของประเทศ
ประเทศนั้นมาให้ทราบล่วงหน้า เพื่อกรมปศุสัตว์จะได้ปฏิบัติตามในการตรวจรับรองให้

2.7 ผู้ส่งออกจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นโดยเคร่ง
ครัด หากปรากฏว่าผิดเงื่อนไขหรือละเลย กรมปศุสัตว์จะไม่ยอมออกหนังสือรับรองให้

ข้อ 3. ให้ใช้ระเห็ยบังคับ 3 เดือนกันยายน พ.ศ. 2514

ประกาศ ณ วันที่ 3 เดือนกันยายน พ.ศ. 2514

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้